

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

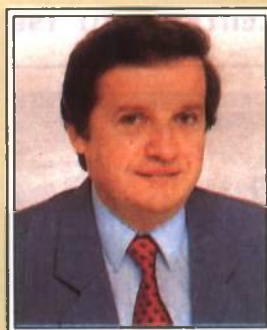
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1994

ΕΥΧΕΣ ΑΠΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ

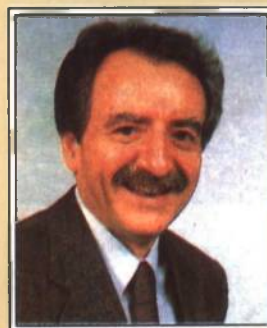
Με την ευκαιρία των μεγάλων εορτών
σφίγγω ζεστά και εγκάρδια το χέρι όλων των γυναικών και ανδρών
των Σωματίων ασφαλείας καθώς και του πολιτικού προσώπου.
Εύχομαι η χαρά και η ελπίδα της γέννησης να είναι δική σας
ολόκληρο το νέο χρόνο και σ' όλα τα χρόνια της ζωής σας.
Χρόνια πολλά παρά θεού ευλογημένα.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ

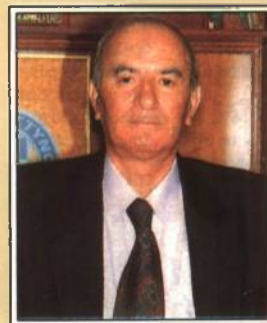
Σε όλο το προσωπικό, ένστολο και πολιτικό, γυναίκες και άνδρες,
τις πιο θερμές μου ευχές, για τις γιορτές και το νέο έτος.
Προσωπική και οικογενειακή ευτυχία και προκοπή.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ

Επιθυμώ τούτες τις άγιες μέρες να επικοινωνήσω μαζί σας
και να ευχηθώ από μέσης ψυχής σε όλες και σε όλους χρόνια πολλά.
Χαρούμενα Χριστούγεννα και ευτυχισμένο το 1994.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΡΟΓΚΑΚΟΣ

Με την ευκαιρία των εορτών των Χριστιογέννων και του νέου έτους,
απευθύνω τις πιο θερμές ευχές μου σε σας και τις οικογένειές σας.
Ο καινούργιος χρόνος που σε λίγο ανατέλλει,
μας καλεί να αγωνισθούμε με μεγαλύτερο ζήλο και αποφασιστικότητα,
για να ανταποκριθούμε στο δύσκολο έργο που έχουμε αναλάβει.
Εύχομαι ο ενανθρωπίσας Θεός, να χαρίζει σε όλους μας δύναμη,
ατομική και οικογενειακή υγεία και ευτυχία και να μας καθοδηγεί
στην εκπλήρωση της αποστολής μας,
ώστε να δικαιώσουμε τις προσδοκίες του Ελληνικού λαού,
για τάξη, ασφάλεια και κοινωνική γαλήνη.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΑΝΟΛΗΣ ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1994

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Σχέσεις Αστυνομίας και Κοινού	8
Εισαγωγείς Ναρκωτικών	12

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Εγκληματολογικές επιστήμες και ευρωπαϊκή ολοκλήρωση	4
Μάγοι και προφήτες	25
Αλκοολισμός και γυναίκα	50

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Ελληνες, οι πιο αισιόδοξοι Ευρωπαίοι!	21
Ελεύθερος χρόνος	30

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Οδηγώντας τη νύχτα	46
------------------------------	----

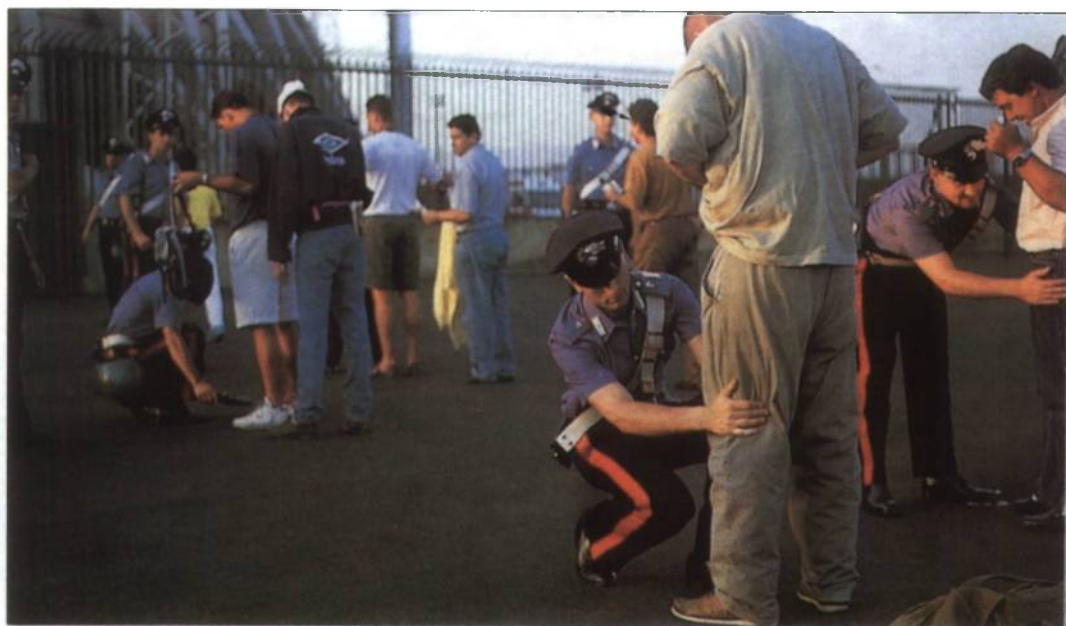
ΙΣΤΟΡΙΚΑ - ΕΠΕΤΕΙΑΚΑ

Η Συνθήκη για την Ενωμένη Ευρώπη (Συνθήκη του Μάαστριχτ)	15
Η μεγάλη γιορτή των Φώτων	23
Είχαν οι Αρχαίοι Ελληνες τεχνολογία;	53

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

Επισημάνσεις	34
Γεγονότα και συμβάντα	58
Πορτραίτα συναδέλφων	61
Για τις ελεύθερες ώρες	62

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ:

ΚΟΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΒΑΣΗΣ Ή ΚΟΙΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΟΡΥΦΗΣ;

του Γιάννη Πανούση

Καθηγητού Εγκληματολογίας στη Νομική Σχολή του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

Αν η Νομική Επιστήμη κατορθώνει -δια του Νόμου ή δια των Νομικών Σχολών- να εγκαθιδρύει ένα δίκτυο ευρωπαϊκών συγκλίσεων, δεν φαίνεται τα πράγματα να είναι το ίδιο εύκολα με τις Εγκληματολογικές Επιστήμες.

Η Νομική Επιστήμη του αύριο καλείται να επανασυνθέσει, να επανακαθορίσει, να συνενώσει πολιτισμούς και νοοτροπίες, να συμβάλλει στη συνύπαρξη λαών και διεθνούς πολιτικής.

Από την άλλη μεριά, η Εγκληματολογία ως το κατεξοχήν πεδίο οριακής σύγκρουσης των ψυχικών δυνάμεων και δυνατοτήτων της ελεύθερης ανθρώπινης ύπαρξης με τις καταπιεστικές κοινωνικές δομές, αξίες και λειτουργίες, αναζητεί αγωνιωδώς το "χαμένο βασίλειο" (για να παραφράσουμε γνωστή ρήση του Thorsten Sellin).

Σ' ένα κενό ή μεταβατικό χωρόχρονο "τα πάντα ρει" ή "τα πάντα χωρεί".

Το (οργανωμένο) έγκλημα χωρίς σύνορα-που προηγήθηκε της Ευρώπης χωρίς σύνορα- το αίσθημα και το κλίμα του φόβου από τη συνύπαρξη διαφορετικών εθνικών ομάδων, η λογική του απρόσωπου και συμβιβαστικού νομοθέτη που καπσχύει της βίωσης του εγκλήματος από τον ΑΝΘΡΩΠΟ-εγκληματία, ο ξένος, το στερεότυπο, ο κοινωνικός ρατσισμός, νέες μισαλλοδοξίες και παληές προκαταλήψεις θα δώσουν στην ευρωπαϊκών προδιαγραφών εγκληματικότητα χαρακτηριστικά άλλοτε criminal satanic conspiracy, άλλοτε business' risk ή άλλοτε hate crimes κατά μειονοτήτων ή παρεκκλινόντων ατόμων.

Οι εγκληματολογικές επιστήμες στέκουν λοιπόν αμήχανα αλλά και αυτοκριτικά μπροστά στο κατώφλι του 2.000 μ.Χ. Η "προαιώνια" διαμάχη της Κλινικής Εγκληματολογίας με την Εγκληματολογία της Κοινωνικής Αντίδρα-

σης υπερκεράστηκε από τα γεγονότα. Το "μικροσκόπιο" της εξέτασης της επικινδυνότητας του εγκληματίσσαντος ατόμου και το "περισκόπιο" της ανάλυσης των κοινωνικοοικονομικών παραμέτρων ή και των σχέσεων εξουσίας ξεπεράστηκαν και αντικαθίστανται σιγά-σιγά από το "καλειδοσκόπιο" μιας κατανοούσης εγκληματολογίας.

Η προβολή των εγκλημάτων βίας καθιστά πιεστικά το αίτημα του κοινού για περισσότερη ασφάλεια, το οικονομικό έγκλημα εμπλέκει σύγχρονες τεχνολογικές αλλά και μεθοδολογικές προσεγγίσεις, ο κλασικισμός (δίκαιη ποινή, αναμόρφωση) επιστρέφει ανανεωμένος (αφού ξεπεράστηκε το "ιατρικό μοντέλο"), το Κράτος χάνει σιγά-σιγά το μονοπώλιο της πρόληψης αλλά και της καταστολής (ιδιωτική αστυνομία, ιδιωτικές φυλακές κ.ο.κ.).

Μετά τις ουτοπίες που διεκήρυσσαν την αλλαγή του Ανθρώπου-Εγκληματία

και την επανακοινωνικοποίηση του Ανθρώπου-Κρατούμενου ή και την εξαφάνιση του Εγκλήματος αρχίζει άραγε τώρα η εποχή μιας πραγματικής (για πολλούς "ουδέτερης") Εγκληματολογίας; Ισως.

Στο μεσοδιάστημα πάντως οι πολιτικοποιημένοι/παντοκράτορες, οι επιστήμονες/τεχνοκράτες και οι διαισθητικοί/μηδενοκράτες εγκληματολόγοι θα συναντώνται κάθε τόσο στην ίδια αφετηρία: στον πυρήνα μιας απόλυτης άγνοιας συντεθειμένης από χιλιάδες γνωστά κομμάτια. Ο "ευρωπαίος" εγκληματολόγος θα έχει έναν ακόμα σταυρό να σηκώνει: να καταγράφει και να ερμηνεύει συμπεριφορές εθνικών συνόλων υπερβαίνοντας τις δικές του εθνικές καταβολές (χωρίς δηλαδή να "στιγματίζει" εθνιστικά ή εθνικιστικά).

Παρά την παγκοσμιότητα των εγκληματολογικών επιστημών, οι θεωρητικές αναλύσεις επηρεάζονται πολύ

από το εθνικό ποινικό δίκαιο και τις κοινωνικοπολιτισμικές αντιλήψεις, ενώ οι πρακτικές εξαρτώνται και από οικονομικούς, θεσμικούς ακόμα και γραφειοκρατικούς παράγοντες.

Η οποιαδήποτε σύγκλιση ή εναρμόνιση φαίνεται κατ' αρχήν αδύνατη, εκτός αν μιλάμε για αριθμητική σύρευσή δυνάμεων καταστολής. Δεν είναι βέβαια οι Ευρωπαϊκές Εγκληματολογικές - σωφρονιστικές στατιστικές ή η EUROPOL (Ευρωπαϊκή Αστυνομία), που θα δώσουν λύση. Ούτε ο Βέλγος Ηρακλής Πουαρώ θα συναντηθεί με τον Αγγλο Σέρλοκ Χολμς και το Γάλλο Επιθεωρητή Μαιγκρέ για να εξηγήσουν από κοινού το μυστήριο του εγκλήματος της οδού Μόργκαν.

Επειδή η εγκληματολογική θεωρία δεν κινδυνεύει ακόμα από μία επιπλέον Ευρωπαϊκή εκδοχή, επειδή η Ανακριτική θα επηρεασθεί ασφαλώς από την εγκατάσταση Ευρωπαϊκού Δικτύου Η/Υ

εξιχνίασης, επειδή η Σωφρονιστική έχει ήδη υιοθετήσει αρκετούς από τους Ευρωπαϊκούς Σωφρονιστικούς Κανόνες (Resolution 73-5, Recommendation R(87)3), το πρόβλημα φαίνεται να παρουσιάζεται κυρίως στην αντεγκληματική πολιτική.

Η αντεγκληματική πολιτική -με την ευρεία του όρου έννοια- περιλαμβάνει την εκπαίδευση, τη θεραπεία, την καταστολή αλλά και την πειθώ. Φοβούμαι, όμως, ότι ακόμα κι αν τα εκπαιδευτικά - μορφωτικά συστήματα συγκλίνουν,

αν οι όροι και οι μέθοδοι θεραπείας εκσυγχρονισθούν κι αν η καταστολή ενοποιηθεί, πάλι θα έχει η Ευρωπαϊκή Αντεγκληματική Πολιτική ένα πρόβλημα πειθούς.

Όταν οι εθνικές (ή οι τοπικές) κοινωνίες εκτρέφουν τους σπόρους των μελλοντικών εγκλημάτων κι όταν ο πολιτισμός και οι θεσμοί μιας χώρας αδυνατούν να πείσουν τους δικούς της πολίτες, αντιλαμβανόμαστε όλοι τις αδυναμίες πειθούς (δηλαδή πρόληψης) απέναντι στο έγκλημα σε ευρωπαϊκή κλίμακα (όπου θα συνυπάρχουν η ανομία, η καχυποψία, η ακατανοησία, η σύγκρουση κανόνων συμπεριφοράς κ.λπ.).

Η προοπτική της Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης υποχρεώνει νομοθέτη, ερευνητή, δικαστή, αλλά και όλο το νομικό κόσμο, σε μια αναθεώρηση των -μέχρι σήμερα- παγιωμένων αντιλήψεων και πρακτικών.

Οι μανιχαϊστικού χαρακτήρα αφορισμοί και δογματισμοί μπορεί να αποπνέουν εθνικό ή τοπικό ενδιαφέρον, αλλά δεν είναι πλέον συμβατοί με τη νέα πραγματικότητα. Η μετα-μοντέρνα εποχή της απο-διαφοροποίησης -το νέο αυτό ιστορικό κύμα- αν και δύσκολα συμβιβάζεται με το "δικαίωμα στη διαφορά", μοιάζει εν τούτοις να εκφράζει σύγχρονες αναγκαιότητες.

Ας πάρουμε για παράδειγμα τα ναρκωτικά.

Στοιχείο 1: Το πόρισμα Επιτροπής Ειδικών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που κατετέθη τον Οκτώβριο του 1987 στο Λουξεμβούργο, αναφέρει ότι "καμιά ευρωπαϊκή χώρα δεν μπορεί να δώσει αριθμητικά δεδομένα πρόσφορα στο να μετρηθεί επιστημονικά η έκταση του φαινομένου".

Στοιχείο 2: Στη Δυτική Ευρώπη, ο αριθμός των υπόπτων για χρήση, εμπορία κ.λπ. ανέρχεται σε 50 - 400 ανά 10.000 κατοίκους, ενώ οι σχετικές καταδίκες μόλις που φτάνουν τις 5 - 160.

Εχουμε συνεπώς δύο προβλήματα:

α. Η πλουραλιστική αντίληψη για εθνικές πολιτικές πρέπει να υποχωρήσει μπροστά στην ανάγκη για συνεργασία, ενημέρωση, επιστημονική έρευνα κ.λπ.; Και πώς θα ξεπεραστούν οι διάφορες αξιολογήσεις; (ποιός είναι "χρήστης, τι

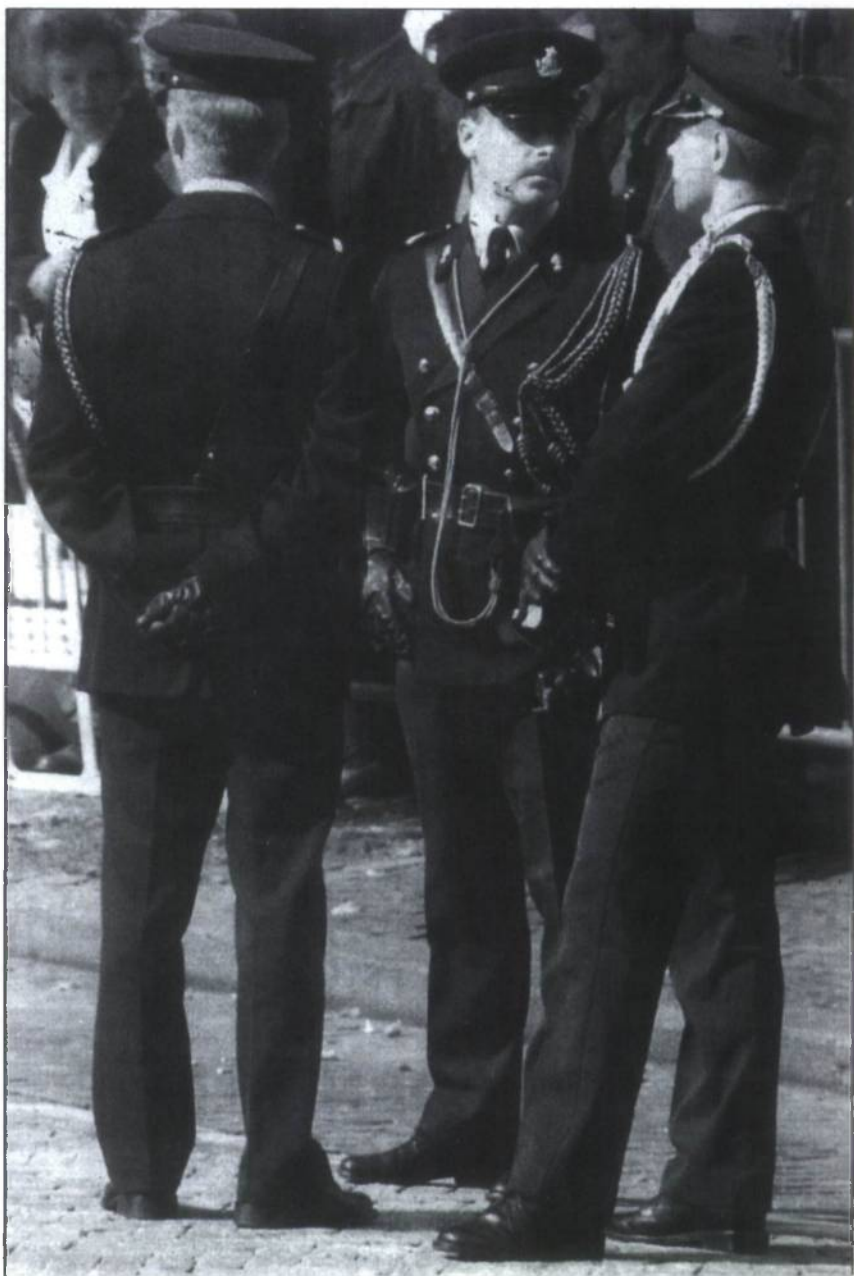
είναι "ναρκωτική ουσία" κ.λπ.).

β. Η σύγκλιση των νομοθεσιών θα επικφέρει αυτομάτως ομοιόμορφη εφαρμογή; Και από ποιούς;

Οι απαντήσεις δεν είναι εύκολες. Θέσεις προβάλλονται κι από τους υποστηρικτές κι από τους πολέμιους. Το γεγονός όμως ότι -ανεξαρτήτως των αξιολογήσεων, των παραδόσεων και των μηχανισμών- διαπιστώνεται σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες αύξηση στη χρήση των ναρκωτικών ουσιών και αύξηση των επιβαλλόμενων ποινών, αποτελεί από μόνο του το πλέον πειστικό επιχείρημα για μια "Συμφωνία επί των Αρχών".

Σε ποιο επίπεδο όμως θα γίνει αυτή η Συμφωνία; Θα είναι *contrat social* ή *accord gouvernemental* (κοινωνικό συμβόλαιο ή κυβερνητική συμφωνία);

Μια μορφή "ευρωπαϊκής ταυτότητας" (*identite europeenne*) στο χώρο της αντεγκληματικής πολιτικής παρέχεται ήδη από τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, όπου η έννοια της "δημοκρατικής κοινωνίας" (*societe democratique*) και ο σεβασμός των δικαιωμάτων του ανθρώπου, συγκροτούν τον πυρήνα για τη διαμόρφωση μιας συνεκτικής δράσης των αρμοδίων οργάνων.

Δημοκρατία, με ταυτόχρονη ενίσχυση των ευρωπαϊκών δεσμών. Εσωτερικό Δίκαιο, όπου αναγνωρίζονται οι ευρωπαϊκές αξίες χωρίς να χάνεται η ιστορία και ο πολιτισμός της κάθε χώρας. Δικαιώματα Ανθρώπου, ως πηγή θεσμικών εμπνεύσεων, δικαστικών εγγυήσεων και ερμηνευτικής αφετηρίας. Ελεγχος από όργανα στα οποία το "δημοκρατικό έλλειμμα" θα καλύπτεται από τη δομή τους και την παρουσία εκπροσώπων των φορέων. Ιδού οι βάσεις της ευρωπαϊκής προοπτικής, όπου η νομική επιστήμη πολλά μπορεί να προσφέρει.

Στο χώρο των εγκληματολογικών επιστημών, επειδή τόσο οι παραδόσεις στην προστασία των ατομικών ελευθεριών όσο και οι εμπειρίες από την "αντίσταση στην καταπίεση", είναι ανεξίτηλα εγγεγραμμένες στα μητρώα των ευρωπαϊκών λαών, η σχετική "κινητοποίηση"

(mobilisation) ξεκίνησε ήδη από τη βάση. Δεν χρειαζόμαστε, λοιπόν, "κοινό στρατό" αλλά μόνο "κοινό πρόγραμμα". Ας το ελπίσουμε.

Το "υπόδειγμα"

Το Φόρουμ των Ευρωπαϊκών Τοπικών Κοινοτήτων (Forum des Collectivites Territoriales Europeennes) για την ασφάλεια στις πόλεις (pour la securite urbaine) γεννήθηκε το 1987 με τη λήξη του 2ου Ευρωπαϊκού Συνεδρίου για την Πρόληψη της Αناسφάλειας στις Πόλεις (Prevention de l'Insecurite Urbaine), το οποίο διεξήχθη στη Βαρκελώνη υπό την αιγίδα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Το Φόρουμ, στη φάση αυτή, δεν αποτελεί μόνο την ενσάρκωση ενός οράματος (του Gilbert Bonnemaison, Δημάρχου του Epinay sur Seine στη Γαλλία) αλλά και τη θεσμοθέτηση ενός "χώρου" ανταλλαγής πρακτικών εμπειριών ανάμεσα στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης της Ευρώπης.

Οι πόλεις, οι επαρχίες, οι περιφέρειες της Ευρώπης συναντώνται και συσκέπτονται, καταστρώνουν και υλοποιούν κοινά προγράμματα συνεργασίας στον τομέα της πρόληψης της (μικρής) εγκληματικότητας. Κοινός προβληματισμός, ανταλλαγή πληροφοριών, μελέτες - πιλότοι, επισκέψεις ει-

δικών, συγκεκριμένες προτάσεις. Περισσότεροι από 50 διεθνείς ή τοπικοί οργανισμοί μετέχουν στο "Δίκτυο" και συν-αποφασίζουν συζητώντας με Δημάρχους, δικαστές, αστυνομικούς διευθυντές, κοινωνικούς λειτουργούς των πόλεων της Ευρώπης.

Η μετατροπή του Φόρουμ σε Ευρωπαϊκό Όργανο δεν είναι δύσκολη. Προϋποθέτει τη σύσταση Ευρωπαϊκού Ταμείου για την Ασφάλεια στις Πόλεις και την ίδρυση Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Πρόληψη σε κάθε χώρα. Το Κέντρο αυτό -διαπιστευμένο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο- θα παρέχει τεχνική βοήθεια στις πόλεις, θα εκπαιδεύει και θα επιμορφώνει ειδικό προσωπικό, θα ιδρύει εργαστήρια και θα διοργανώνει συνέδρια και σεμινάρια, θα συνεγάζεται με εθνικούς και διεθνείς φορείς, θα καταγράφει προβλήματα και θα συντάσσει ετήσια έκθεση κ.ο.κ.

Το πέρασμα από την εθνική αυταρέσκεια ή εσωστρέφεια στην ευρωπαϊκή πρόκληση θα έχει σίγουρα κλυδωνισμούς και πיסωγυρίσματα, ακόμα και στο πεδίο χάραξης αντεγκληματικής πολιτικής. Ανομία ελλοχεύει ακόμα και μέσα στην τεχνητή ομογενοποίηση. Καταστολή παραμονεύει ακόμα και μέσα στην καλοπροαίρετη πρόληψη. Αναςφάλεια αποπνέει και ο οποιοσ-

δήποτε Robocor ή Euro-cor. Θέλω, όμως, να πιστεύω ότι η επιστήμη της Εγκληματολογίας, οι δικαιοί θεσμοί και η "κινητοποίηση" κοινοτήτων και πολιτών θα διαμορφώσουν τη νέα ευρωπαϊκή συνείδηση στο χώρο της πρόληψης του εγκλήματος. Το "αύριο" της Εγκληματολογίας θα είναι αυτό που οι Ευρωπαίοι εγκληματολόγοι της επιφυλάσσουν, σε μια Ευρώπη των λαών και των Δημοκρατιών.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΥ

Του Γιάννη Καρακώστα

Ανώτατου Αξιωματικού ε.α. της ΕΛ.ΑΣ., Νομικού, Δημοσιολόγου, Δημ. Συμβούλου Δήμου Αθηναίων.

Μια Αστυνομία σε μια δημοκρατική κοινωνία διαδραματίζει ένα σημαντικό πολυδιάστατο κοινωνικό και ανθρωπινό ρόλο. Γι' αυτό το λόγο, οι αστυνομικοί πρέπει να αποκτήσουν ένα υψηλό επίπεδο παιδείας και μόρφωσης, ώστε να μπορούν να συλλάβουν τα μηνύματα των καιρών και να αρθούν στο ύψος της αποστολής τους.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Μετά την παρακμή και πτώση του αρχαίου κόσμου, μέχρι και τα μέσα του 19ου αιώνα, η ανθρωπότητα είχε την ατυχία να γνωρίσει την πιά σκληρή μορφή κράτους, το λεγόμενο "αστυνομικό" κράτος, ή την "αστυνομική" πολιτεία. Γνώρισμα αυτού του κράτους ήταν ο συγκεντρωτισμός της εξουσίας στα χέρια των ολίγων που εκπροσωπούσαν κατ' επίφαση τα συμφέροντα του κοινωνικού συνόλου. Μέσα σ' αυτή τη μορφή κράτους, η εξουσία ασκείτο αυθαίρετα και χωρίς κανένα νομικό περιορισμό. Αυτό ήταν το κράτος της αυθαιρεσίας, της καταπίεσης και της υποταγής των πολιτών στη θέληση του άρχοντα ή των ολίγων.

Εξέλιξη του "αστυνομικού" κράτους αποτελεί το κράτος δικαίου ή αλλιώς η "δικαιοκρατούμενη" πολιτεία. Το κράτος δικαίου διέπεται από γραπτούς κα-

νόνες δικαίου, όπου τα ασκούντα τις κρατικές λειτουργίες όργανα δεσμεύονται σε όλες τις ενέργειες και εκδηλώσεις τους από τους νόμους της πολιτείας. Δηλαδή η ίδια η πολιτεία καθορίζει με το γραπτό της δίκαιο τα πλαίσια μέσα στα οποία μπορούν να δρουν τα όργανά της.

Αλλά σήμερα, στον αιώνα που διερχόμαστε, δεν αρκεί ένα κράτος να διέπεται μόνο από γραπτούς κανόνες δικαίου. Πρέπει οι κανόνες αυτοί στη θέσπιση και την εφαρμογή τους να διαμορφώνουν το "δίκαιο κράτος". Το κράτος δικαίου δηλαδή να είναι ταυτόχρονα και δίκαιο κράτος. Και όταν λέμε δίκαιο "κράτος δικαίου", εννοούμε το κράτος εκείνο μέσα στο οποίο ικανοποιείται το αίσθημα της δικαιοσύνης. Το δίκαιο κράτος είναι ηθικό, τίμιο κράτος. Είναι το κράτος του κοινωνικού ανθρώπου.

Το σύγχρονο κράτος δικαίου για να είναι ταυτόχρονα και δίκαιο κράτος πρέπει να κυριαρχείται σε όλη του την οργάνωση, λειτουργία και δράση από το αίσθημα της δικαιοσύνης. Αυτό το αίσθημα εξισορροπεί τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων και καθιστά σεβαστές όλες τις κοινωνικές λειτουργίες. Αν αυτό το αίσθημα δικαίου τραυματισθεί, τότε οι συνειδήσεις των ανθρώ-

πων αναστατώνονται, οι δημοκρατικοί θεσμοί κλονίζονται και η κοινωνική ισορροπία παραπαίει. Για να μη συμβαίνει αυτό, πρέπει οι κρατικοί λειτουργοί (αστυνομικοί, στρατιωτικοί, δικαστικοί, κ.λπ.) να έχουν συνείδηση αυτού του αίσθηματος. Δηλαδή να έχουν συνείδηση απλού και αγνού ανθρώπου, ο οποίος όμως ξέρει να κάμει διάκριση ανάμεσα στο δίκαιο και το άδικο, στο καλό και το κακό. Αν αυτό το αίσθημα δικαίου απουσιάζει από τους κρατικούς λειτουργούς, τότε αυτοί αποτελούν νοσηρά φαινόμενα στη λειτουργία των κοινωνικών θεσμών.

Η αστυνομία, σαν όργανο που μετέχει ενεργά στη λειτουργία του κρατικού μηχανισμού, καλείται να διαδραματίσει τον υπέροχο και πολυδιάστατο κοινωνικό της ρόλο μέσα στη σύνθετη μορφή κράτους. Αλλά για να μπορέσει ο σύγχρονος αστυνομικός να συλλάβει τα μηνύματα των καιρών και να ανταποκριθεί στη μεγάλη του αποστολή πρέπει να αποκτήσει και συνδυάσει δύο ιδιότητες: α) την προσωπική του ολοκλήρωση σαν κοινωνικού ανθρώπου και λειτουργού και β) την καλλιέργειά του στην επιστήμη του δικαίου. Οι δύο αυτές ικανότητες θα τον καταστήσουν ικανό να φωτίζει τη συνειδήσή του και να την κατευθύνει στη γενική ιδέα του

ηθικού ρυθμού, ο οποίος πρέπει να διέπει τις συναλλαγές των τίμιων ανθρώπων. Ετσι μόνο θα μπορέσει να αρθεί στο ύψος της πραγματικής αποστολής του και να επιτελέσει σωστά το καθήκον του προς το λαό, το έθνος και τη δημοκρατία.

ΠΟΛΙΤΕΣ

Η άλλη βασική έννοια του θέματός μας είναι η έννοια του πολίτη. Το πιο υπερέχον στοιχείο μέσα σε μια δημοκρατική πολιτεία είναι ο πολίτης. Και όταν λέμε πολίτης εννοούμε το σύνολο των πολιτών ή αλλιώς την "κοινωνία των πολιτών", που εκφράζουν το κράτος σε όλα τα επίπεδα. Ετσι, το κράτος δεν βρίσκεται πάνω από τον πολίτη, αλλά οι πολίτες είναι το κράτος.

Στην αρχαία Ελλάδα ο πολίτης της υπήρξε, ο πιο αποφασιστικός παράγοντας στη δημόσια ζωή. Γι' αυτό και οι αρχαίοι Έλληνες εφάρμοσαν την τέχνη της διαλογικής συζήτησης στην Αγορά, όπου έπνεε ο άνεμος της δημοκρατίας και διεξήγετο ο διάλογος που απέβλεπε στην πειθώ και όχι στον καταναγκασμό και τη βία. Ο λόγος είχε καταστεί "πειθούς δημιουργός". Γι' αυτό όμως γράφει και ο FENELON: "στην Ελλάδα τα πάντα εξαρτώντο από το λαό και ο λαός από το λόγο".

Για να καταστεί ο πολίτης τέλειος χρειάζεται το άτομο να υποβληθεί σε κατάλληλη αγωγή για να αποκτήσει πολιτειακή συνείδηση και να γίνει υπεύθυνος πολίτης. Γιατί δημοκρατία, χωρίς υπεύθυνους πολίτες, είναι αδύνατο να υπάρξει. Γι' αυτό και ο Περικλής στον Επιτάφιο ήθελε: "Την τε πάσαν πόλιν της Ελλάδος παιδευσιν είναι", ώστε το άτομο να διαπαιδαγωγείται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της δημοκρατικής πολιτείας και να καθίσταται ενάρετος πολίτης για να μπορεί να συμβάλει, τόσο στη διατήρησή της, όσο και στην πραγμάτωση της ευημερίας.

Με την πολιτειακή παιδεία και αγωγή καλλιεργούνται και σφυρηλατούνται οι αγαθές σχέσεις μεταξύ των πολιτειακών οργάνων και πολιτών που είναι αναγκαίες για την ευδαιμονία τους. Ο Αριστοτέλης στα "Ηθικά - Νικομάχεια" μας λέει πως: "η επικοινωνία

και οι φιλικές σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων είναι αναγκαίες προϋποθέσεις της ευδαιμονίας τους". Επίσης ο Κομφούκιος διακηρύσσει πως: "ο ευγενής θα πρέπει να είναι ευλαβής και συνεπής στη διαγωγή του και τις σχέσεις του με το λαό".

ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ - ΠΟΛΙΤΩΝ

Για να υπάρξει συνεργασία και να καλλιεργηθούν οι καλές σχέσεις μεταξύ κρατικών οργάνων και πολιτών πρέπει να οικοδομηθεί μια καινούργια αντίληψη στη σχέση κράτους-πολιτών. Με άλλα λόγια, η "πολιτική κοινωνία", όπου υπάρχει σχέση υποταγής της κοινωνίας στο κράτος, να μετατραπεί σε "κοινωνία των πολιτών", όπου υπάρχει σχέση υποταγής του κράτους στην κοινωνία. Το κράτος δηλαδή να υπάγεται, να υπηρετεί και να ελέγχεται από τους πολίτες, το λαό.

Η "κοινωνία των πολιτών" στην Ελλάδα, όπου μετά την επανάσταση του 1821 επιβλήθηκε το κράτος των Βαυαρών με τη διοικητική του βαναυσότητα και συνεχίσθηκε και μετέπειτα, δεν είχε

κατορθώσει να διεισδύσει μέσα στον κρατικό μηχανισμό, ώστε να εκπολιτίσει τις λειτουργίες του και να εξανθρωπίσει τη συμπεριφορά των υπαλλήλων του απέναντι στον πολίτη, ο οποίος βρισκόταν σε διαρκή και ανελέητο πόλεμο με τη διοικητική μηχανή.

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος, στο υπουργικό συμβούλιο της 4 Ιουλίου 1928, αναφερόμενος στις σχέσεις κρά-

τους-πολίτη, για πρώτη φορά διατάσσει τη λειτουργία σε κάθε Υπουργείο "Γραφείου Πληροφοριών" και τονίζει: "Η υπηρεσία των εν λόγω γραφείων δεν πρέπει να θεωρηθεί ως δευτερεύουσα, διά δε την διεύθυνσιν αυτών πρέπει να εκλεγούν πρόσωπα κοσμούμενα με άφθονα προσόντα, των οποίων μικρότερον δεν πρέπει να θεωρηθεί η συναίσθησις ότι όλοι οι ασκούντες εις ανώτερον ή κατώτερον βαθμόν δημοσίαν λειτουργίαν είμεθα υπηρέται του λαού".

Σήμερα έντονη είναι η απαίτηση να συντελεσθούν δομικές και θεσμικές αλλαγές, αλλά και αλλαγές στη συμπεριφορά και νοοτροπία, που θα επιτρέψουν την μετάβαση από την "πολιτική κοινωνία στην κοινωνία των πολιτών". Με όσα παραπάνω έχουν λεχθεί καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι με την αλλαγή των θεσμών, που πρέπει να συντελεσθούν για να αλλάξει η σχέση κράτους - πολίτη, ώστε το κράτος να υποταχθεί στην κοινωνία, πρέπει να αλλάξει και η συμπεριφορά και η νοοτροπία των οργάνων της πολιτείας έναντι των πολιτών. Με άλλα λόγια, τα κρατικά όργανα πρέπει να παύσουν, να είναι όργανα ενός κράτους με αυταρχική δομή και λειτουργία και να μεταβληθούν σε όργανα ενός κοινωνικού και ανθρώπινου κράτους.

Η αστυνομία που είναι ένα από τα πιο βασικά κρατικά όργανα οφείλει να αλλάξει νοοτροπία και συμπεριφορά απέναντι στον πολίτη. Γι' αυτό, κάθε αστυνομικός οφείλει να αποκτήσει δημοκρατική αγωγή. Αποκτώντας τέτοια αγωγή θα μάθει να σέβεται την πολιτική διαφωνία και να την προστατεύει από όσους θέλουν να παραβιάζουν τη δημοκρατική επιταγή που καθιερώνει την πολυφωνία και τον ευπρεπή και αγωνιστικό διάλογο σε όρο ύπαρξης. Ο κάθε αστυνομικός δικαιούται να έχει τις πεποιθήσεις του αλλά δε δικαιούται να τις αναμειγνύει με το καθήκον της ακομμάτιστης, ισόνομης και απροκάλυπτης αστυνόμευσης. Η τήρηση της τάξης δε σημαίνει βία, ούτε πρόκληση. Σημαίνει πειθώ νομιμότητας, ευπρέπεια, συμπεριφορά τέτοια που να αποτρέπει εκτροπές. Σημαίνει τίμια και ανεπηρέα-

στη προάσπιση της ελευθερίας, της ισοσύτητας και του δικαίου.

Η αστυνομία δεν είναι ιδιοκτησία κανενός. Είναι λειτουργία της δημοκρατίας, στήριγμα του Έθνους, εγγύηση του πολίτη, ακόμα και του παρεκτρεπόμενου, που πρέπει να διευκολύνεται να βιώνει στη νομιμότητα.

ΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ

Είναι αδήρητη ανάγκη, η Αστυνομία και ο πολίτης να συμβιώνουν αρμονικά και ισόρροπα. Ο πολίτης πρέπει να αισθάνεται ασφαλής και να έχει εμπιστοσύνη στην Αστυνομία του. Αλλά, για να γίνει αυτό χρειάζεται η Αστυνομία να πετάξει το προσωπείο του "μπάμπουλα" και να φορέσει δημοκρατικό ένδυμα. Να αποκτήσει, δηλαδή, νοοτροπία δημοκρατικού οργάνου που σέβεται τον πολίτη και το συνάνθρωπό του. Αμα αποκτήσουν τα αστυνομικά όργανα νοοτροπία δημοκρατική, τότε και η συμπεριφορά τους στους πολίτες δε θα είναι αυταρχική και απάνθρωπη. Οι αστυνομικοί για να εμπνέουν εμπι-

στοσύνη στους πολίτες και να διατηρούν τις σχέσεις τους σε υψηλό επίπεδο συνεργασίας και συμπαράστασης, πρέπει να προσέξουν τη συμπεριφορά τους. Να αποφεύγουν τους τραχείς τρόπους και τα προσβλητικά και ταπεινωτικά λόγια. Η βαναυσότητα είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα απολίτιστου ανθρώπου και απαγορεύεται απολύτως. Γιατί, καθώς μας λέει και ο Γκαίτε: "η συμπεριφορά είναι καθρέπτης, όπου ο καθένας δεικνύει την εικόνα του". Αντίθετα, αξιοπρεπής διαγωγή, ευγένεια και τρόποι ειλικρινείς είναι τα ασφαλέστερα μέσα για να καταστεί ο αστυνομικός πρόσωπο σεβα-

στό. Κατά τον Πλάτωνα: "ευγένεια έσπιν αρετή ευγενούς ήθους, ευαγωγή ψυχής προς λόγους και πράξεις".

Οι αστυνομικοί πρέπει να είναι υπομονετικοί και ανεξίκακοι απέναντι στους πολίτες. Γιατί κατά τη λαϊκή παροιμία: "το κοινό όποιος δουλεύει, θά'χει και κοιλιά πλατιά". Επίσης, θα πρέπει να γνωρίζουν ότι ο θυμός είναι μεγάλο ελάττωμα για τον αστυνομικό. "Ο θυμός αρχίζει με τρέλλα και τελειώνει με μετάνοια" μας λέει ο Πυθαγόρας. Αντίθετα, ο αστυνομικός πρέπει να είναι ψύχραιμος για να μπορεί να επιβάλεται στους άλλους: "έσο ψύχραιμος και εξουσιάζεις τους πάντας". Ο αστυνομικός πρέπει να συμπεριφέρεται έτσι ώστε να είναι δημοφιλής και όχι αποκρουστικός. Πιο πολλά κατορθώνει κανένας με τη μελιχρότητα και την ευγένεια παρά με την αυστηρότητα και την τραχύτητα.

Ο αστυνομικός οφείλει να γνωρίζει ότι η βάση της αληθινής τάξης σε μια δημοκρατία θεμελιώνεται στην τήρηση του νόμου που πρέπει να εφαρμόζεται όχι μόνο στο Κοινό, αλλά και στην Α-

στυνομία. Οπου οι αστυνομικοί τον περιφρονούν, υπονομεύουν την τάξη και τη δημοκρατία. Γι' αυτό οι αστυνομικοί πρέπει να έχουν πλατιά γνώση και βαθιά συνείδηση του νόμου, όχι με τη στενή του έννοια αλλά με την ευρύτερη που έχει ο νόμος στις σύγχρονες δημοκρατικές κοινωνίες. Με άλλα λόγια, οι αστυνομικοί οφείλουν να γνωρίζουν όχι μόνο τους εσωτερικούς νόμους που πρέπει να τηρούν, αλλά παράλληλα με αυτούς και τους κανόνες που διέπουν τις κοινωνίες διεθνώς. Το διεθνές δίκαιο σε βασικά ζητήματα, όπως ιδίως τα ανθρώπινα δικαιώματα, ευθυγραμμίζεται με τα εσωτερικά δίκαια πολλών δημοκρατικών χωρών.

Οι αστυνομικοί πρέπει να κατανοήσουν ότι είναι οι εκφραστές μιας υλικής δύναμης που μπορεί να λειτουργήσει είτε για το καλό και είτε για το κακό, ανάλογα με τη χρήση της. Αν, δηλαδή, η υλική της δύναμη χρησιμοποιείται για την προστασία των πολιτών μέσα στα πλαίσια των αρχών του εσωτερικού και διεθνούς δικαίου, τότε η δύναμη αυτή λειτουργεί για το καλό.

Αντίθετα, αν χρησιμοποιείται για την κακομεταχείριση των πολιτών και την καταπάτηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών τους, τότε λειτουργεί για το κακό. Στην τελευταία περίπτωση, οι αστυνομικοί αποτελούν νοσηρά στοιχεία στη λειτουργία των θεσμών, οπότε τραυματίζεται το αίσθημα της δικαιοσύνης και διαταράσσεται η κοινωνική ισορροπία.

Υστερα από τα παραπάνω πρέπει να πούμε πως οι αστυνομικοί έχουν χρέος να προσαρμόσουν τη νοοτροπία και συμπεριφορά τους, σύμφωνα με τις απαιτήσεις και τις αντιλήψεις μιας σύγχρονης δημοκρατικής κοινωνίας, και:

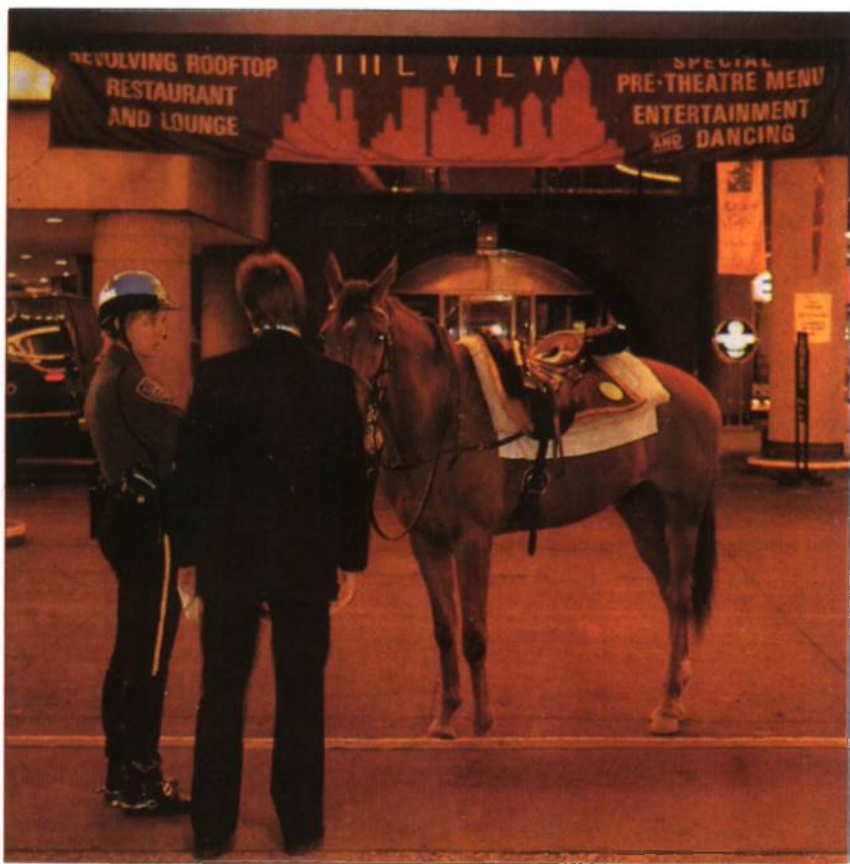
α. να ενημερώνονται συνεχώς για τις εξελίξεις και τα γεγονότα, ώστε οι κρίσεις και πεποιθήσεις τους να σχηματίζονται με βάση τα αντικειμενικά δεδομένα κι όχι με φευγαλέες και ψευδείς εντυπώσεις.

β. να συμβάλουν στην άμβλυνση των αντιθέσεων, στη συμφιλίωση και ανάπτυξη καλών σχέσεων με τους πολίτες και στην ειρηνική επίλυση των προβλημάτων τους.

γ. να αγωνίζονται για το σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και να προσπαθούν να κάμουν τον πολίτη να κατανοεί το νόημα της κοινωνικής του ευθύνης. Γιατί, όπως μας λέει και ο Γάλλος κοινωνιολόγος Ντουρχάιμ: "όσο περισσότερο προχωρεί κάποιος στην ιστορία, τόσο περισσότερο αυξάνεται ο σεβασμός προς τον άνθρωπο. Δεν υπάρχει νόμος καλύτερα αποδεδειγμένος".

δ. να έχουν σαν αρχή τους τη συνεχή και συστηματική καταπολέμηση του ψεύδους και της άγνοιας και, τέλος,

ε. να ενστερνισθούν αυτό που λέχθηκε από τον άλλοτε Πρόεδρο του Βρετανικού Ινστιτούτου Δημοσίων Σχέσεων Ι. Κρίσφορντ: "πιστεύουμε στη γνώση και όχι στην άγνοια. Στην προσήνεια και όχι στην περιφρόνηση. Στην κατανόηση και όχι στην παρεξήγηση. Στην εκδήλωση κι όχι στη μυστικότητα. Στην πειθώ και όχι στη βία. Στην τιμότητα και όχι στην απάτη. Στην αλήθεια και όχι στο ψέμα".

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ... ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

του Αργύρη Συμεωνίδη

Η δίωξη και η καταστολή της διακινήσεως "ναρκωτικών" ουσιών είναι ίσως η αποτελεσματικότερη μέθοδος πρόληψης.

Ενα μεγάλο μέρος της δίωξης πέφτει στους ώμους των αστυνομικών και τελωνειακών αρχών που ελέγχουν τις παραμεθόριες περιοχές, όπως και τις "επισήμους" εισόδους - εξόδους της χώρας.

Είναι γεγονός, που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση, ότι η χώρα μας έχει μια ιδιαίτερα ξεχωριστή θέση στη διεθνή εμπορία ή σωστότερα λαθρεμπορία ναρκωτικών, ως διεθνές διαμετακομιστικό κέντρο.

Αυτό οφείλεται, πρώτα απ' όλα στη γεωγραφική της θέση. Δεν φτάνει ότι βρίσκεται μεταξύ δύο Ηπείρων αλλά στο συγκεκριμένο σημείο συναντάται η Δυτική Ευρώπη με τις χώρες της Μέσης & Εγγύς Ανατολής. Τουρκία και Λίβανος, χώρες με πασίγνωστο ρόλο στο χώρο των ναρκωτικών και όχι μόνον αυτές. Η συγκεκριμένη θέση της Ελλάδος μας φέρνει σε άμεση επαφή με τις υπόλοιπες χώρες που χαρακτηρίζονται ως "χώρες της χρυσής ημισελήνου": Ιράν, Πακιστάν και Συρία που παράγουν κυρίως χασίς.

Ενα και μόνο παράδειγμα για το πόσο δύσκολο είναι το έργο των ειδικών υπηρεσιών διώξεως πρέπει να αναφέρουμε: η χώρα μας διαθέτει δέκα πέντε χιλιάδες είκοσι ένα (15.021) χιλιόμετρα ακτών και χίλια διακόσια έξι (1.216) χιλιόμετρα χερσαίων συνόρων. Αξίζει, ακόμα, να σημειωθεί ότι από τα διακόσια δεκαπέντε χιλιόμετρα (215) συνόρων μας με την Τουρκία τα δώδεκα (12) είναι επί ξηράς και τα διακόσια τρία (203) επί ποταμών.

Μετά την παράθεση των αριθμών αυτών, ο πλέον αδαής αλλά ίσως και ο πλέον κακοπροαίρετος μπορεί με απλές σκέψεις να κατανοήσει ότι είναι απελπιστικά δυσχερές έργο η φύλαξη των συνόρων.

Εδώ πρέπει όμως να τονίσουμε ότι οι Ευρωπαϊκές αλλά και οι διεθνείς υπηρεσίες διώξεως εκφράζονται πολύ κολακευτικά για τη φύλαξη των συνόρων μας από την Ελληνική Αστυνομία και από τις άλλες συναρμόδιες υπηρεσίες, κάτι που δικαιολογείται και αποδεικνύεται από το μεγάλο αριθμό εντοπισμού και κατασχέσεως τεραστίων ποσοτήτων ναρκωτικών.

Επί πάρα πολλά χρόνια οι Έλληνες αστυνομικοί και τελωνειακοί, παλαιότερα χωρίς τεχνική υποστήριξη και υποδομή, στηριζόμενοι αποκλειστικά στην πείρα τους και το υψηλό τους φρόνημα, αργότερα με βελτιωμένα μέσα, αλλά σε καμία περίπτωση συγκρίσιμα με τα μέσα αλλοδαπών συναδέλφων τους, και τα τελευταία χρόνια με την βοήθεια ειδικά εκπαιδευμένων σκύλων, δίνουν την μάχη τους για την απαγόρευση της εισόδου του θανάτου στην χώρα μας.

Μέχρι σήμερα τα με την Τουρκία σύνορά μας δέχονται τις περισσότερες πιέσεις και απόπειρες εισαγωγής ναρκωτικών, όχι μόνον οδικώς αλλά και από τον ποταμό Εβρο. Για να σχηματίσουμε όμως μιιά σαφέστερη εικόνα της καταστάσεως, θα βοηθούσε να γνωρίσουμε λίγο την περιοχή. Ενα πολύ πλατύ ποτάμι με μεγάλες χαρακτηριστικές "λεκάνες" με πάρα πολύ συχνές πλημμύρες. Είναι ελάχιστα πλωτός με γενικά ήσυχη ροή. Λόγω των ανωτέρω χαρακτηριστικών υπάρχουν άφθονες προσχώσεις και κατά συνέπεια άφθονη λάσπη.

Το κλίμα της περιοχής με την υπερβολική του υγρασία ευνοεί την πυκνή βλάστηση μέσα κι έξω από το νερό, ενώ δημιουργεί ένα περιβάλλον με συχνή και πολύ ομίχλη καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, δίνοντας μια εικόνα αντίστοιχων τροπικών περιοχών. Το όλο θερμό και υγρό περιβάλλον όχι μόνον ευνοεί τους θρασυτάτους, κυρίως Τούρκους, εμπόρους ναρκωτικών αλλά θα τολμούσαμε να πούμε ότι είναι ιδανικό γι' αυτούς. Δυστυχώς όμως το ίδιο κλίμα είναι ιδανικό και γιά την καλλιέργεια της Ινδικής Καννάβεως.

Οι ...ενδιαφερόμενοι γνωρίζουν σαν την τσέπη τους κάθε πέρασμα και στροφή του ποταμού κάθε φυσική κρυψώνα όπως και τα τερτίπια του καιρού και του κλίματος. Σ' ένα τέτοιο περιβάλλον καταλαβαίνει ο καθένας ότι οι ειδικές υπηρεσίες διώξεως βρίσκονται συνεχώς σε εγρήγορση, αφού η περιοχή αυτή είναι ίσως η πλέον ευαίσθητη χερσαία είσοδος ναρκωτικών στη χώρα.

Η θέση της Ελλάδος απέναντι στα ναρκωτικά υπήρξε ανέκαθεν απολύτως σαφής και ο πόλεμος εναντίον τους συνεχής, ανηλεής και επίμονος. Η Διεθνής Κοινότητα π.χ. έχει επιτρέψει για ιατρικούς λόγους την καλλιέργεια της παπαρούνας στις χώρες Βουλγαρία, Γιουγκοσλαβία, στην πρώην Σοβιετική Ένωση, την Τουρκία, το Ιράν, την Ινδία και την Ελλάδα.

Η χώρα μας όχι μόνον δεν χρησιμοποίησε αυτό το δικαίωμα αλλά ανθετάς με αυστηρότατο νόμο του 1972 απαγόρευσε παντελώς την καλλιέργεια της παπαρούνας.

Για να δούμε όμως τι σκαρφίζονται οι έμποροι του θανάτου προκειμένου να εισάγουν το "πανάκριβο" εμπόρευμα τους στη χώρα μας. Τα στοιχεία από μαρτυρίες εμπειρων ανθρώπων των υπηρεσιών διώξεως έχουν να μας θυμίσουν, αλλά και να μας διδάξουν πολλά.

Ενας προσφιλής τρόπος εισαγωγής είναι το αυτοκίνητο. Αυτοκίνητα κάθε είδους και μεγέθους -όσο πιο μεγάλο τόσο καλύτερα μιας και στα μεγαλύτερα οχήματα υπάρχουν μεγαλύτεροι χώροι αποθηκεύσεως και αποκρύψεως ναρκωτικών.

Το πορτ-μπαγκάζ, τα τοιχώματά του και ο πυθμένας του, τα πλευρά του αυτοκινήτου, κάτω από τα "φτερά" και τα κοιλώματα των θυρών, αποτελούν μερικές από τις πιο συνηθισμένες και προσφιλείς κρύπτες ναρκωτικών.

Για να εκτιμήσουμε τις δυσχέρειες του έργου των διωκτικών αρχών αφ' ενός αλλά και την εφευρετικότητα των λαθρεμπόρων ναρκωτικών από την άλλη, αξίζει να αναφέρουμε το ακόλουθο περιστατικό.

Προ αρκετών ετών, οι υπηρεσίες διώξεως είχαν την πληροφορία ότι θα διέλθει τα σύνορα επιβατικό ΙΧ αυτοκίνητο που θα μεταφέρει ναρκωτικά σε μεγάλες ποσότητες. Δυστυχώς οι πληροφορίες ήταν ασαφείς και συγκεχυμένες. Παρά ταύτα οι αρμόδιοι εντόπισαν το αυτοκίνητο και το υπέβαλλαν σε εξονυχιστικό έλεγχο. Κάθε προσπάθειά τους όμως έπεσε στο κενό αφού δεν βρήκαν τίποτα. Στο σημείο είχαν αφιχθεί και δυο άνδρες της διώξεως ναρκωτικών από την Αθήνα για την συγκεκριμένη περίπτωση. Μετά την εξέταση του αυτοκινήτου και των επιβατών και εφ' όσον ουδέν προέκυψε

δόθηκε άδεια στον οδηγό να αποχωρήσει με το αυτοκίνητό του.

Η τεράστια εμπειρία όμως των αστυνομικών, παρά τον άκαρπο έλεγχο δεν τους άφησε να ησυχάσουν. Ετσι επιβίβαστηκαν στο υπηρεσιακό συμβατικό αυτοκίνητο και άρχισαν να παρακολουθούν το ύποπτο ΙΧ. Αμέσως μετά τα σύνορα ο ύποπτος οδηγός "γέμισε" το αυτοκίνητό του με καύσιμα και ξεκίνησε ολοταχώς για την Αθήνα, κάπνιζαν και οι αστυνομικοί. Μετά από κάποια χιλιόμετρα επανελήφθη το ίδιο και το ίδιο. Την τρίτη κατά σειρά φορά εφοδιάστηκε με καύσιμα και το αστυνομικό όχημα. Οι αστυνομικοί όμως παρατήρησαν ότι ο οδηγός του ύποπτου αυτοκινήτου πλήρωσε στο βενζινάδικο πολύ λίγα χρήματα και αυτό γιατί το ρεζερβουάρ του γέμισε αμέσως, αφού είχε καταναλώσει σχετικά λίγη βενζίνη.

Οι υποψίες του τώρα έγιναν "αποχρώσεις ενδείξεις". Ετσι αφού προσπέρασε το ύποπτο όχημα, έφτασε σε τροχαία περίπολο της Εθνικής οδού και όλοι μαζί σταμάτησαν και πάλι το αυτοκίνητο.

Τώρα πιά δεν είχαν "αποχρώσεις ενδείξεις" αλλά αποδείξεις και μάλιστα αδιάσειστες, αφού αποκαλύφθηκε ότι το ρεζερβουάρ ήταν "μαϊμού", διότι περιείχε καύσιμα ίσα με τέσσερα δέκατα περίπου του όγκου του ενώ το υπόλοιπο

ήταν γεμάτο με χασίς πρώτης ποιότητας δικαιώνοντας έτσι τον έμπειρο και επίμονο αστυνομικό αλλά και αποδεικνύοντας ότι η σωστή, συνετή και ψύχραιμη αξιολόγηση πολλές φορές ασαφών στοιχείων, μπορεί να αποδώσει καρπούς.

Όπως όμως προαναφέραμε οι λαθρέμποροι δεν χρησιμοποιούν μόνον επιβατηγά Ι.Χ. αυτοκίνητα αλλά κάθε είδους και μεγέθους οχήματα και μέρη αυτών μόνιμα ή κινητά. Ενα βρώμικο και λαδωμένο κουτί εργαλείων με δύο ή τρεις ορόφους που πάνω-πάνω έχει εργαλεία εξ' ίσου βρώμικα μπορεί να περάσει απαρατήρητο και να κρύβει ο,τιδήποτε. Οι πολυτελείς κονσόλες των αυτοκινήτων, τα ηχεία και τα καθίσματα μπορεί να χρησιμοποιηθούν για απόκρυψη και μεταφορά ναρκωτικών όπως άλλωστε και ο "παπάς" (φίλτρο αέρος) οι μπαταρίες κ.ο.κ. Οι πολύ μεγάλες όμως ποσότητες, όταν διακινούνται οδικώς, βρίσκονται κυρίως σε μεγάλα

φορτηγά ή ψυγεία (TIR) μιάς και οι χώροι όπως προαναφέραμε είναι σαφώς μεγαλύτεροι. Η εμπειρία των Ελληνικών διωκτικών αρχών είναι πλουσιότερη από μεταφορές αυτού του είδους. Φορτηγά τεραστίων διαστάσεων με διασκευασμένες όλες τις επιφάνειες του χώρου φορτώσεως (ουρανό, πλευρικά τοιχώματα και δάπεδο) έχουν εντοπισθεί κατά καιρούς να μεταφέρουν τεράστιες ποσότητες ναρκωτικών και όχι μόνον. Ας μην ξεχνάμε την ανεύρεση και κατάσχεση ενός και πλέον εκατομμυρίου σφαιρών σε νταλίκας στο λιμάνι της Πάτρας προ έτους περίπου.

Ο κατάλογος όμως μοιάζει ατελείωτος αν υπολογίσει κανείς και τα τροχόσπιτα, ρυμουλκούμενα και αυτοκινούμενα. Εδώ περιέχεται η δυνατότητα στους λαθρεμπόρους να "μακιγιάρουν" ακόμη τελειότερα και να παραλλάξουν ολόκληρη την επιχείρηση μεταφοράς των ναρκωτικών. Ποιός θα υποπτευθεί μια πολυμελή κατά το μάλλον ή ήττον οικογένεια, που "ταξιδεύει" με το τροχόσπιτό της για διακοπές μεταφέροντας ένα σωρό άλλα είδη τα οποία με την σειρά τους αποτελούν κρύπτες ναρκωτικών όπως είναι σκηνές, ποδήλατα, ιπποσάνιδες, κάνιστρα καυσίμων, εργαλεία, πέδιλα θαλάσσιου σκι, συσκευές αυτόνομης κατάδυσης, μικρά φουσκωτά σκάφη και τόσα άλλα. Πόσο εύκολα και γρήγορα μπορεί να πάει το μυαλό μας σ' ένα wind-surf παραγεμισμένο με ηρωίνη ή ένα φουσκωτό σκάφος του οποίου η ξύλινη πεπλατισμένη καρίνα είναι στρωμένη εσωτερικά με χασίς σε πλάκες.

Το έργο που καλούνται να πραγματοποιήσουν οι άνδρες των υπηρεσιών διώξεως ναρκωτικών στις παραμεθόριες περιοχές είναι τραγικά δύσκολο, μεγάλο, επίπονο, ακριβό, επικίνδυνο και απαιτεί συνεχή επαγρύπνηση, κόπο, χρόνο, ψυχραιμία, αντικειμενικότητα, γνώσεις ειδικές και γενικές, εξειδίκευση και αντοχή. Πάνω απ' όλα όμως το έργο αυτό χρειάζεται ψυχή, φρόνημα και πολύ αγάπη, αγάπη προς την πατρίδα μας, αγάπη προς τον συνάνθρωπο, αγάπη για τα παιδιά μας.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ (ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΜΑΑΣΤΡΙΧΤ)

Την 1η Νοεμβρίου 1993, ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρώπη πραγματοποίησε ένα σπουδαίο βήμα.

Σπουδαίο τόσο λόγω του ίδιου του περιεχόμενου της Συνθήκης, που ορίζει νέες φιλοδοξίες για την Ευρώπη, όσο και λόγω των έντονων συζητήσεων που διεξήχθησαν με αφορμή την επικύρωσή της. Η συμβολή της Συνθήκης συνοψίζεται σε τέσσερες απλές ιδέες:

α. Μεγαλύτερη οικονομική ευημερία: προοδευτική καθιέρωση, στην προέκταση της ενιαίας αγοράς και σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης, μιας οικονομικής και νομισματικής ένωσης, η οποία θα αποτελέσει σταθερό πλαίσιο για μια ανάπτυξη υγιή, διαρκή και δημιουργό θέσεων εργασίας.

β. Μεγαλύτερες φιλοδοξίες για την εξωτερική πολιτική: η καθιέρωση κοινής πολιτικής στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων και της ασφάλειας θα επιτρέψει στην Ένωση να αναλάβει τις ευθύνες της, τιθέμενη στην υπηρεσία της ειρήνης και της διεθνούς συνεργασίας.

γ. Μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα: διαρθρωμένο θεσμικό πλαίσιο με το οποίο τίθενται υπό αποτελεσματικό έλεγχο κοινωνικά προβλήματα που ξεπερνούν τα σύνορα, όπως είναι τα ναρκωτικά, το οργανωμένο έγκλημα και η λαθρομετανάστευση. Τέλος,

δ. Περισσότερη δημοκρατία, υπό όλες τις μορφές και σε όλα τα επίπεδα, είτε πρόκειται για την εσωτερική λειτουργία των θεσμών, είτε για τις σχέσεις μεταξύ Ένωσης, Κρατών, μελών και πολιτών.

Η επικύρωση έγινε αφορμή για τη διεξαγωγή ενός αληθινού δημοσίου διαλόγου σχετικά με το ευρωπαϊκό οικοδόμημα, τους σκοπούς και τις μεθόδους τους. Η συζήτηση αυτή ήταν σωτήρια. Κατέδειξε αδυναμίες. Για πολλούς η Ευρώπη ήταν κάτι μακρινό, ανώνυμο και σχολαστικό. Για το λόγο αυτό κρίθηκε σκόπιμο να εισαχθεί στις διαδικασίες μεγαλύτερη διαφάνεια, μεγαλύτερο άνοιγμα και μεγαλύτερη αποκέντρωση, έτσι ώστε να δημιουργηθεί μία Ευρώπη κοντά στον πολίτη, η οποία θα παρεμβαίνει μόνον όταν είναι απαραίτητο για την επιδίωξη των κοινών συμφερόντων. Η ενότητα της δράσης των οργάνων μπορεί και πρέπει να συνάδει με την ποικιλομορφία των παραδόσεων των πολιτών της Ένωσης. Η αποτελεσματικότητα μπορεί και πρέπει να συνάδει με τη δημοκρατία.

Εκείνο που προέχει τώρα είναι να δοθεί ζωή στη Συνθήκη για την Ένωση, αφού μας παρέχει ένα νέο πλαίσιο αναφοράς και νέα μέσα επίτευξης σταθερών στόχων, όπως είναι η ασφάλεια, η ευημερία, η αλληλεγγύη. Μας παρέχει νέα μέσα πραγματοποίησης των φιλοδοξιών μας, που είναι η δημιουργία μιας ισχυρής, συνεπούς και υπεύθυνης Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία θα αποτελεί πόλο σταθερότητας και έλξης, στην ήπειρό μας αλλά και παγκόσμια.

Οι πολίτες της Ευρώπης γνωρίζουν ότι η Κοινότητα έθεσε τέλος σε αιματηρές συμπλοκές και τους χάρισε υψηλό

βιοτικό επίπεδο και μεγαλύτερη επιρροή. Γνωρίζουν ότι σήμερα, ακόμα περισσότερο από χθές, η απομόνωση και εσωστρέφεια αποτελούν ψευδεπίγραφες λύσεις, πάντοτε απατηλές και μερικές φορές επικίνδυνες. Και ελπίζουν, επιπλέον, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα τους βοηθήσει να αντιμετωπίσουν τις βιομηχανικές και κοινωνικές μεταλλαγές, τις εξωτερικές προκλήσεις, πολλές από τις μάστιγες της κοινωνίας μας, και πρώτα απ' όλα την ανεργία. Προϋπόθεση είναι ότι οι ευρωπαϊκοί λαοί θα αναλάβουν το εγχείρημα αυτό ενωμένοι, με αποφασιστικότητα και ενεργό συμμετοχή, ιδίως δε με εμπιστοσύνη.

ΤΙ ΘΑ ΑΛΛΑΞΕΙ;

Ι. Ο ΠΟΛΙΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

1. Οι αποφάσεις για τον καθημερινό βίο των πολιτών θα λαμβάνονται όλο και περισσότερο στις Βρυξέλλες;

Όχι, το αντίθετο. Σύμφωνα με τη νέα Συνθήκη, η Κοινότητα θα παρεμβαίνει μόνο όταν θα μπορεί να επιτύχει ένα συγκεκριμένο στόχο καλύτερα από ένα κράτος μέλος ή μια περιφέρεια. Εξ άλλου, η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπει ότι οι αποφάσεις θα λαμβάνονται όσο το δυνατόν πλησιέστερα προς τους πολίτες.

Επομένως όταν μια απόφαση μπορεί κάλλιστα να ληφθεί επί τόπου, δεν συζητείται η διαβίbasή της στις Βρυξέλλες, η οποία αυξάνει τη γραφειοκρατία. Εξ άλλου η Συνθήκη αναθέτει σημαντικότερο ρόλο τις περιφέρειες και στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης διότι τους συνδέει άμεσα με την κοινοτική διαδικασία λήψης αποφάσεων. Συγκεκριμένα, προβλέπει τη θέσπιση μιας Επιτροπής των Περιφερειών, η οποία θα αποτελείται από αντιπροσώπους των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και περιφερειακής διοίκησης των δώδεκα κρατών-μελών. Η επιτροπή αυτή θα διατυπώνει τη γνώμη της σχετικά με σχέδια κοινοτικής νομοθεσίας.

2. Θα μπορεί ο πολίτης να ελέγχει τα ευρωπαϊκά Όργανα;

Ενας από τους κύριους στόχους της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η ενίσχυση των μηχανισμών ελέγχου των Κοινοτικών Οργάνων. Γι' αυτό το λόγο, αυξήθηκαν οι εξουσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που εκλέγεται με καθολική ψηφοφορία κάθε πέντε χρόνια. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα συμμετέχει περισσότερο στη διαδικασία λήψης κοινοτικών αποφάσεων. Εξ άλλου, ο πρόεδρος και τα άλλα μέλη της Επιτροπής υπόκεινται ως σώ-

μα, σε ψήφο έγκρισης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Θα πρέπει να εγκρίνει το διορισμό των μελών της Επιτροπής και θα διατηρήσει την εξουσία να ανατρέψει την Επιτροπή με πρόταση δυσπιστίας, καθώς και να εγκρίνει τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Κάθε πολίτης εξ άλλου, δικαιούται να υποβάλλει αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Επίσης, οι πολίτες δικαιούνται να υποβάλλουν καταγγελία σε διαμεσολαβητή, που ορίζεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όταν θεωρούν ότι έχουν πέσει θύμα κακής διοίκησης εκ μέρους των ευρωπαϊκών οργάνων.

Όσον αφορά τη διαχείριση των οικονομικών της Κοινότητας, οι δραστηριότητες των οργάνων αυτών υπόκεινται σε έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του οποίου η εξουσία ενισχύεται με τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σύμφωνα με το πνεύμα της Συνθήκης, τα κοινοτικά όργανα προωθούν την πολιτική που έχει ως στόχο να παράσχει στους πολίτες πρόσβαση στην πληροφόρηση και μεριμνούν ώστε να εργάζονται με τη μεγαλύτερη διαφάνεια για τους πολίτες.

II. ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ ΠΡΟΣΤΙΘΕΤΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ

3. Η Ένωση σέβεται τις εθνικές ταυτότητες.

Η Συνθήκη ορίζει ρητά ότι "η Ένωση σέβεται την εθνική ταυτότητα των Κρατών-μελών της" και "συμβάλλει στην ανάπτυξη των πολιτισμών των Κρατών-μελών και σέβεται την εθνική και περιφερειακή πολυμορφία τους ενώ ταυτόχρονα προβάλλει την κοινή πολιτιστική κληρονομιά".

Ο σεβασμός των διαφορών αναγνωρίζεται λοιπόν ως ένα από τα βασικά στοιχεία του πλούτου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία δεν προτίθεται να εναρμονίσει τον τρόπο ζωής και τις προτιμήσεις των πολιτών της, αλλά αντίθετα να προασπίσει και να αξιοποιήσει τις ιδιαιτερότητές τους μέσα στην Κοινότητα.

Επομένως, όλοι θα συνεχίσουν να μιλούν τη γλώσσα τους, να απολαμβά-

νουν τα αγαπημένα τους φαγητά, να διαβάζουν τις εφημερίδες της χώρας τους ή της περιοχής τους, δηλαδή να ζουν όπως τους αρέσει. Ωστόσο θα είναι ευκολότερο να μάθουν τις γλώσσες, να γνωρίζουν την κουζίνα, τον πολιτισμό και τον τρόπο ζωής των άλλων πολιτών της Ένωσης.

Εξ άλλου, εκτός από την εθνική του ιθαγένεια, κάθε πολίτης της Ένωσης διαθέτει και την ευρωπαϊκή ιθαγένεια, η οποία, εκτός από το δικαίωμα να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στο έδαφος των Κρατών-μελών, του παρέχει το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις δημοτικές εκλογές του τόπου στον οποίο διανέμει και, βεβαίως, στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Επίσης, του παρέχει κάτι εντελώς νέο, το δικαίωμα να απολαύει στο έδαφος τρίτων χωρών στις οποίες δεν ανήκει το κράτος-μέλος του οποίου είναι υπήκοος, της διπλωματικής και προξενικής προστασίας κάθε κράτους-μέλους της Ένωσης. Εάν, παραδείγματος χάρη, κάποιος Λουξεμβουργέζος ή Ιρλανδός χάσει το διαβατήριο του σε κράτος στο οποίο η χώρα του δεν έχει ούτε προξενείο ούτε πρεσβεία, θα μπορεί να αποταθεί στο προξενείο ή πρεσβεία της Γαλλίας, Γερμανίας, Δανίας, Ιταλίας ή οποιουδήποτε άλλου Κράτους της Ένωσης.

4. Η νομισματική ένωση σημαίνει κατάρτηση των εθνικών νομισμάτων;

Η Συνθήκη προβλέπει την καθιέρωση ενιαίου νομίσματος, του ECU, κατά το τελευταίο στάδιο της διαδικασίας νομισματικής ένωσης. Το πέρασμα στο τελευταίο αυτό στάδιο θα γίνει το νωρίτερο την 1η Ιανουαρίου 1997 και το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1999 με το "πάγωμα" των συναλλαγματικών ισοτιμιών. Μέχρι τότε, τα εθνικά νομίσματα θα συνεχίσουν να συνυπάρχουν με το ECU του οποίου ο ρόλος θα ενισχυθεί.

Η εφαρμογή μιας μεγάλης αγοράς χωρίς σύνορα, η οποία περιλαμβάνει ιδίως την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων, απαιτεί τη σταθερότητα αυτή, κι έτσι είναι απαραίτητη η μετάβαση στο ενιαίο νόμισμα και η αποδοχή ενιαίας νομισματικής πολιτικής.

Πράγματι, δεν πρέπει να λησμονούμε ότι το συνάλλαγμα στοιχίζει ακριβά όχι μόνο στους ιδιώτες που πρέπει να καταβάλουν προμήθειες για την αγορά συναλλάγματος κάθε φορά που ταξιδεύουν στο εξωτερικό, αλλά και στις επιχειρήσεις που πρέπει να αφιερώνουν ένα μέρος των υπηρεσιών τους στη διαχείριση του συναλλάγματος. Υπολογίζεται ότι το κόστος μόνο για τις προμήθειες επί των πράξεων σε συνάλλαγμα ανέρχεται σε 19 δισεκ. ECU ή 4% των κερδών των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων. Σε τελευταία ανά-

λυση, οι οικονομίες θα αποβούν προς όφελος των καταναλωτών.

Η οικονομική και νομισματική ένωση, που προβλέπεται από τη Συνθήκη, αποσκοπεί επίσης και στη σταθερότητα των τιμών. Η εγγύηση αυτής της σταθερότητας θα είναι κυρία αποστολή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, η οποία θα μπορεί να ενεργεί με πλήρη ανεξαρτησία.

Οι μεγάλες κατευθύνσεις της οικονομικής πολιτικής της Ένωσης θα καθορίζονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, δηλαδή από τους Αρχηγούς Κρατών και Κυβερνήσεων των Δώδεκα. Ωστόσο, σχετικά με τη νομισματική πολιτική για τη Δανία και το Ηνωμένο Βασίλειο ισχύουν ειδικές διατάξεις.

III. ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΑΜΗΛΕΓΓΥΗ

5. Η Ένωση θα στοιχίζει ακριβότερα στον πολίτη;

Ο Κοινοτικός προϋπολογισμός προορίζεται για όλη την κοινότητα. Ο προϋπολογισμός αυτός αποτελεί κυρίως προϋπολογισμό επενδύσεων, ο οποίος συμβάλλει στην ενίσχυση του οικονομικού δυναμικού της Κοινότητας. Οι διοικητικές δαπάνες αντιπροσωπεύουν εξάλλου, χωρίς τις συντάξεις, λιγότερο από το 3% του συνολικού προϋπολογισμού της Κοινότητας.

Υπενθυμίζεται ότι η κάλυψη από τον

κοινοτικό προϋπολογισμό νέων αποστολών (και συνεπώς νέων δαπανών) ελαφρύνουν ανάλογα τα οικονομικά των κρατών μελών. Πράγματι, τα δύο τρίτα των δαπανών που αναλαμβάνονται από τον κοινοτικό προϋπολογισμό αντιστοιχούν σε αποστολές τις οποίες τα κράτη-μέλη θα έπρεπε να αναλάβουν μονα τους ελλείψει κοινοτικής παρέμβασης (γεωργικές δαπάνες, δαπάνες έρευνας, δαπάνες εξωτερικής πολιτικής).

Υπενθυμίζεται επίσης ότι αν και ο κοινοτικός προϋπολογισμός καταρτίζεται από την Επιτροπή, ωστόσο εγκρίνεται από το Συμβούλιο των Υπουργών (δηλαδή από τις εθνικές κυβερνήσεις) και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, που ελέγχουν τον τρόπο χρησιμοποίησής του.

6. Η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση συνεπάγεται χαμηλότερο επίπεδο κοινωνικής προστασίας;

Οχι, η Συνθήκη αυτή δεν θέτει υπό αμφισβήτηση το επίπεδο της κοινωνικής προστασίας. Ο ρόλος της Κοινότητας συνίσταται στο να ενισχύει και να συμπληρώνει τη δράση των κρατών-μελών για την εξασφάλιση της κατάλληλης κοινωνικής προστασίας για όλους τους πολίτες, λαμβάνοντας όμως υπόψη τις διάφορες εθνικές πρακτικές που εφαρμόζονται.

Στον τομέα αυτό έχουν ήδη αναληφθεί από την Κοινότητα πολλές πρωτοβουλίες που αποβλέπουν για παράδειγμα, στην εξασφάλιση της προστασίας των εργαζομένων από τα τοξικά προϊόντα, από τα επικίνδυνα μηχανήματα, από το θόρυβο, καθώς επίσης και στην προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών. Η Κοινότητα δημιούργησε ακόμα τις συνθήκες εκείνες που εξασφαλίζουν σε κάθε άτομο το δικαίωμα να εργάζεται σε οποιοδήποτε σημείο του κοινοτικού χώρου, έχοντας τα ίδια δικαιώματα με τους εθνικούς υπαλλήλους και τη δυνατότητα διατήρησης των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων ασφάλισης ασθενείας, που έχουν αποκτηθεί στα διάφορα Κράτη - Μέλη.

Η οικοδόμηση της κοινωνικής Ευρώπης εμποδίστηκε μέχρι σήμερα από το γεγονός ότι οι περισσότερες αποφάσεις έπρεπε να λαμβάνονται ομόφωνα από τους αρμόδιους Υπουργούς των Δώδεκα, γεγονός που καθιστούσε την έγκριση ιδιαίτερα δύσκολη. Στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση το εμπόδιο αυτό αντιμετωπίζεται με την πρόβλεψη για λήψη των περισσότερων αποφάσεων στον κοινωνικό τομέα με ειδική πλειοψηφία. Ωστόσο, οι αποφάσεις αυτές θα λαμβάνονται από τα έντεκα μόνο Κράτη - μέλη, καθώς και το Ηνωμένο Βασίλειο προτίμησε να μη συμμετάσχει στην κοινωνική πτυχή, στην οποία κατέληξαν τα υπόλοιπα έντεκα Κράτη - μέλη.

7. Ποια είναι τα γυρονεκρήματα της Ένωσης για όσους θέλουν να κατοικήσουν, να σπουδάσουν ή να εργαστούν σε ένα άλλο Κράτος - μέλος;

Στη Συνθήκη, αναγνωρίζεται για όλους τους πολίτες το δικαίωμα να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξάρτητα από την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας. Ο πολίτης της Κοινότητας, είτε είναι εργαζόμενος, είτε φοιτητής, είτε επιχειρηματίας, είτε απλά τουρίστας, μπορεί να ταξιδεύει, να διαμένει, να σπουδάζει και να ασκεί επάγγελμα σε Κράτος - μέλος εκτός του δικού του.

Χάρη στην αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, τα επαγγελματικά του προσόντα θα αναγνωρίζονται από όλα τα Κράτη της Ένωσης. Χάρη στην ενίσχυση των κοινοτικών προγραμμάτων για τις ανταλλαγές φοιτητών (erasmus, petra...), θα μπορεί να συμπληρώσει την κατάρτισή του με εκπαιδευτικές επισκέψεις σε διάφορα Κράτη - μέλη. Στην περίπτωση δε, που θέλει να εγκατασταθεί ως συνταξιούχος εκτός της χώρας του, στις ηλιόλουστες χώρες του Νότου ή στη Βόρεια Θάλασσα, θα μπορεί να επιλέξει τον τόπο χωρίς κανένα περιορισμό, εντός του εδάφους της Ένωσης.

8. Η Συνθήκη

για την Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει

καλύτερη προστασία
του περιβάλλοντος.

Στον τομέα του περιβάλλοντος, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιδιώκει πάντα το υψηλότερο δυνατό επίπεδο προστασίας. Για να επιτύχει σύντομα το στόχο αυτό, έχει προβλέψει τα μέσα για την παροχή βοήθειας σε ορισμένες χώρες που δε διαθέτουν την υποδομή για την επίτευξη ενός τέτοιου επιπέδου προστασίας. Έχουν ληφθεί πολλά κοινοτικά μέτρα που αποβλέπουν στη μείωση της μόλυνσης των υδάτων, στον περιορισμό της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, στην ενθάρρυνση της επεξεργασίας των οικιακών αποβλήτων, στον περιορισμό της μόλυνσης της ατμόσφαιρας από τα οχήματα.

Η Συνθήκη προβλέπει για την Ευρωπαϊκή Ένωση νέα μέσα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ρύπανσης, η οποία βέβαια δεν μπορεί να περιοριστεί εντός εθνικών συνόρων. Στο εξής, η προστασία και η διαφύλαξη του περιβάλλοντος και συνεπώς της υγείας των πολιτών, θα λαμβάνονται υπόψη στη θέσπιση και εφαρμογή όλων των κοινοτικών πολιτικών. Στα πλαίσια της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, για παράδειγμα, θα λαμβάνονται υπόψη οι συνέπειες που προκύπτουν για το περιβάλλον από τη χρησιμοποίηση ορισμένων χημι-

κών προϊόντων (χημικά λιπάσματα, φυτοφάρμακα κ.λπ.) ή ορισμένες καλλιέργειες.

IV. ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΜΕΣΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

9. Η Συνθήκη

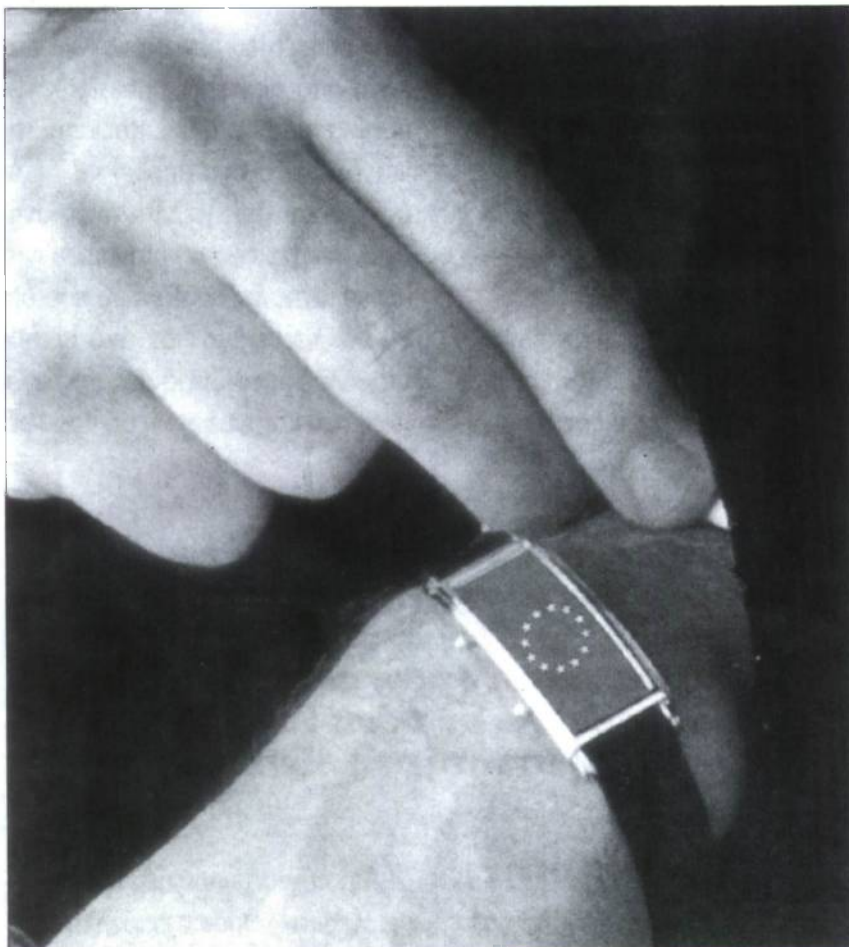
για την Ευρωπαϊκή Ένωση θα
ενισχύσει την ασφάλεια των από-
μων.

Η κατάργηση των συνόρων στο εσωτερικό της Κοινότητας δε σημαίνει

μείωση της ασφάλειας των ευρωπαίων πολιτών. Στα πλαίσια αυτά, δύο είναι οι τομείς κοινής δράσης που αναγνωρίζονται ως ιδιαίτερα σημαντικοί: η ενίσχυση των ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα (για παράδειγμα, τα περισσότερα παράνομα ναρκωτικά εισάγονται στην Κοινότητα από το εξωτερικό), καθώς και η ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των αστυνομικών δυνάμεων των Κρατών - μελών.

Τα Κράτη - μέλη καλούνται, στα πλαίσια της Συνθήκης, να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην ενίσχυση αυτή των ελέγχων στα εξωτερικά

σύνορα. Η Συνθήκη προβλέπει επίσης ότι τα Κράτη - μέλη ενεργούν από κοινού σε θέματα που αφορούν το δικαίωμα ασύλου, την άδεια εισόδου, την κυκλοφορία και τη διανομή των υπηκόων τρίτων χωρών, την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης και της παράνομης εργασίας, στα πλαίσια πάντα της τήρησης των ισχυουσών διεθνών συμβάσεων.

Η Συνθήκη θέτει συνεπώς τις βάσεις για τον έλεγχο των συνόρων της Ένωσης διατηρώντας παράλληλα ορισμένες από τις παραδοσιακές ευρωπαϊκές αξίες όπως, για παράδειγμα, της φιλοξενίας και της υπεράσπισης των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

10) Σ' έναν κόσμο που χαρακτηρίζεται από όλο και μεγαλύτερη αστάθεια, θα μπορέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση να συμβάλει με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στη διατήρηση της ειρήνης;

Μέχρι σήμερα, η Κοινότητα δεν διαθέτει, βάσει της Συνθήκης, τα α-

παιτούμενα μέσα για να διαδραματίσει στο τομέα της διεθνούς πολιτικής ρόλο εξ ίσου σημαντικό με αυτόν που διαδραματίζει σε οικονομικό επίπεδο. Η Κοινότητα λοιπόν θεωρούνταν συχνά ως "γίγαντας" στο τομέα της οικονομίας αλλά ως "νάνος" σε ό,τι αφορά την πολιτική της οντότητα.

Ωστόσο, η Κοινότητα είναι ήδη παρούσα στη διεθνή σκηνή με τον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζει στους τομείς της συνεργασίας για την ανάπτυξη και την ανθρωπιστική βοήθεια.

Παρέχει πράγματι, σημαντική ενίσχυση στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, καθώς και στις αναπτυσσόμενες χώρες, και κυρίως στους εταίρους της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού, στο πλαίσιο της σύμβασης Lome. Δεν πρέπει ακόμη να παραληφθεί η σημαντική προσπάθεια αλληλεγγύης και καταβάλλεται στα πλαίσια της ανθρωπιστικής βοήθειας.

Για την καλύτερη προβολή της ταυτότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των συμφερόντων των μελών της σε διεθνή κλίμακα, η Συνθήκη προβλέπει μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας. Η πολιτική αυτή προβλέπει, κατά κύριο λόγο, τη διατήρηση της ειρήνης, την ενίσχυση της ασφάλειας στον Κόσμο και την προώθηση της διεθνούς συνεργασίας.

Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι πρόκειται για κοινή πολιτική, καθόσον οι Αρχηγοί Κρατών και Κυβερνήσεων των κρατών-μελών, που συνέρχονται στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, θα καθορίζουν, ομόφωνα, τις γενικές κατευθύνσεις της εξωτερικής πολιτικής στους τομείς εκείνους στους οποίους και οι δώδεκα χώρες θεωρούν ότι έχουν κοινά σημαντικά συμφέροντα (παράδειγμα: η υπεράσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, η πολιτική του αφοπλισμού και ο έλεγχος των εξοπλισμών στην Ευρώπη, τα θέματα που αφορούν τον έλεγχο των πυρηνικών, κ.λπ.).

Από τη δεκαπενθήμερη έκδοση της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην Ελλάδα "Ευρωπαϊκή Επικαιρότητα", τεύχος 15 της 1-11-93.

Ελληνες, ΟΙ ΠΙΟ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ ΕΥΡΩΠΑΪΟΙ!

Τι περιμένουν οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το νέο έτος για την οικονομία, την απασχόληση και το καλάθι της νοικοκυράς;

Από το τέλος του 1992, οι έρευνες του "ευρωβαρόμετρου" (ΕΒ) δηλαδή της τακτικής (εξαμηνιαίας) έρευνας Κοινής Γνώμης που διεξάγει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε όλες τις χώρες-μέλη, εντοπίζουν μια εντεινόμενη απαισιοδοξία των Ευρωπαίων πολιτών, σχετικά με το μέλλον.

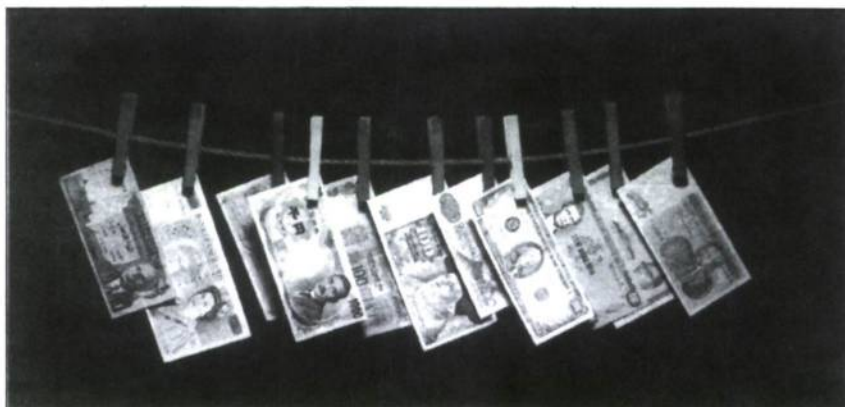
Εντεινόμενη απαισιοδοξία στην Ευρώπη.

Στην τελευταία έρευνα (ΕΒ Νο 40, Φθινόπωρο 1993), περισσότερο από το 1/3 των Ευρωπαίων (35%), απαντώντας στην ερώτηση, αν "το επόμενο έτος θα είναι καλύτερο, το ίδιο, ή χειρότερο με αυτό;", θεωρεί ότι το 1994 θα είναι "χειρότερο" από το 1993, 30% το "ίδιο" και μόνο το 27% ότι θα είναι "καλύτερο" (διάγραμμα 1).

Το ποσοστό των "αισιοδόξων" που κυμαινόταν παλαιότερα μεταξύ 40 και 43% εμφάνισε σημαντική πτώση της τάξης του 12% και τα δύο τελευταία χρόνια βρίσκεται στα επίπεδα του 30%. Αντιστρόφως το ποσοστό των "πessimιστών" (38%) που υπήρξε πάντοτε χαμηλότερο, από το τέλος του 1992 υπερβαίνει πλέον σταθερά το ποσοστό των "αισιοδόξων". Ως πλέον απαισιοδοξοι μεταξύ των Ευρωπαίων φέρονται οι Βέλγοι (52%), οι Πορτογάλοι (48%) και οι Ιταλοί (45%) (διάγραμμα 1).

Αν και η μεταβολή για το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο διάστημα 1992-1993 δεν είναι σημαντική, εντούτοις, για ορισμένες χώρες εμφανίζεται δραματική: Βέλγιο (+21%), Πορτογαλία (+18%), Γαλλία (+10%), Ολλανδία (+6%).

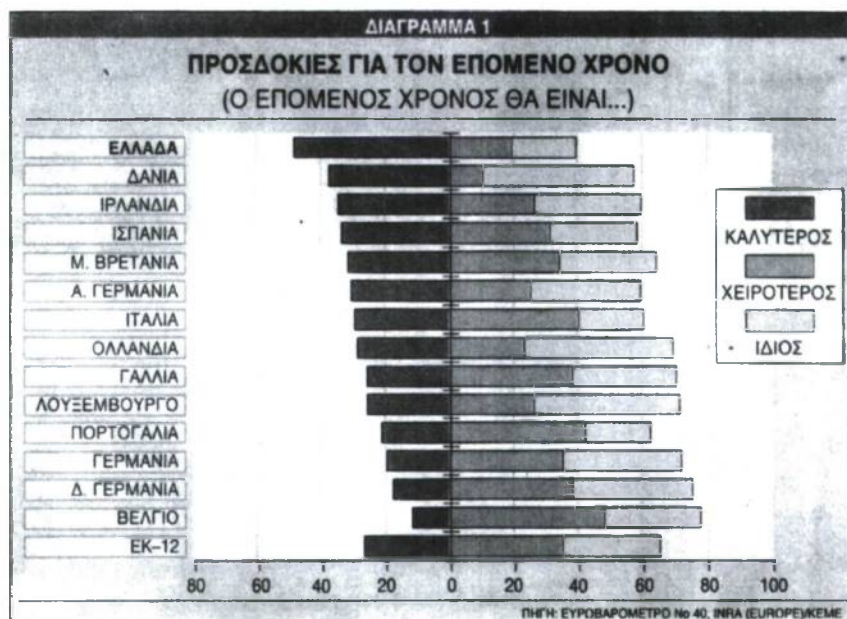
Η γενική οικονομική κατάσταση, η οικονομική κατάσταση των νοικοκυριών, η κατάσταση της απασχόλησης και, ιδίως, ο φόβος της ανεργίας, είναι

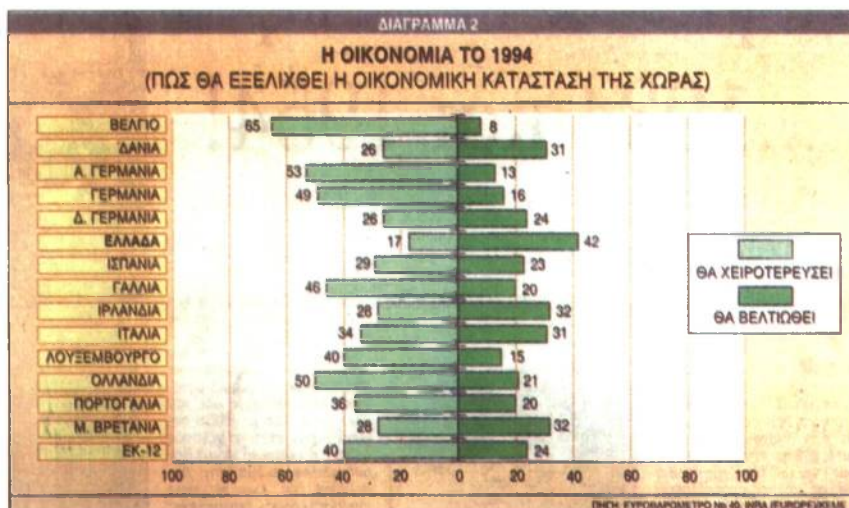

οι παράγοντες που ασκούν καθοριστική επίδραση στη διαμόρφωση της Ευρωπαϊκής Κοινής Γνώμης. Ενδεικτικά, 61% των Ευρωπαίων θεωρούν, ότι η οικονομική κατάσταση της χώρας, στο τέλος του 1993, έχει χειροτερεύσει, ενώ το 41% εκτιμούν ότι θα γίνει ακόμη χειρότερη το 1994 (διάγραμμα 2).

Η οικονομική κατάσταση των νοικο-

κυριών εμφανίζει στασιμότητα. Περίπου ο ένας στους δύο Ευρωπαίους περιμένει η αγοραστική του δύναμη θα παραμείνει στα ίδια επίπεδα, ο ένας στους τέσσερις ελπίζει ότι τα οικονομικά του θα βελπρωθούν, ενώ επίσης, ένας στους τέσσερις ελπίζει ότι τα οικονομικά του θα βελπρωθούν, ενώ, επίσης, ένας στους τέσσερις φοβάται ότι θα επιδεινωθούν (διάγραμμα 3).

Η διόγκωση της ανεργίας στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αναμενόμενο να δημιουργήσει έντονα αισθήματα ανησυχίας στους πολίτες της. Μόλις 6% των Ευρωπαίων εκτιμά ότι η κατάσταση της απασχόλησης στη χώρα βελτιώθηκε, ενώ η μεγάλη πλειοψηφία το 77% εκτιμά ότι έχει επιδεινωθεί τον τελευταίο χρόνο (ΕΒ, Νο 40). Επί πλέον 53% θεωρεί ότι η κατάσταση θα επιδεινωθεί περαιτέρω κατά το προσεχές έτος (διάγραμμα 4).

Το ποσοστά ανησυχίας ή απαισιοδοξίας μειώνονται στις ερωτήσεις που αφορούν, όχι τη συνολική κατάσταση της απασχόλησης, αλλά την προσωπική θέση εργασίας.

Τα 16% των Ευρωπαίων περιμένουν μέσα στο 1994 επιδείνωση της προσωπικής τους κατάστασης απασχόλησης, 27% βελτίωση και περίπου το 1/2 ότι η κατάσταση θα παραμείνει αμετάβλητη (ΕΒ, Νο 40).

Κατά τα φαινόμενα, οι Ευρωπαίοι πολίτες ευελπιστούν(;) ότι η κρίση θα πλήξει τους άλλους και όχι τους ίδιους.

Εντεινόμενη αισιοδοξία στην Ελλάδα!

Σε σύγκριση με τις τάσεις που επικρατούν στον ευρωπαϊκό χώρο και οι οποίες περιγράφονται στα προηγούμενα, η ελληνική κοινή γνώμη εμφανίζεται αισθητά διαφοροποιημένη σε πλήρη δυσαρμονία με την αντίστοιχη ευρωπαϊκή. Μάλιστα η Ελλάδα παρουσιάζει τα υψηλότερα ποσοστά "αισιοδοξίας", από οποιαδήποτε άλλη χώρα-μέλος!

Σύμφωνα με τις διαθέσιμες ενδείξεις

οι Έλληνες αποτελούν μοναδική εξαίρεση στους κόλπους της ΕΕ, διότι θεωρούν:

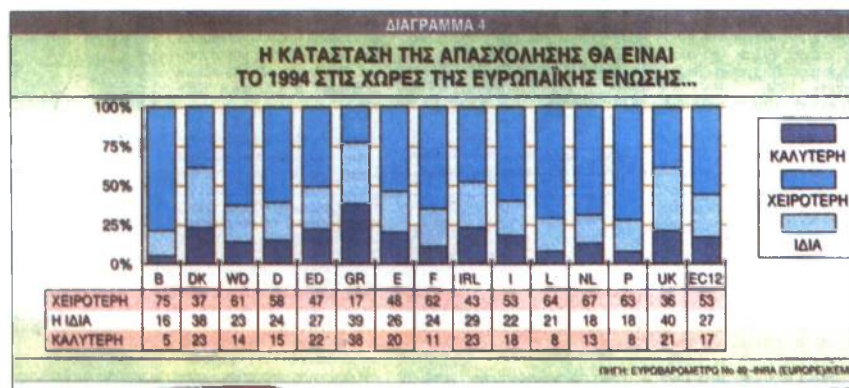
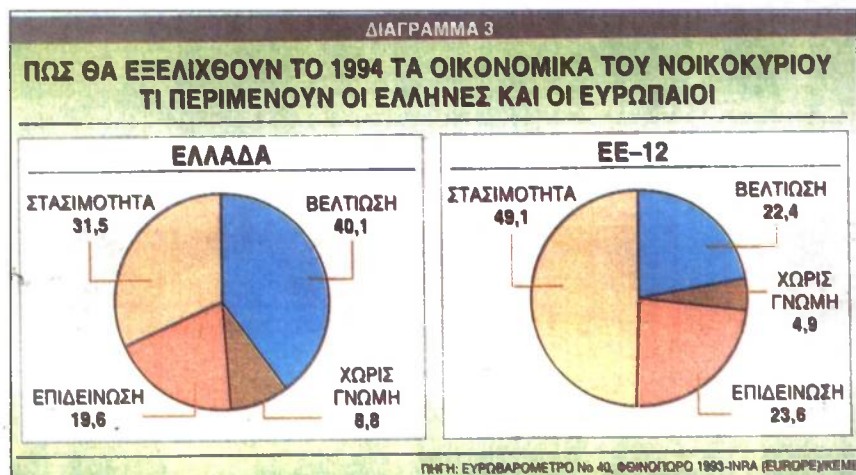
α) Σε ποσοστό 55,2% (28% το προηγούμενο εξάμηνο) έναντι 29,6% του μέσου κοινοτικού) ότι ο επόμενος χρόνος θα είναι καλύτερος. Το ποσοστό "αισιοδοξίας" είναι το υψηλότερο στο σύνολο των χωρών-μελών (διάγραμμα 1).

β) Σε ποσοστό 42% (18% το προηγούμενο εξάμηνο) έναντι 24% του μέσου κοινοτικού, ότι η οικονομία της χώρας θα βελτιωθεί το 1994 (διάγραμμα 2).

γ) Σε ποσοστό 40%, έναντι 22% του μέσου κοινοτικού, ότι η αγοραστική δύναμη του νοικοκυριού θα βελτιωθεί μέσα στο 1994 (διάγραμμα 3).

δ) Σε ποσοστό 38% (12% το προηγούμενο εξάμηνο) έναντι 17% του μέσου κοινοτικού ότι η κατάσταση της απασχόλησης στη χώρα πρόκειται να βελτιωθεί το 1994 (διάγραμμα 4).

Σε σχέση με τα παρατηρούμενα ποσοστά "αισιοδοξίας" της ελληνικής κοινής γνώμης, θα πρέπει να συνυπολογισθεί όχι μόνον η προοπτική ανάλη-

ψης από την ελληνική πλευρά της προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και η αλλαγή της διακυβέρνησης της χώρας. Υπενθυμίζεται ότι το τελευταίο ευρωβαρόμετρο από το οποίο προέρχονται τα σχετικά στοιχεία, διεξήχθη στο χρονικό διάστημα 18.10-5.11, δηλαδή αμέσως μετά τις πρόσφατες εκλογές. Επομένως, αντανάκλα ως έναν βαθμό, και τη συντελεσθείσα (μετεκλογικά) αλλαγή του πολιτικού κλίματος.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Τα Θεοφάνια, που κοινώς ονομάζονται Φώτα (6 Ιανουαρίου),
γιορτάζονται σ' όλη την Ελλάδα με μεγάλη λαμπρότητα.
Για τους κατοίκους, μάλιστα, μερικών περιφερειών (Δ. Μακεδονία)
τα Θεοφάνια είναι η μεγαλύτερη εορτή του έτους.

Η εορτή των Θεοφανίων περικλείει και άλλες εκδηλώσεις, που αποτελούν τη διαίωνηση αρχαίων εθίμων. Τα Θεοφάνια είναι κατά την αντίληψη του λαού "μεγάλη γιορτή, θεότρομη". Οι κάτοικοι μερικών περιοχών της Ελλάδος αυτή την ημέρα βάζουν κάποιο καινούργιο ρούχο "το πρωτοφορούν τα Φώτα, γιά να φωτιστεί". Αλλά και σύμφωνα με τη δογματική, η βάπτισμα του Χριστού έχει ύψιστη σημασία, επειδή συμβολίζει την παλιγγενεσία του ανθρώπου. Για τούτο, μέχρι τα μέσα του 4ου αιώνα, οι Χριστιανοί την ημέρα της Βάπτισμας την γιόρταζαν ως Πρωτοχρονιά, αντί της 1ης Ιανουαρίου, που ήταν ανέκαθεν η Πρωτοχρονιά των ειδωλολατρών.

Βασική τελετουργία των Θεοφανίων είναι ο αγιασμός των υδάτων, που αποτελεί μίμηση της βάπτισμας του Ιησού. Ταυτόχρονα, όμως, ο αγιασμός έχει την έννοια του καθαρισμού, του εξαγνιασμού των ανθρώπων και της απαλλαγής τους από την επήρεια των δαιμόνων. Η τελευταία αυτή έννοια δεν είναι αυστηρά χριστιανική, αλλά έχει τις ρίζες στην αρχαία λατρεία.

Στα περισσότερα μέρη της Ελλάδος ο αγιασμός γίνεται γιά πρώτη φορά την παραμονή των Θεοφανίων μέσα στην εκκλησία και τότε λέγεται "Πρωτάγιαση ή Φώτισμα". Κατόπιν ο παπάς με την "πρωτάγιαση" γυρίζει σε όλα τα σπίτια με το Σταυρό και ένα κλωνί βασιλικό "αγιάζει ή φωτίζει", δηλαδή ραντίζει όλους τους χώρους των σπιτιών. Μ' αυτό τον τρόπο τρέπονται σε άγρια φυγή οι Καλικάντζαροι.

Πρέπει όμως να να σημειώσουμε ότι, γιά την απαλλαγή από την επήρεια των δαιμονίων αυτών ή και άλλων παρόμοιων, υπάρχουν και άλλες συνήθειες, όπως είναι το άναμμα μιας μεγάλης φωτιάς.

Ο μεγάλος όμως αγιασμός γίνεται ανήμερα των Θεοφανίων. Τότε γίνεται η κατάδυση του Σταυρού στη Θάλασσα ή σε γετονικό ποταμό ή στην ανάγκη σε δεξαμενή. Η κατάδυση του Σταυρού, γιά τη λαϊκή πίστη, δίνει στο νερό και ιδίως στη θάλασσα καθαρτικές και εξυγιαντικές ικανότητες. Οι κάτοικοι μερικών

παράλιων μερών της Ελλάδος, τις ώρες αμέσως μετά την τελετή της κατάδυσης του Σταυρού πλένουν με θαλασσινό νερό τα γεωργικά τους εργαλεία και τις άγιες εικόνες των εκκλησιών τους καθώς και τα εικονίσματα των σπιτιών τους.

Κατά την κοινή λαϊκή δοξασία, όλα τα πράγματα, με το πέρασμα του χρόνου χάνουν την αρχική δύναμή τους και αξία και την αποκτούν εκ νέου με το αγιασμένο νερό των Φώτων. Η διαδικασία αυτή αποτελεί πιστή επιβίωση αρχαίας δοξασίας. Οι αρχαίοι Αθηναίοι, γιά παράδειγμα, είχαν τη διαδικασία των "Πλυντηρίων", όπως αποκαλούσαν την ειδική αυτή τελετή, στην οποία μετέφεραν με πομπή στην ακτή του Φαλήρου το άγαλμα της Αθηνάς. Εκεί το έπλεναν με θαλασσινό νερό, γιά να το καθαρίσουν από τον ρύπο που είχε επικαθήσει κατά την διάρκεια του έτους και γιά να ανανεωθούν οι δυνάμεις του αγάλματος της θεάς.

Η νεοελληνική λατρευτική συνήθεια, με το πλύσιμο των ιερών εικόνων στα αγιασμένα θαλασσινά νερά, γίνονταν και στα χρόνια του Βυζαντίου. Και βεβαίως τούτο οφείλεται στη συνέχεια του αρχαίου λατρευτικού εθίμου και τη διαίωνηση της αρχαίας ελληνικής παραδόσης.

Σήμερα όμως οι γυναίκες συνοδεύουν το πλύσιμο των εικονισμάτων και με πράξεις που συνήθως προέρχονται από την παλιά κληρονομία αρχαίας μαγείας. Στην Πλάκα της Λήμνου, γιά παράδειγμα, ενώ ο παπάς έχει ρίξει το Σταυρό στη θάλασσα και οι "βουτηχτάδες" κολυμπούν να τον αρπάξουν, οι γυναίκες την ίδια στιγμή "παίρνουν με μια κρατούνα (νεροκολοκύθα) νερό από σαράντα κύματα και έπειτα βουτούν βαμπάκι μέσα στο νερό και πλένουν της εικόνες. Δεν μιλούν τις στιγμές αυτές (άλαλο νερό). Υστερα το νερό εκείνο το πηγαίνουν στην εκκλησία και το χύνουν σε μέρος που δεν πατιέται" (λαϊκή αφήγηση κατοίκων της Λήμνου).

Επιμέλεια: Αστ/κας Σσραφεύμ Τσοχαντάρης

ΜΑΓΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ

ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΩΝ ΕΛΠΙΔΩΝ

του Αρχιφύλακα Δημήτρη Φραγκούλη

Ολόκληρα κυκλώματα σατανιστών και ανατριχιαστικές λεπτομέρειες από τη δράση τους είδαν το φως της δημοσιότητας το τελευταίο διάστημα και συντάραξαν την κοινή γνώμη. Αντί γιορτινών ειδήσεων τις Αγίες ημέρες των Χριστουγέννων οι τηλεθεατές παρακολουθούσαν άναυδοι τις πράξεις νοσηρών εγκεφάλων, που δεν δίστασαν να θυσιάσουν το θρησκευτικό αίσθημα ενός ολόκληρου λαού στο βωμό της προσωπικής τους ματαιοδοξίας. Πρόκειται για τους αποκαλούμενους "σατανιστές των Μεσογείων". Τους "βαμπίρ", που επικαλούμενοι τους αιμοσταγείς "άρχοντες" του σκότους, επιδίδονταν σε "χορό βρυκολάκων", σύμφωνα με τις θεωρίες του οργανωμένου σατανισμού και της μαύρης μαγείας.

Εμβρόντητη η Κοινή γνώμη από τα εγκλήματα που διέπραξαν στο Κορωπί τα θηρία που φορούν ανθρώπινο προσωπίο, έσπρε ένα ξέφρενο χορό αναζήτησης των απίων που τους έσπρωξαν σ' αυτό το κατάντημα και μας έδωσε το ερέθισμα να ασχοληθούμε με το θέμα. Οχι βέβαια για να λύσουμε το "αίνιγμα". Τέτοιοι γρίφοι δύσκολα επιλύονται ακόμη και από τους πιο έντιμους ζηλωτές των ανθρωπίνων επιστημών, αλλά για να στηλιτεύσουμε την ύπαρξη ενός "ολόκληρου κόσμου", που εμπορεύεται την άγνοια, τις δεισιδαιμονίες, τις προκαταλήψεις αλλά και την ευπιστία του κόσμου και εκμεταλλεύεται κάθε ηλικία. Η πίστη και η ελπίδα ότι είναι δυνατή η προφητεία του μέλλοντος και η τροποποίησή του, έχει μεταμορφώσει πλήθος ανθρώπων, ατυχώς και μορφωμένων, σε οπαδούς του είδους.

Πρόκειται για ένα "κόσμο" οργανωμένου εμπορίου "μεταφυσικών ελπίδων", με παραπλανητικό περιεχόμενο καλυμένο μέσα σε επιστημονικοφανή μανδύα ή ένα κίνημα φυγής από τα αδιέξοδα της καταθλιπτικής ζωής των

μεγαλουπόλεων και δείγμα πνευματικής εξαθλίωσης των μαζών;

Αυτά τα ερωτήματα απασχολούν ολόένα και περικοσσότερο όσους προβληματίζονται για την εξάπλωση των ποικιλόμορφων ινστιτούτων, στοών αστρολογίας και μαγείας και γενικά του μυστικισμού που επικρατεί στις μέρες μας. Όλα αυτά κατά περιπτώσεις φέρνουν τις ταμπέλες: θεοσοφία, υπερβατικός διαλογισμός, πνευματισμός, παραψυχολογία, ύπνωση, ενόραση, προγεστερογνωσία, ψυχομετρία, ραδιαισθηση, τηλεκίνηση, τηλεμεταφορά, σκεπτογραφία και τα ποικίλα "φαινόμενα επιβίωσής τους", όπως τα μένουμε που...επικοινωνούν με πνεύματα, εμφανίζουν νεκρούς, μαγνητοφωνούν τη συνομιλία τους, καταπιάνονται με στοιχειά, πολτεργκράϊστ, μετενσάρκωση κ.λπ.

Οι επικριτές τους μιλάνε ανοιχτά και

καταγγέλουν απερίφραστα όλον αυτόν τον "κόσμο" των υπερβατικών, μεταφυσικών και παραψυχολογικών αναζητήσεων, σαν ένα είδος κατάφωρης απάτης, που αγκαλιάζει άλλοτε φανερά και άλλοτε στο μισοσκόταδο όλους τους -συνήθως- περιθωριακούς, και παρεκκλησιαστικούς οπαδούς του. Στοχεύει επίσης στον αποπροσανατολισμό του μέσου ανθρώπου από τους "υγιείς ορίζοντες" της ζωής.

Όλα αυτά τα "κερδοσκοπικά" μαγαζιά, με τον κάθε λογής παραψυχολογικό ή καλύτερα ψυχεδελικό διάκοσμο του χώρου τους, όπου "συνδιαλέγονται" με τους "απελπισμένους" των ημερών μας, φαίνεται να σφετερίζονται σαν μέσο προσέλευσης την...ψυχική θαλπωρή των άυλων χώρων της επαγγελίας και ενίοτε χρησιμοποιούν τα ίδια τα Ιερά Γράμματα και ιδίως τα προφη-

τικά πρόσωπα της Παλαιάς Διαθήκης για την "πειθώ του πελάτη" και την ερμηνεία όλων αυτών των φαινομένων.

ΠΕΡΣΙΑ: ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ ΚΑΙ ΑΣΤΡΟΛΟΓΩΝ

Οι άνθρωποι επιθυμούσαν πάντοτε να γνωρίσουν τη μοίρα τους. Ήθελαν ακόμη, αν δεν τους άρεσε να μπορούν να την αλλάξουν. Τους τρόμαζε το άσφατο, άγνωστο και αβέβαιο μέλλον. Και τους ήταν πάντοτε οδυνηρό το αίσθημα ότι οι δυνατότητές τους να κατευθύνουν την τύχη τους ήταν πολύ περιορισμένες. Εμφανίστηκαν έτσι οι μάντιες και οι μάγοι. Οι πρώτοι ανελάμβαναν να προφητεύσουν το μέλλον και οι δεύτεροι να το τροποποιήσουν αν δεν ήταν σύμφωνο με τις επιθυμίες του πελάτου ή έκρυβε κάποιες απειλές.

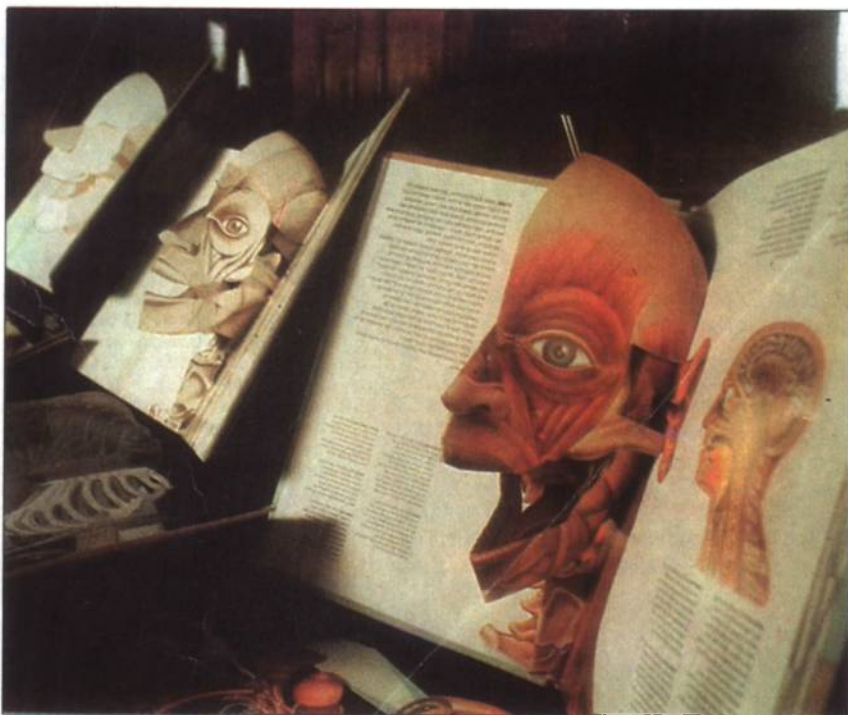
Η Χαλδαία στον Περσικό κόλπο θεωρείται η πατρίδα των απόκρυφων επιστημών "μαγείας και αστρολογίας, αλχημείας και ιατρικής και των περί μετάλλων και περιττών λίθων και χυμών φυτικών διδαγμάτων". Οι μονάρχες αυτής της Χώρας χρησιμοποιούσαν τους "μάγους" της εποχής για να μαθαίνουν όχι μόνο όσα αφορούσαν το παρόν το δικό τους και του βασιλείου τους, αλλά και το μέλλον. Στους Βαβυλώνιους αποδίδεται η συ-

σχέση των πλανητών με τα μέταλλα. Απ' αυτήν οι άνθρωποι κατανόησαν την ανεξάρτητη κανονικότητα των αστρικών περιφορών, καθώς και την περιοδικότητα των επί της γης φαινομένων και την επίδρασή τους στη ζωή μας.

Ο Έλληνας Ιστορικός Ηρόδοτος εξεπλάγη με τις θεωρίες της αστρολογίας και χαρακτήρισε τη Βαβυλώνα "παράξενη πόλη". Υπήρχαν εκεί παρα-

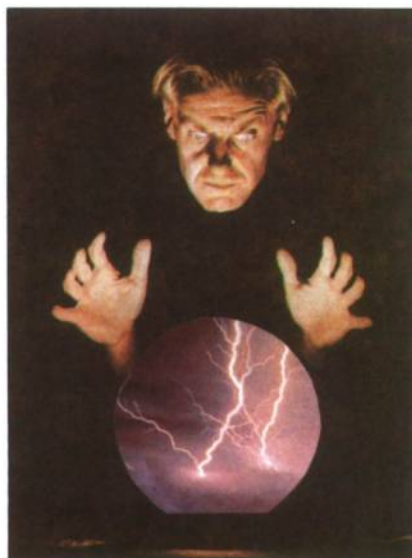
τηρητήρια, μέσα απ' τα οποία οι αστρολόγοι παρακολουθούσαν τα άστρα. Τι διάβαζαν σε αυτά και πώς τα ερμήνευαν, δεν είναι εύκολο να κατανοήσει κανείς. Το βέβαιο είναι ότι οι αστρολόγοι θεωρούνταν οι σοφοί της εποχής.

Οι Φαραώ της Αιγύπτου στη συνέχεια, μιμήθηκαν τη Βαβυλώνα και μετέφεραν τις απόκρυφες επιστήμες στη

χώρα τους. Με την αστρολογία αναφέρεται ότι ασχολήθηκε ιδιαίτερα ο βασιλιάς Νεκέψος μαζί με τον ιατρό του Πετόσιρι. Μέχρι σήμερα σώζονται μαγικά, αστρολογικά και αλχημικά συγγράμματά τους. Το ίδιο συνέβη αργότερα και με τους Ρωμαίους αυτοκράτορες. Ο Ιούλιος Καίσαρας πίστευε στους "προφήτες" και για κάθε σοβαρή απόφασή του περίμενε "σημάδι τ'ουρανού".

Στην Ελλάδα αναπτύχθηκε πολύ νωρίς η επιστήμη της παρατήρησης και της μελέτης των ουρανίων σωμάτων.

Η κυρίως αστρολογία και μαγεία, όμως, γενικεύθηκε τον 3ο π.Χ. αιώνα, μετά τους πολέμους του Μ. Αλεξάνδρου, ένεκα της στενότερης επαφής των Ελλήνων με τους λαούς της Ανατολής. Αυτή η ανάπτυξη των απόκρυφων επιστημών, συνέπεσε με την επίσκεψη στην Ελλάδα δύο διάσημων μάγων της εποχής εκείνης, του Μενέθωνος του Σεβεννύπου και του Βηρώπου του Βαβυλώνιου.

Η εξέλιξη, ωστόσο, που είχαν οι επιστήμες αυτές στην Ελλάδα υπήρξε πολύ διαφορετική από εκείνη στη Χαλδαία και Αίγυπτο. Η συσχέτιση των πλανητών προς τις αρχαίες ελληνικές θεότητες, εξακολουθεί να υπάρχει, περισσότερο όμως σαν μυθική παράδοση παρά σαν πραγματικότητα όπως πίστευαν οι άλλοι λαοί. Οι τότε μάγοι που παρακολουθούσαν την κίνηση των αστεριών, εργάζονταν περισσότερο με το πνεύμα της σημερινής αστρικής επιστήμης και θεωρούνται οι θεμελιωτές της.

Όσο και αν φαίνεται παράξενο η μελέτη της μαγείας, θεουργίας και αστρολογίας καθόρισε την πορεία και τα πεπρωμένα λαών και εθνών. Πολλές αποφάσεις που αφορούσαν συμμαχίες, πολέμους, γάμους κ.λπ, ελήφθησαν με βάση τις προκαταλήψεις αυτές.

ΤΟ ΟΠΙΟ ΤΩΝ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΩΝ

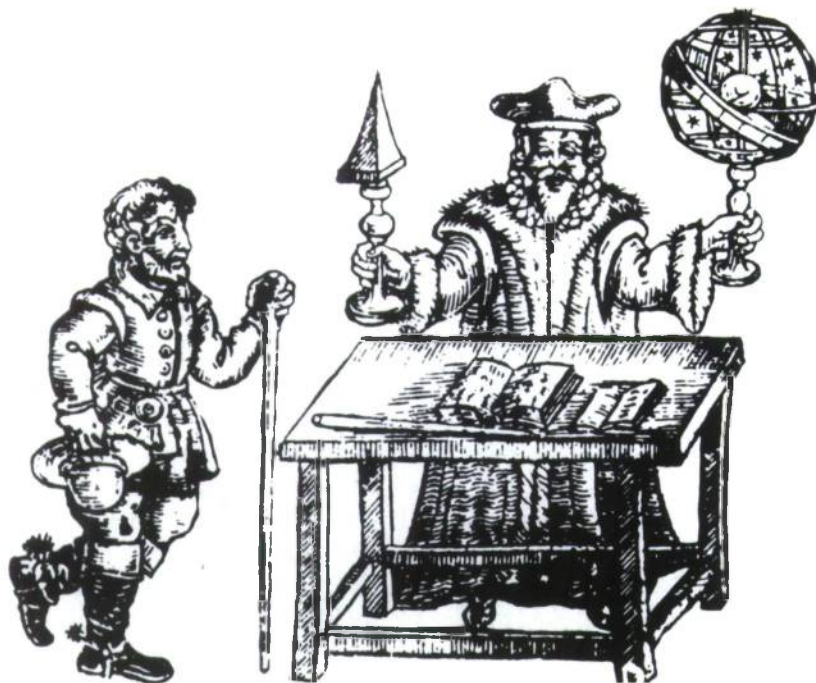
Πώς, όμως, οι κοινωνικές δομές πείθουν τον αδύναμο ότι αόρατες και μυστηριώδεις δυνάμεις τον κυβερνάνε και ότι ο ίδιος δεν μπορεί να καθορίσει την μοίρα του;

Αν ανατρέξουμε στην ιστορία για να αναζητήσουμε κάποια απάντηση, θα παρατηρήσουμε ότι στην εποχή των Μακεδόνων και της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, καθώς διαλυόταν ο αρχαίος κόσμος, οι πόλεις-κράτη έχαναν την κυριαρχία τους και μεταβάλλονταν σε επαρχίες των Μακεδόνων πρώτα, των Ρωμαίων αργότερα. Οι άνθρωποι βρίσκονταν μέσα σε καινούργιες καταστάσεις, που δεν τις γνώριζαν και δεν μπορούσαν να τις εξηγήσουν. Εξουσίες υπέρτερες καθόριζαν τη ζωή τους. Τη μοίρα τους, την εξουσίαζε πλέον κάποιος αυτοκράτορας, από μακρος και αθέατος, τριγυρισμένος από σμάρια αξιωματούχων, με περίπλοκη ιεράρχηση.

Ετσι η εικόνα τους για τον κόσμο διαμορφωνόταν πάνω σε αυτό το πρότυπο. Ο κόσμος τους άρχιζε να γεμίζει από "δαίμονες" ορατούς και αόρατους, ανώτερους και κατώτερους, που προκαλούσαν φόβο. Η παρουσία τους δεν είχε εξήγηση. Ο άνθρωπος έπρεπε να τους εξευμενίζει ή να τους ξεπερνάει και να κρατάει απέναντί τους στάση προστακτική ή να βρίσκει τρόπους μυστηριακούς για να πλησιάζει αυτές τις δυνάμεις και να επικοινωνεί μαζί τους. Ολα αυτά έμοιαζαν με τις αστρικές δυνάμεις, που έστελναν τα μυστηριώδη μηνύματά τους μέσα από τις αστρολογικές και μαγικές ανπλήψεις των παλαιών πυθαγορείων.

ΑΝΑΚΑΤΩΜΑ ΘΕΟΥΡΓΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ

Ο "συγκρητισμός", το ανακάτωμα αρχαιοελληνικών φιλοσοφικών θεωριών και ανατολικών θρησκειών, μαζί με την καινούρια την "αυτοκρατορική" εικόνα του κόσμου, σιγά σιγά γέννησαν τα ρεύματα των νεοπλατωνικών και των νεοπυθαγορείων που κυριαρχούνταν από τη δαιμονολατρεία και την αστρολατρεία, από τη δεισιδαιμο-

νία ή την εκστασιακή "ένωση με το θείο". Από τις ακατανίκητες δυνάμεις των αστεριών και από την μαγική πρακτική της "θεουργίας", που πρόσφερε στο αδύναμο άτομο των Ελληνιστικών και των Ρωμαϊκών χρόνων τη δυνατότητα ν' αγγίξει τις θεϊκές δυνάμεις και να τις χρησιμοποιήσει, περάσαμε στην εποχή των μεγάλων φόβων και των μεγάλων θαυματοποιών.

Ο Απολλώνιος ο Τυανέας, νεοπυθαγόρειος φιλόσοφος, μάγος και θαυματοποιός, περιερχόταν κατά τον πρώτο μεταχριστιανικό αιώνα τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, ξεσηκώνοντας κύματα ενθουσιασμού και ελπίδας με τα "θαύματά" του. Ο Σίμων ο μάγος περιόδευε την Ιουδαία, προβάλλοντας τον εαυτό του σαν ενσάρκωση της δύναμης του Θεού, "μαγεύων και εξιστών το έθνος της Σαμάρειας". Ο νεοπλατωνικός Πλωτίνος δίδασκε τον τρόπο να φτάσει κανείς ως την εκστασιακή ένωση με τον Θεό και ο μαθητής του ο Πορφύριος δεν περιφρονούσε τη "θεουργία", αλλά αντίθετα τη θεωρούσε ως τη μαγική πρακτική για να φθάσει αποτελεσματικότερα στην επικοινωνία με τις Θείες δυνάμεις.

ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ Ο ΝΕΟΠΛΑΤΩΝΙΚΟΣ

Ο νεοπλατωνικός Ιάμβλιχος έδωσε ένα σχήμα, από τα χαρακτηριστικότερα του Αυτοκρατορικού κόσμου για τα

είδη των θεών: Οι ανώτεροι θεοί ήταν τριών ειδών, οι ζωδιακοί, οι εσωτερικοί του ουρανού και οι θεοί των εθνών και των πόλεων. Καθένας από τους δώδεκα ζωδιακούς θεούς γέννησε μια τριάδα. Έτσι ο αριθμός τους ανέβηκε στους 36 και, πολλαπλασιαζόμενος επί 10, έφτασε τους 360. Ο αριθμός των εσωτερικών του ουρανού θεών έφτασε τους 135. Όσο για τον αριθμό των θεών των πόλεων και των εθνών, δεν είχε περιορισμό. Σε όλους αυτούς προστέθηκαν 72 αγγέλοι, που καθένας τους διοικούσε μιά τάξη κοσμικών θεών, κάπου 21 ηγεμόνες και 42 θεοί της φύσης και γεννεσιουργοί.

Πώς αλλιώς μπορούσε να εκφραστεί η εικόνα του κόσμου των αυτοκρατοριών και των "αστρικών" θεών; Πώς μπορούσε να εκφραστεί πιο εύγλωττα η αδυναμία του ανθρώπου της εποχής των αυτοκρατοριών να βρει και να εξηγήσει τη θέση του μέσα σ' έναν ακατανόητο κόσμο, όπου το άτομο εξαφανιζόταν; Ο ορθολογισμός της αρχαίας ελληνικής φιλοσοφίας καταπονιζόταν μέσα στον πυκνοκατοικημένο από θεούς, δαίμονες και αγγέλους κόσμο των επιγόνων του Πλάτωνα και του Πυθαγόρα.

Όμως στα κατάβαρα της ψυχής των ανθρώπων ακόμη και των μορφωμένων, δεν έσβησε ποτέ η πίστη και η ελπίδα ότι είναι δυνατή η προφητεία του μέλλοντος και η τροποποίησή του.

Εξακολουθούν ακόμη και σήμερα να είναι απελπιστικά πολλοί εκείνοι που παραδέχονται φανερά ή ενδόμυχα, διάφορες μορφές μαγείας, μαντείας, μαγγανείας και γενικότερα τις λεγόμενες "απόκρυφες επιστήμες", οι οποίες αποδείχτηκαν ανθεκτικές στο χρόνο. Αυτού του είδους η προσφορά και ζήτηση παραμένει ζωηρή στις μέρες μας. Οι επιτήδεις του είδους, παρουσιάζουν "τις απόκρυφες επιστήμες" σε "μοντέρνο περιτύλιγμα", έτοιμες να ανταποκριθούν στα αιτήματα των καιρών.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Όπως είναι εμφανές η πρόβλεψη του μέλλοντος και η εξαπάτηση των αφελών έχει μετατραπεί σε επιχείρηση. Πολλοί επιτήδεις θησαυρίζουν από αυτή. Παλαιότερα, γαλλική εφημερίδα έγραψε: Σε κάθε 120 Γάλλους υπάρχει ένας τσαρλατάνος, ενώ σε κάθε 514 πολίτες αναλογεί ένας γιατρός και σε κάθε 5000 κατοίκους ένας παπάς! Οι Γάλλοι δαπανούν πάνω από ένα δισεκατομμύριο δολάρια το χρόνο σε μάντεις, τσιγγάνες, προφήτες και θεραπευτές.

Ο Αμερικανός συγγραφέας Χαλ Λίτσαϊντ έκανε ειδική έρευνα μεταξύ των Αμερικανών και κατέληξε στο ακόλουθο συμπέρασμα: "Όλοι οι άνθρωποι θέλουν να είναι βέβαιοι ότι δεν θα τους συμβεί κανένα κακό στο μέλλον και ότι θα ζήσουν ευτυχισμένοι. Η αβεβαιότητα τους τρομάζει και αναζητούν αυτή τη διαβεβαίωση. Για τους περισσότερους οι ελπίδες, οι φιλοδοξίες, τα σχέδια και η επιτυχία εξαρτώνται από ακαθόριστους παράγοντες, από υπερφυσικές δυνάμεις. Το πιστεύουν αυτό υποσυνείδητα και θέλουν να έχουν μιά δικαίωση, μιά βεβαιότητα. Δεν μπορούν όμως αλλιώς να το επιτύχουν και καταφεύγουν στις λεγόμενες, "υπερφυσικές δυνάμεις".

Στην Ελλάδα, ύστερα από έρευνα, διαπιστώθηκε ότι: Τα μένουμε προβάλλονται σαν ρυθμιστές όλων των επιγίων προβληματισμών και με την καταχθόνια δραστηριότητά τους από τις δήθεν υπερφυσικές τους ιδιότητες (ψυχοβολής και υποβολής εξ επαφής ή μακρινής απόστασης), παροτρύνουν

και παγιδεύουν αφελή άτομα, τα οποία εκμεταλλεύονται, αποσπώντας τους μεγάλα χρηματικά ποσά. Παράλληλα τα εκφοβίζουν, ώστε να μην καταγγέλλουν τα γεγονότα, αφού σε αντίθετη περίπτωση υποτίθεται ότι το κακό θα γυρίσει πάνω τους.

Κατά την αναζήτηση μεθόδων προσέλευσης των αφελών, που συνήθως έχουν ψυχικό πόνο από οποιαδήποτε αιτία, διαφημίζονται δελεαστικά στις αγγελίες σαν ψυχοερευνητές, ωροσκόποι, πνευματοθεραπευτές, ψυχοθεραπευτές, αστρολόγοι κ.λπ.

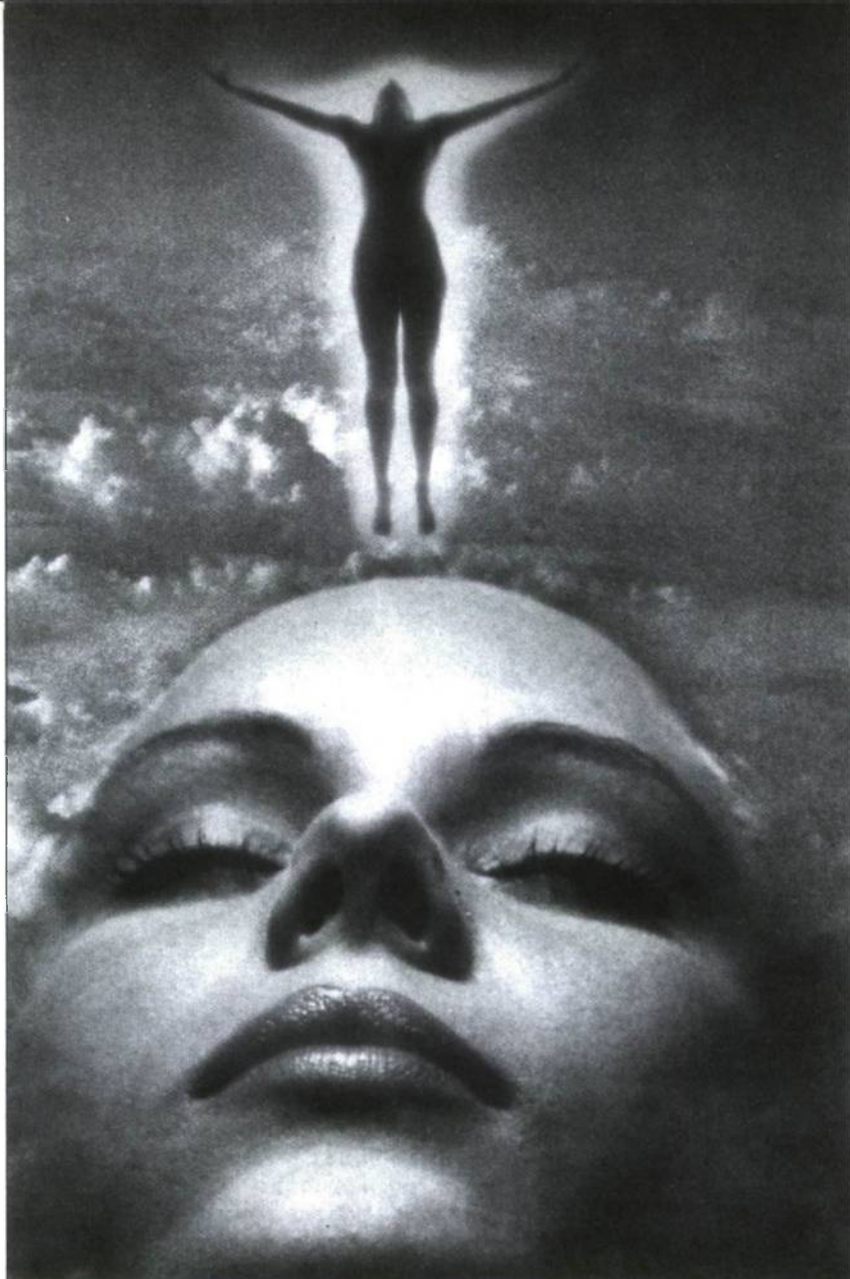
Σήμερα υπάρχει μεγάλος αριθμός "πνευματιστικών οργανώσεων", τα μέλη των οποίων εμφανίζονται σαν μέντιουμ, λειτουργούν νόμιμα και υπόκεινται στις περί Σωματείων και Ενώσεων διατάξεις του θεσμικού νόμου 795/71.

Το ιδρυτικό των παραπάνω Οργανώσεων, προβλέπει τη χορήγηση "δίπλωματος μέντιουμ" σε άτομα τα οποία κατέχουν τα ανάλογα προσόντα για τη διάδοση της εφηρμοσμένης ψυχολογίας με ψυχοερευνητικά πειράματα. Μερικά από αυτά τα σωματεία, όμως, παρέχουν αφειδώς στα μέλη τους τέτοια πιστοποιητικά έναντι χρηματικής αμοιβής. Οι λαμβάνοντες με τέτοιο τρόπο δίπλωμα μάγων και μέντιουμ, δρουν στη συνέχεια σαν μεμονωμένα μέντιουμ κερδίζοντας μεγάλα χρηματικά ποσά.

ΠΟΙΟΙ ΚΑΤΑΦΕΥΓΟΥΝ ΣΤΟΝ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟ

Μεγάλο είναι το ποσοστό των θυμάτων, τα οποία καταφεύγουν στους μάγους από αμάθεια, ευπιστία, αφέλεια και έλλειψη πονηριάς, κι ας φημίζεται γι' αυτήν ο Ρωμίος. Άλλοι πάλι σπρώχνονται εκεί για να λύσουν άλυτα μεταφυσικά προβλήματα που τους βασανίζουν και ανησυχίες που έντεχνα τους εμψυεύτηκαν.

Η αγωνία και η περιέργεια για το τί υπάρχει πριν τη γέννηση, τί θα γίνει μετά το θάνατο (μετεμψύχωση-μετεσάρκωση) και τι συμβαίνει στο Υπερέραν, είναι πρώτης τάξεως δολώματα για την προσέλευση αφελών. Μερικοί αφού χάνουν την εμπιστοσύνη στις παραδοσιακές θρησκείες γυρεύουν άλλο "πρότυπο θρησκείας" σε αυτά τα κυκλώματα. Οι

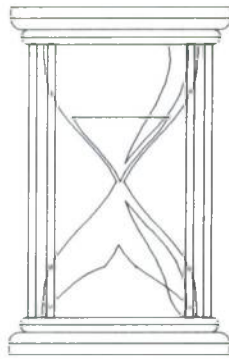
άνθρωποι αυτοί, που δυστυχώς είναι αρκετοί, δεν μπορούν να καταλάβουν ότι η ζωή είναι αντικειμενική πραγματικότητα κι ότι πρέπει με αγώνες να δημιουργήσουν συνθήκες τέτοιες, που να μπορούν να ζήσουν όσο γίνεται καλύτερα.

Ομως θα συνεχίσει να μας απασχολεί ένα ερωτηματικό: Πώς γίνεται λογικοί άνθρωποι να πιστεύουν τέτοιους απαιτημένες; Πώς 800 άνθρωποι στην Αμερική πίστεψαν και ακολούθησαν έναν τερατολόγο "ιερέα", τον "πατέρα" Τζόουνς και όταν τους πρόσταξε, αυτοκτόνησαν ομαδικά στη ζούγκλα της Γουϊάνας το 1979, παίρνοντας δηλητήριο; Όλοι αυτοί οι άνθρωποι έπιναν αδιαμαρτύρητα το δηλητήριο, σαν να ήθελαν να τιμωρήσουν τη ζωή, ενώ απένιζαν το θάνατο σαν λύτρωση από τα βάσανα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η έρευνά μας αυτή σκοπό έχει να προβληματίσει όσους θα μπορούσαν να παρασυρθούν στα σκοτάδια των δεισιδαιμονιών και των "θεουργιών". Να ενημερώσει χωρίς προκαταλήψεις και πάθη, γιατί δυστυχώς, στις "αυλές των θαυμάτων", που απλώνονται επιδημικά και στην Ελλάδα, συχνάζουν έστω και από απλή περιέργεια, επιστήμονες, διανοούμενοι, σπουδαστές και φοιτητές.

Προσπαθήσαμε, χωρίς να θίγουμε υπολήψεις, να αγγίξουμε τον "κόσμο" της μαγείας, όχι με σκοπό να ξεναγήσουμε τον αναγνώστη μας σε αυτόν αλλά να τον κρατήσουμε μακριά του. Τα συμπεράσματα από όσα εκτέθηκαν ανήκουν ολοκληρωτικά στην κρίση του αναγνώστη μας.

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

**"Ο ελεύθερος χρόνος
δεν είναι το τέλος της δουλειάς.
Αντίθετα, η δουλειά
είναι το τέλος του ελεύθερου χρόνου.
Αυτός πρέπει να αφιερώνεται
στην τέχνη, στην επιστήμη
και, κατά προτίμηση, στη φιλοσοφία".**

Από τα "Ηθικά Νικομάχεια" του Αριστοτέλη

Στη Γαλλία τον ονομάζουν *loisir*, στην Αγγλία *leisure* (λέξεις που προέρχονται από τη μεσαιωνική γαλλική λέξη *leisir*, παραφθορά, που με τη σειρά της, προέρχεται από τη λατινική λέξη *licere*), στις Η.Π.Α. *non working time*, στη Γερμανία *musse* ή *freizeit*, στην Ιταλία *tempo libero*. Οι αρχαίοι Έλληνες τον αποκαλούσαν "σχολή" κι εμείς τον ονομάζουμε ελεύθερο χρόνο, και την έλλειψή του επικαλούμαστε κάθε λίγο και λιγάκι. "Δε μου περισσεύει λίγος ελεύθερος χρόνος" λέμε, και σ' αυτή τη διατύπωση δίνουμε το ίδιο νόημα που αποδίδουν μελετητές και κοινωνιολόγοι, όταν συνδέουν την έκφραση *free time* με την άλλη, κλασική πια, πρόταση *time for living*, δηλαδή "ελεύθερος χρόνος, χρόνος για ζωή". Φράση που, κατά βάθος, είναι αριστοτελικής προέλευσης.

Μόνο οι Έλληνες φιλόσοφοι, με τη σταθερή τους προσήλωση στη σημασία της έννοιας "ευτυχία", μπορούσαν να θέσουν πρώτοι, με όρους ακόμα και τώρα επίκαιρους, το πρόβλημα του "ελεύθερου χρόνου". Η αντίστοιχη αρχαία ελληνική λέξη για τον ελεύθερο χρόνο, έχει κύρια σημασία, ώστε να ανατρέψει το νόημα που του αποδίδουμε συνήθως. "Σχολή" σημαίνει ελεύθερος χρόνος, στάση, ανάπαυση, τεμπελιά, έλλειψη απασχόλησης, οκνηρία, ενασχόληση στις ώρες τις ελεύθερες από βιοποριστική εργασία και υποχρεώ-

σεις, μελέτη, διαλογική συζήτηση. Σημαίνει, ακόμα, τον τόπο όπου αξιοποιείται ο "ελεύθερος χρόνος", "σχολή", δηλαδή σχολείο, που σήμερα εννοείται μονάχα ως τόπος εκμετάλλευσης του ελεύθερου χρόνου για διδασκαλία και μάθηση.

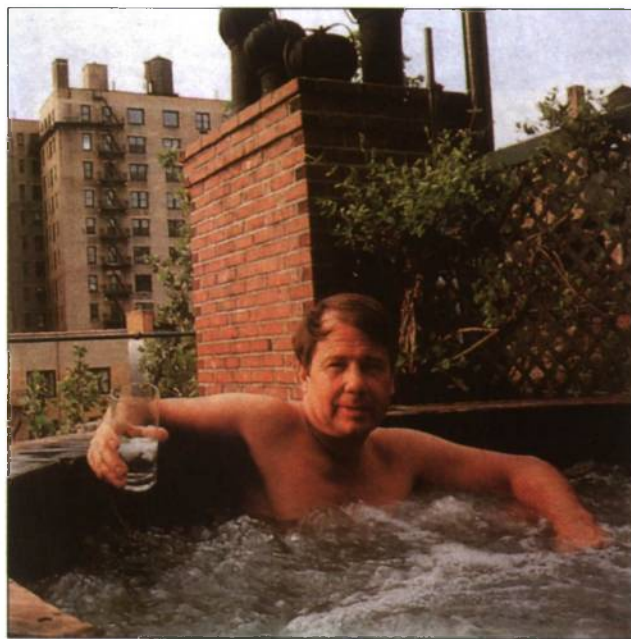
Στην αρχαιότητα, αντίθετα, η σημασία της λέξης "σχολή" και του ρήματος "σχολάζω" (που προέρχονται από το θέμα του β' αορίστου έχον του ρήματος έχω: έχω το χρόνο, διαθέτω το χρόνο) ήταν γενικότερη, τόσο, που συχνά το παράγωγος "σχολαστής" χρησιμοποιούνταν με την έννοια του ακαμάτη, και το παράγωγο "σχολαστικός" σήμαινε τεμπέλης, άεργος. Το όπιο ελεύθερος Έλληνας (ελεύθερος από μισθωτή δουλειά), ζούσε σε μία κοινωνία, όπου η χειρωνακτική εργασία προοριζόταν μόνο για τους σκλάβους και, έτσι, μπορούσε να αφιερώσει μεγάλο μέρος του χρόνου του στο διάλογο, στη συζήτηση, στις συγκεντρώσεις, στις διαλέξεις, στην πολιτική ζωή και στις σπουδές, δεν αφαιρεί τίποτε από την αρχική σημασία της λέξης.

Ο Αριστοτέλης συλλογίστηκε πολύ καιρό για το νόημα της "σχολής" και το καθόρισε με βάση την αντίθεση δουλειάς - ελεύθερου χρόνου. Ακόμα και σήμερα μπορεί να φαίνεται αιρετικό, αλλά ήδη στο 350 π.Χ., ο Αριστοτέλης διακήρυσσε πως ο ελεύθερος χρόνος, η "σχολή", δεν είναι ανάπαυση,

ούτε το τέλος της δουλειάς. Αντίθετα, η δουλειά, η ασχολία, αποτελεί το τέλος του ελεύθερου χρόνου. Η δουλειά είναι το "μή έχειν", το να μην έχεις χρόνο, το να μην έχεις τον εαυτό σου, να μην έχεις ευτυχία.

Πρέπει να εξαίρονται -έλεγε ο Σταγειρίτης φιλόσοφος- αυτές οι ενασχολήσεις, από τις οποίες δεν περιμένει κανείς παρά μόνο την ενασχόληση, αυτή καθεαυτή. Η ευτυχία, λοιπόν, συνίσταται στην πνευματική ενατένιση, τη μόνη δραστηριότητα που μας συγκινεί με την αυταξία της: πράγματι, απ' αυτή δεν προέρχεται κανένα αποτέλεσμα εκτός από την

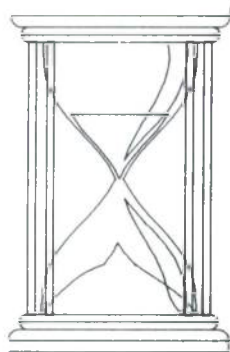
ίδια την ενατένιση. Όσο για τη δραστηριότητά της, είναι η νοητική διέγερση, η πνευματική ζωή, η φιλοσοφία, η καθαρή αναζήτηση, η τέχνη, ο,τιδήποτε δεν είναι ούτε απαραίτητο, ούτε χρήσιμο (ακόμα κι αν μπορεί να χρησιμοποιηθεί) αλλά χρησιμεύει μόνο για να βιώνουμε με τον υψηλότερο τρόπο τον ελεύθερο χρόνο μας, δηλαδή τον προσωπικό μας χρόνο, το απαραίτητο προσωπικό μας αγαθό, την προσωπική μας ζωή.

Η γνώμη του Αριστοτέλη ότι η ουσιαστική ποιότητα του ανθρώπου, η "ανθρωπιά" του, το αγαθό του, βρίσκονται στην ιδιοποίησή του χρόνου του, είναι μια βαθιά σύλληψη που στηρίζει ακόμα και σήμερα τις πιο προωθημένες επιστήμες του ανθρώπου. Η φύση απαιτεί να γνωρίζουμε όχι μόνο να ενεργούμε σωστά αλλά και να τεμπελιάζουμε σωστά. Η ευτυχία, όμως, δεν μπορεί να βρίσκεται στην ευχάριστη διασκέδαση, εάν το μέτρο της είναι ένας άνθρωπος ουσιαστικά απαίδευτος.

Το όνειρο του Πινόκιο δεν απασχολεί και πολύ τα Ηνωμένα Έθνη. Οι επιφανείς παγκόσμιοι νομοθέτες προφανώς δεν θυμούνται πια τα όνειρα της μαριονέτας, με τα οποία όμως σίγουρα συμφωνούσαν αβίαστα και απόλυτα στην τρυφερή τους ηλικία: μια εβδομάδα όλο Πέμπτες και Κυριακές (στην εποχή

του Κολλόντι και η Πέμπτη ήταν αργία). Όταν επεξεργάστηκαν το άρθρο 24 δεν έκαναν μεγαλύτερη προσπάθεια και συμφώνησαν μόνο στην αρχή, σύμφωνα με την οποία "κάθε άτομο έχει δικαίωμα στην ανάπαυση και τη διασκέδαση και γι' αυτό χρειάζεται μία λογική μείωση των ωρών εργασίας και τακτικές άδειες με αποδοχές". Η λογικότητα του μειωμένου ωραρίου εργασίας είναι κάτι πολύ αυξητήριο αφού ο Πινόκιο έβλεπε απόλυτα λογική την εβδομάδα αργιών(!), ενώ τα περισσότερα αφεντικά βρίσκουν απόλυτα παράλογη την εβδομάδα των πέντε εργασιμων ημερών. Πάντως, και στην πράξη είναι μία διάταξη με πολύ δύσκολη εφαρμογή. Είναι δύσκολο, για παράδειγμα, να εμποδίσουμε τον καταναγκασμό ενός εργαζόμενου όχι από το αφεντικό του αλλά από τις ίδιες τις συνθήκες της ζωής, να ψάξει για μια δεύτερη απασχόληση, τη λεγόμενη "μάυρη δουλειά".

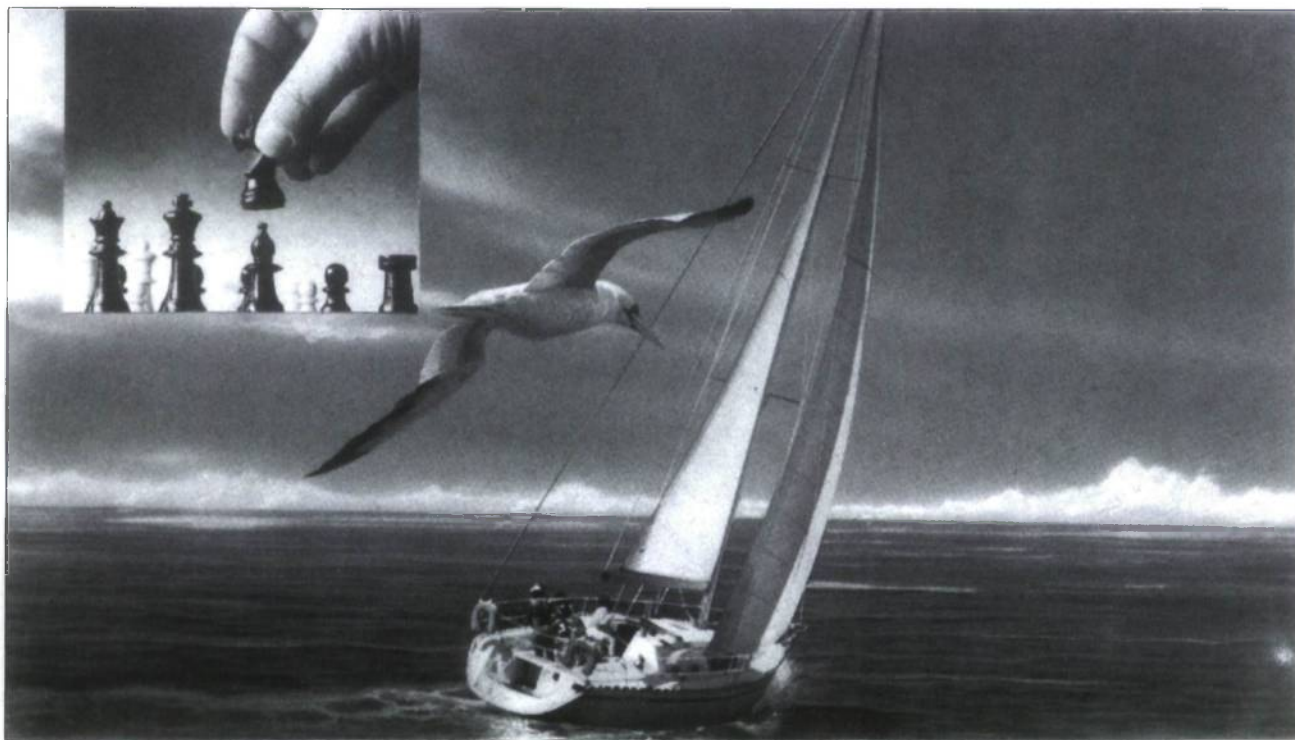
Πάντως, ο άνθρωπος δεν είναι σήμερα ανυπεράσπιστος μπρος στις οικονομικές δυνάμεις που δημιούργησε ο ίδιος, όπως ήταν ο πρωτόγονος άνθρωπος -αν κι αυτός δεν τα κατάφερε, τελικά, καθόλου άσχημα- μπρος στις δυνάμεις της φύσης. Ο άνθρωπος μπορεί να περάσει από το παιδικό παιχνίδι στη δουλειά και τη διασκέδαση, στη δημιουργία και την ψυχαγωγία, καταργώντας τα όρια ανάμεσα στις διάφορες χρονικές υποδιαίρεσεις (που σήμερα συντηρούνται από τη χρήση του χρόνου σε μια κοινωνία που στηρίζεται στην εμπορευματική ανταλλαγή) και ανασυνθέτοντας τον ολοκληρωμένο άνθρωπο, τον ολοκληρωμένο και ενιαίο χρόνο του, κάνοντάς τον πάντα αξιόλογο, γιατί θα είναι πάντα παραγωγικός, σύμφωνα με την πραγματική του φύση, την "ανθρωπιά" του.

Η δουλειά, σαν συγκεκριμένη ιστορική μορφή της πρακτικής, σαν δραστηριότητα υποκειμένη ακόμα στην υποδούλωση και την αξιολόγηση διάφορων πρωτόγονων ακόμα φάσεων της ανάπτυξης του ανθρώπινου γένους, υποταγμένη στην οικονομία και την έλλειψη των αγαθών, θα δώσει τη θέση της στην ελεύθερη και αυθόρμητη ανθρώπινη δραστηριότητα. Την εργασία θα τη διαδεχτεί η μή εργασία, δηλαδή ο ελεύθερος χρόνος, που δεν θα θεωρείται σαν απραξία αλλά σαν πράξη που δεν μπορεί να γίνει αντικείμενο

συναλλαγής ούτε έχει αξία ανταλλαγής, αλλά θα αποτελεί μόνο μια ποιότητα, ένα ανθρώπινο χαρακτηριστικό που θα συνθέσει την καινούργια του φυσιογνωμία. Ελεύθερη κι ευτυχημένη, εφ' όσον μάλιστα είναι δημιουργική, η παραγωγή και η αναπαραγωγή της κοινωνικής ζωής, η οργανωμένη εκδήλωση της συλλογικής ύπαρξης του ανθρώπινου γένους, δηλαδή, η κατ' εξοχήν κοινωνική πράξη, θα πραγματοποιήσει την ολοκλήρωση του ανθρώπου, την πληρότητά του.

Σ' αυτό το σημείο, η κοινωνιολογία του ελεύθερου χρόνου δεν κατορθώνει να διακρίνει την αστική ηθική της εργασίας από την αντίστοιχη της εργατικής. Είναι αλήθεια πως για την εργατική ιδεολογία, η εργασία είναι η ζωτική δραστηριότητα του ανθρώπου, η ουσία του. Κάτι τέτοιο, όμως, ισχύει μόνο σε γενική υπόθεση, γιατί, ιστορικά, ο άνθρωπος θα πραγματώσει κάτι τέτοιο μόνον όταν αυτή του η δραστηριότητα δεν θα αποστέλλει πια ένα μέσο για την επιβίωσή του, αλλά θα είναι πράξη δημιουργική, μετάπλαση της φύσης. Αντίθετα, στην αστική κοινωνία η ανθρώπινη εργασία είναι μια απλή ανταλλακτική αξία, ξένη προς τον άνθρωπο από τον οποίο προέρχεται.

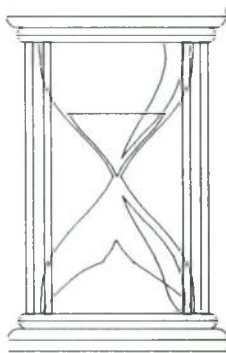

Σ' αυτή την κοινωνία, ο άνθρωπος είναι επόμενο να μην επιβεβαιώνει την ύπαρξή του μέσα στην εργασία του, να μην αισθάνεται ικανοποιημένος, να μην εφαρμόζει ελεύθερα καμιά από τις πνευματικές και σωματικές του δυνάμεις αλλά, αντίθετα, να απονεκρώνει το κορμί του και να καταστρέφει τη σκέψη του.

Η κοινωνιολογία του ελεύθερου χρόνου, το θεωρεί κάπι πραγματικά αντιφατικό, γιατί είναι ταυτόχρονα το τέλος της ανθρώπινης δραστηριότητας και μία στιγμή χωρίς σημασία. Για να απαλλαγεί απ' αυτή την αντίφαση, πρέπει πάντοτε να πληρώνεται με ανθρώπινες σχέσεις που να επενεργούν πάνω στις παραγωγικές σχέσεις, που με τη σειρά τους επηρεάζουν τις πρώτες. Ο ελεύθερος χρόνος θεωρείται, τελικά, σαν ένας αποταμιευμένος χρόνος, που πρέπει να επανεπενδυθεί, ίσως να φυλαχθεί στα χρηματοκιβώτια, να καταγραφεί στα βιβλιάρια του ταμιευτηρίου, να ανταλλαγεί, να κεφαλαιοποιηθεί, να εξαργυρωθεί!

Αυτή η αντίληψη του ελεύθερου χρόνου, θα μπορούσε να περιγραφεί σωστά από ένα παρόμοιο παράδειγμα: ένας άντρας, που βρίσκεται ξαφνικά σε θέση να εργάζεται για τέσσερες μόνο ημέρες την εβδομάδα, περνά τον ελεύθερο χρόνο του με περιπάτους, με επισκέψεις σε φίλους, με το ψάρεμα. Αλλά επειδή δεν ικανοποιείται από όλες αυτές τις ασχολίες, πέφτει σε σκέψεις και διαπιστώνει ότι δεν ξέρει πώς να χρησιμοποιήσει αυτό το χρόνο, αφού ποτέ του δεν έμαθε καπι τέτοιο. Απελπισμένος επιστρέφει στο σπίτι του και αναγγέλει στη γυναίκα του πως θα ψάξει για μια δεύτερη δουλειά, που θα τους επιτρέψει να αγοράσουν αιφ-κοντίσιον, έγχρωμη τηλεόραση και, τέλος πάντων, ένα πλήθος από απρόσπτα, πρην, προϊόντα.

Ο ελεύθερος χρόνος που βιώνεται σαν χρόνος ανεργίας, προκαλεί την έλλειψη προσαρμογής, την ψυχική διαταραχή: αυτό είναι το ηθικό δίδαγμα του μύθου. Ετσι, φτάνουμε στην "ψυχοπαθολογία του διαθέσιμου χρόνου", στην "τοξικομανία της ψυχαγωγίας", σε όλες τις υπερβολές που γέννησε η ωφελμιστική ηθική του καπιταλισμού. Θα πρέπει, λοιπόν, να

ιδρύσουμε σχολές μαθητευόμενων της ζωής και να βελτιώσουμε τις σχολές εκπαίδευσης ενηλίκων, ώστε να προετομαστούν για την ελευθερία; Με αυτά τα μέσα δεν πρόκειται σίγουρα να θεραπευτεί η κοινωνία από το πάθος της για την όσο το δυνατόν πιο χρηστική και συμφέρουσα κατανάλωση του χρόνου. Ο γάμος ανάμεσα στην ιστορία και τον ελεύθερο χρόνο δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο μέσα στην ιστορία, στις επαναστατικές κοινωνικές αλλαγές, στη διαλεκτική επαναπροσέγγιση του χρόνου-σκλαβιά και του χρόνου-δημιουργία.

Ετσι, επιβεβαιώνεται μια νέα ηθική του ελεύθερου χρόνου. Το παλιό ρητό "ο χρόνος είναι χρήμα" δεν ισχύει σε μία ουμανιστική κοινωνία, όπου η αξία του χρόνου είναι ασύγκριτα μεγαλύτερη από την αξία του χρήματος, αφού η οικονομία του ελεύθερου χρόνου είναι συνάρτηση της ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας και της ανύψωσης του επιπέδου της υλικής και πολιτιστικής ζωής του μέσου ανθρώπου.

Εχει ειπωθεί πως σήμερα "la reverie, c' est le dimanche de la pensee", η ονειροπόληση, δηλαδή, είναι η Κυριακή της σκέψης. Αύριο, όμως, "η Κυριακή της σκέψης" θα είναι καθημερινή και τα όνειρα θα είναι προέκταση της πραγματικότητας. Η Κυριακή δεν θα είναι πια Κυριακή και, ακόμα, η διαίρεση ανάμεσα σε αργίες και εργάσιμες ημέρες θα εκλείψει. Όπως ο θεός Ιανός, έτσι και η δουλειά είχε ανέκαθεν δύο πρόσωπα: ένα νέο, ακτινοβόλο, γεμάτο ενεργητικότητα και χαρά ζωής, κι ένα άλλο, γερασμένο, κουρασμένο και απελπισμένο. Η δυναμική σχέση ανάμεσα στον άνθρωπο και τη φύση είναι τραγική διαιρεμένη: η δουλειά έκανε τον άνθρωπο κύριο των φυσικών δυνάμεων, έγινε η πηγή της ελπίδας του και της μελλοντικής του ευτυχίας αλλά, ταυτόχρονα, τον υποδούλωσε, τον στέρησε από τις δυνάμεις και από το χρόνο του.

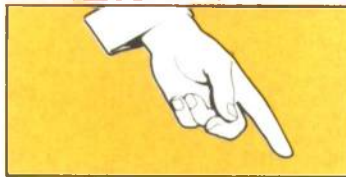
Αλλά ο κύκλος έκλεισε. Στην ανθρωποκεντρική κοινωνία μας η ζωή μετασχηματίζεται. Η ίδια δουλειά, που ούτως ή άλλως μειώθηκε και συνεχίζει να μειώνεται, αλλάζει χαρακτήρα, γίνεται ολοένα και πιο παραγωγική, λιγότερο χειρωνακτική και κουραστική, πιο εγκεφαλική, λιγότερο "δουλειά". Συναντούμε, κιόλας, σήμερα στη δουλειά δημιουργικά και αισθητικά στοιχεία που την απορροφούν, τη χρωματίζουν, της μεταβάλλουν την ουσία. Η δουλειά προβλέπεται διαφορετική, να προσεγγίζει όλο και περισσότερο τον ελεύθερο χρόνο, μέχρι να ταυτιστεί απόλυτα μαζί του. Η δουλειά και το κέρδος δεν είναι πια τα μόνα μέτρα ανακατανομής των συλλογικά παραγόμενων αγαθών. Όχι, πια, η δουλειά αλλά ο άνθρωπος είναι το μέτρο.

Ο άνθρωπος, επί τέλους, μέτρο των πάντων. Η δουλειά και η τέχνη, τα δύο πρόσωπα του γέρο-Ιανού, ενώνονται σε μία και μόνη φυσιογνωμία. Ο άνθρωπος συνέλαβε τον πραγματικό του εαυτό!

Από το βιβλίο του Gianni Toti "Ο ελεύθερος χρόνος".

Επιμέλεια: Ανθ/μος Κων/τίνος Καραγιάννης.

ΔΩΡΑ ΣΤΟΥΣ ΤΡΟΧΟΝΟΜΟΥΣ

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, η πολιτική και αστυνομική ηγεσία του Υ.Δ.Τ., επισκέφθηκε εθιμοτυπικά τροχονόμους που εκτελούσαν υπηρεσία σε διάφορα σημεία της Αθήνας, του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης και τους προσέφεραν δώρα.

Στη Θεσσαλονίκη τα δώρα μοίρασε, στη διασταύρωση της Εγνατίας οδού με την Αριστοτέλους, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Στέλιος Παπαθεμελής, συνοδευόμενος από το Γενικό Αστυνομικό Διευθυντή της Συμπρωτεύουσας.

Στην Αθήνα τα δώρα στους τροχονόμους προσέφεραν, στην πλατεία Ομονοίας και στο Αιγάλεω (διασταύρωση Ιεράς οδού και Θηβών) ο Υφυπουργός κ. Κώστας Γείτονας συνοδευόμενος από τον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας Αντιστράτηγο Μανώλη Χουρδάκη, στο Φάρο του Ψυχικού ο Γενικός Γραμματέας κ. Ευάγγελος Ρογκάκος, συνοδευόμενος επίσης από τον κ. Αρχηγό, και στον Πειραιά (πλατεία Κοραή) ο Β' Υπαρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας Υποστράτηγος Χαράλαμπος Σκίτσας.

Εκδηλώσεις αγάπης σαν αυτές, αποδεικνύουν τα αισθήματα συμπαράστασης της πολιτικής και αστυνομικής ηγεσίας, στο δύσκολο έργο μας.

Αλλά και απλοί πολίτες προσέφεραν κι εφέτος χαμόγελα, ευχές και πρωτοχρονιάτικα δώρα στους τροχονόμους μας, αποκαλύπτοντας έτσι τη βαθειά εκτίμηση του κοινωνικού συνόλου για το μέγεθος της προσφοράς της Τροχαίας αλλά και της Αστυνομίας γενικότερα, ευχή δε όλων ήταν, τον καινούργιο χρόνο, να θρηνήσουμε λιγότερα θύματα στην ασφάλτο.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΣΤΟ Υ.Δ.Τ. ΚΑΙ ΤΗ Γ.Α.Δ.Α.

Την παραμονή των Χριστουγέννων και της πρωτοχρονιάς, μικτή μπάντα της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος, συμμετέχοντας στην εορταστική ατμόσφαιρα των ημερών, επισκέφθηκε το Υ.Δ.Τ. και το μέγαρο της Γ.Α.Δ.Α. και έψαλε τα Χριστουγενιάρικα και πρωτοχρονιάρικα κάλαντα, στην Πολιτική και Αστυνομική ηγεσία του Υπουργείου, καθώς και σε όλο το αστυνομικό και πολιτικό προσωπικό.

Τη χαρά του εορτασμού, συμπλήρωσαν με την παρουσία τους τα παιδιά του προσωπικού του Υ.Δ.Τ., που

είπαν με τη σειρά τους τα κάλαντα και αντάλλαξαν ευχές.

ΠΡΑΞΗ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ

Ζεστή ανθρώπινη επίσκεψη αγάπης και κοινωνικής συμπαράστασης πραγματοποιήθηκε, με την ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους, ανηλικωμένη γυναίκα Δοκί-

μων Αστυφυλάκων του παραρτήματος της Σχολής Αμαρουσίου, στο ορφανοτροφείο θηλέων "Αγία Άννα" στη Νέα Κηφισιά.

Μέσα σε ατμόσφαιρα συγκίνησης

και συναισθηματικής φόρτισης, πρόσφεραν στα ορφανά χρηματικό ποσό, που ήταν προϊόν προαιρετικού εράνου των Δοκίμων της Σχολής.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Ο κ.ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ

Την Αμεση Δράση Αθηνών επισκέφθηκε την Πρωτοχρονιά ο Υφυπουργός κ. Κώστας Γείτονας και αφού ευχήθηκε Χρόνια πολλά στο προσωπικό που εκτελούσε εκείνη τη στιγμή υπηρεσία και μέσω ασυρμάτου σ' όλα τα πληρώματα των περιπολικών, έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα.

Παραβρέθηκαν, οι Α' και Β' Υπαρχηγοί της ΕΛ.ΑΣ. Υποστράτηγοι Αθανάσιος Βασιλόπουλος και Χαράλαμπος Σχίτσας και πολλοί ανώτεροι και ανώτατοι Αξιωματικοί.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΔΩΡΩΝ ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ

Με την ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους, το ενδιαφέρον της Αστυνομίας για τους ασθενείς συναδέλφους μας εκδηλώθηκε με επισκέψεις αντιπροσωπειών και προσφορές συμβολικών δώρων, δείγματα συναδελφικής αγάπης και συμπαράστασης στις ώρες του πόνου.

Στην Αθήνα, αντιπροσωπεία της Διεύθυνσης Υγειονομικού με επικεφαλής το Διευθυντή της Υποστράτηγο Ιωάννη Κατσιρούμπα, επισκέφθηκε το 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο και διάφορα άλλα νοσηλευτικά ιδρύματα, όπου νοσηλεύονταν άνδρες του Σώματος και προσέφεραν δώρα μεταφέροντας και τις ευχές όλων των συναδέλφων για ταχεία ανάρρωση.

Παρόμοιες επισκέψεις έγιναν και στη Θεσσαλονίκη, όπου ο Γενικός Αστυνομικός Δ/τής Θεσ/νίκης, συνοδευόμενος από το Δ/νή Αστυνομίας Θεσ/νίκης Ταξίαρχο κ. Παναγιώτη ΠΙΤΣΟΠΙΑΝΝΗ, το Δ/νή του Κεντρικού Ιατρείου Θεσ/νίκης Ταξίαρχο κ. Ευθύμιο ΡΟΒΑ και αντιπροσωπεία Αστυνομικών, επισκέφθηκε Νοσοκομεία και Κλινικές και πρόσφερε δώρα στο νοσηλευόμενο προσωπικό.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Την Κύπρο επισκέφθηκε πρόσφατα ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως κ. Σ. Παπαθεμελής, μετά από επίσημη πρόσκληση του Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως της Κύπρου κ. Αλέκου Ευαγγέλου, για υπογραφή συμφωνίας συνεργασίας των δύο Υπουργείων στον τομέα της ασφάλειας.

Η συμφωνία προβλέπει την ανταλλαγή πληροφοριών, γνώσεων και εμπειριών με αμοιβαίες επισκέψεις ειδικών σε θέματα ασφάλειας και την πρόληψη, διερεύνηση και καταστολή του εγκλήματος και της κατάχρησης και εμπορίας ναρκωτικών.

Μιλώντας κατά τη διάρκεια της υπογραφής της συμφωνίας οι δύο Υπουργοί εξήραν τη συνεργασία μεταξύ των δύο Υπουργείων η οποία με την υπογραφή της συμφωνίας αναμένεται να ενισχυθεί ακόμα περισσότερο και να συμβάλει τόσο στην πιο αποτελεσματική αντιμετώπιση θεμάτων της αρμοδιότητας των δύο Υ-

πουργείων αλλά και στην περαιτέρω σύσφιξη των ήδη υφισταμένων δεσμών μεταξύ των Αστυνομιών των δύο χωρών.

Ο κ. Παπαθεμελής απηύθυνε πρόσκληση προς τον κ. Ευαγγέλου όπως ανταποδώσει την επίσκεψη στην Ελλάδα. Ο κ. Ευαγγέλου απεδέχθη την πρόσκληση και ο χρόνος πραγματοποίησής της θα καθοριστεί αργότερα.

Τον κ. Υπουργό συνόδευσαν στην Κύπρο ο σύμβουλός του καθηγητής Πανεπιστημίου κ. Χριστόδουλος Γιαλουρίδης, ο Αστυνομικός Διευθυντής Νικόλαος Παπαζαφειρίου και η Υπαστυνός Α' Στυλιανή Κουρούτου της ΔΔΑΣ/ΥΔΤ.

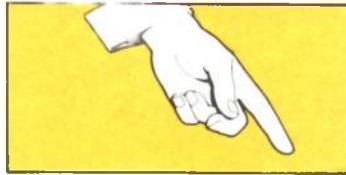
Εξ άλλου, στα πλαίσια μιάς άμεσης εφαρμογής της συμφωνίας αυτής, με πρωτοβουλία του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως κ. Παπαθεμελή, μετέβησαν στην Κύπρο από 29-12-93 έως 3-1-1994, το τμήμα Μουσικής της Ελληνικής Αστυνομίας, συνοδευόμενο από κλιμάκιο του Υπουργείου, με επικεφαλής τον Υποστράτηγο Νικόλαο Ρελάκη, φιλοξενούμενοι

από την Κυπριακή Αστυνομία.

Τα τμήματα της Μουσικής της Ελληνικής και της Κυπριακής Αστυνομίας, παίανισαν από κοινού τα κάλαντα σε ακριτικά φυλάκια κατά μήκος της γραμμής αντιπαραθέσεως, όπου και προσφέρθηκαν αναμνηστικά δώρα από Ελληνικής πλευράς στους στρατιώτες της εθνοφρουράς, στο Προεδρικό Μέγαρο, στην Αρχιεπισκοπή, σε Υπουργεία και Δημόσιες Υπηρεσίες καθώς και στο Αρχηγείο της Κυπριακής Αστυνομίας. Επίσης πραγματοποίησαν συναυλίες σε δημόσιες πλατείες και πάρκα, τόσο στη Λευκωσία όσο και σε άλλες πόλεις. Κατατέθηκαν επίσης στέφανα στα φυλακισμένα Μνήματα, στον Τύμβο της Μακεδονίτισσας και στον τάφο του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ'.

Σκοπός της αποστολής αυτής ήταν η σύσφιξη σχέσεων μεταξύ των δύο αστυνομιών, η εμψύχωση των στρατιωτών κατά την εκτέλεση της ιερής αποστολής τους και η ενδυνάμωση του ηθικού του Κυπριακού λαού.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΣΕ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΡΙΑΚΑ ΦΥΛΑΚΙΑ

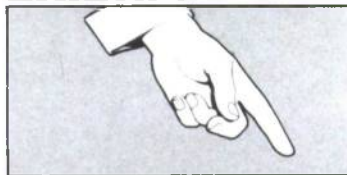
Το Κέντρο Αναπήρων παιδιών "Ο ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ", τον οίκο ευγηρίας "ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ", τις Αστυνομικές Υπηρεσίες Ευζώνων και μεθοριακά φυλάκια του Στρατού στους Ευζώνους, επισκέφθηκε, με την ευκαιρία των εορτών Χριστουγέννων και Νέου Έτους, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Στέλιος ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ.

Ο κ. Υπουργός αντάλλαξε ευχές με τους τροφίμους των ανωτέρω ιδρυμάτων, τους Αστυνομικούς και τους στρατιώτες των μεθοριακών φυλακών Ευζώνων και τους προσέφερε δώρα.

Τον κ. Υπουργό συνόδευαν, ο Γενικός Αστυνομικός Δ/ντής Θεσ/νίκης Υποσ/γος κ. Νικόλαος Σταματόγιαννης, ο Δ/ντής Αστυνομίας Θεσ/νίκης Ταξίαρχος κ. Παναγιώτης Πιτσογιάννης και ο Επιθεωρητής Αστυνομίας Κεντρικής Μακεδονίας Ταξίαρχος κ. Βασίλειος Σιαγώνας.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ενημέρωση για την αποστολή του Σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας, τα προσόντα που πρέπει να έχει κάποιος για να ακολουθήσει το επάγγελμα - λειτούργημα του Αστυνομικού, την βαθμολογική εξέλιξη κ.λπ. έγινε στους μαθητές της Γ' Τάξης του 1ου Γυμνασίου Πεύκης.

Η ενημέρωση έγινε από τον Αστυνομικό Α' Γεώργιο ΦΩΤΕΙΝΟ της Δ/σεως Εγκληματολογικών Ερευνών, παρουσία της Δ/ντριας του παραπάνω Γυμνασίου κ. Χατζηαργυρίου και στα πλαίσια του μαθήματος Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός. Είχε μεγάλη απήχηση στους μαθητές και αναμένεται και άλλα σχολεία να ζητήσουν τέτοιου είδους ενημερωτικές διαλέξεις.

Στο τέλος της διαλέξεως η Αστυφύλακας Δικαίου Αικατερίνη, της ίδιας Υπηρεσίας, δίνει σε όλα τα

παιδιά και τους παρευρεθέντες καθηγητές και Γυμνασιάρχη αναμνηστικά δώρα.

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΔΟΚ. ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΕΣ

Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα δεξιώσεων του Παραρτήματος Αστυφυλάκων Αμαρουσίου, με πρωτοβουλία των εκπαιδευομένων γυναικών Δοκ. Αστυφυλάκων, η οποία περιελάμβανε Χριστουγεννιάτικους ύμνους, κάλαντα και κωμική θεατρική παράσταση. Στην εκδήλωση, που σημείωσε μεγάλη επιτυχία, παραβρέθηκε ο προϊστάμενος της Θρησκευτικής Υπηρεσίας της Αστυνομίας Πανοσιολογιότατος Ευσέβιος Πιστολής, ο Δ/τής της Σχολής Αστυν.

Δ/τῆς Νικόλαος Μανιάτης, οι εκπαιδευτές Αξιωματικοί και Υπαξ/κοί του

Παραρτήματος, καθώς και όλες οι Δοκ. Αστυφύλακες.

ΤΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΔΟΚΙΜΟΥΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΕΣ

Εκπληκτική παράσταση έδωσε το Περιφερειακό θέατρο Καρδίτσας για τους δόκιμους αστυφύλακες της Σχολής Αστυφυλάκων Καρδίτσας.

Ηταν μία παράσταση προσφοράς και αγάπης προς τους δόκιμους αστυφύλακες και έγινε στο αμφιθέατρο του Τεχνικού Λυκείου Καρδίτσας, με

την συμπαράσταση του Διευθυντή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης κ. Κάκκου και του Διευθυντή του ΤΕΛ κ. Ελ. Μητσογιάννη.

Το Περιφερειακό Θέατρο Καρδίτσας, παρουσίασε την νέα ηθογραφική κωμωδία του Δημ. Απ. Ρήτα "Τι είχαν να δούν τα μάτια μ'!",

Οι δόκιμοι Αστυφύλακες χάρηκαν μία πολλή όμορφη παράσταση, γέλασαν με την ψυχή τους και χειροκρότησαν θερμά ηθοποιούς και συγγραφέα. Μετά το τέλος της παράστασης, ο Διοικητής της Σχολής Αστυνόμος Α' Βλαχογιάννης Ηλίας απένειμε αναμνηστική πλακέτα στο Δημήτρη Ρήτα.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

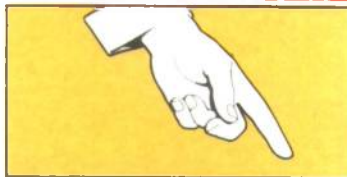
Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στις 20 - 12 - 93 από την Θρησκευτική υπηρεσία της ΕΛ.ΑΣ. στο πολεμικό Μουσείο. Στην εκδήλωση συμμετείχαν η χορωδία βυζαντινής μουσικής του Σώματος και η παιδική χορωδία του Ιερού Ναού Αγ. Βασιλείου Πειραιώς, οι οποίες και έψαλαν επίκαιρους εκκλησιαστικούς ύμνους και τραγούδισαν Χριστουγεννιάτικα τραγούδια και βυζαντινά κάλαντα απ' όλη την Ελλάδα, με τη συνοδεία μουσικών οργάνων. Ενδιαμέσως έγινε 10' λεπτη ομιλία με περιεχόμενο σχετικό προς τη γέννηση του Κυρίου.

Επάνω: Γιορταστική εκδήλωση και προσφορά δώρων για τα παιδιά των υπαλλήλων Τ.Α.Υ.Α.Π. και Ε.Τ.Υ.Α.Π.

Κάτω: Στιγμιότυπο από την εορταστική εκδήλωση της Διεύθυνσης Υγειονομικού, για τα παιδιά του αστυνομικού και πολιτικού προσωπικού.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

ΝΕΟΙ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΙΝΕΣ

Πραγματοποιήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 1993, παρουσία της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, η τελετή ονομασίας των νέων αστυφυλάκων.

Στις Σχολές της Ν. Φιλαδέλφειας η ονομασία 242 ανδρών αστυφυλάκων, πραγματοποιήθηκε παρουσία του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως κ. Στέλιου Παπαθεμελή και του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου κ. Ευάγγελου Ρογκάκου.

Μιλώντας στους νέους αστυφύλακες ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως, τόνισε μεταξύ άλλων: "Εχθρός σας είναι το έγκλημα, στόχος σας η ειρήνη και η ασφάλεια της κοινωνίας και φίλος σας ο πολίτης".

Ο υφυπουργός κ. Κώστας Γεϊτόνας, παραβρέθηκε στην τελετή ονομασίας 298 γυναικών αστυφυλάκων στο Μαρούσι.

Ο κ. Υφυπουργός κάλεσε τις γυναίκες αστυφύλακες να χρησιμοποιήσουν την ευαισθησία τους, τα χαρίσματα και το ταλέντο τους, για την βελτίωση των σχέσεων Αστυνομίας - πολίτη.

Ανάλογες τελετές ονομασίας Αστυφυλάκων έγιναν στα Παραρτήματα Σχολών Αστυφυλάκων.

Στην Καρδίτσα ονομάσθηκαν Αστυφύλακες 195 δόκιμοι. Την τελετή τίμησαν με την παρουσία τους ο Νομάρχης Καρδίτσας, εκπρόσωπος της Ι.εράς Μητροπόλεως, οι Δήμαρχοι

Καρδίτσας και Τρικάλων και πολλοί συγγενείς των Δοκίμων.

Στα Γρεβενά πραγματοποιήθηκε η τελετή ονομασίας 339 Αστυφυλάκων. Την τελετή τίμησαν με την παρουσία τους ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γρεβενών κ.κ Στεργίου, ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας Δυτ. Μα-

κεδονίας Αθανάσιος Σιάτρας, ο Νομάρχης Γρεβενών κ. Ανδρέας Αθανασόπουλος, ο Δήμαρχος κ. Δημήτριος Σιόβας εκπρόσωποι των Πολιτικών Στρατιωτικών και Αστυνομικών Αρχών, καθώς και συγγενείς των νέων Αστυφυλάκων.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Την 31-12-1993 οι Υπουργοί Δημόσιας Τάξης και Μακεδονίας - Θράκης κ. Στέλιος Παπαθεμελής και Κων/νος Τριαρίδης, προσέφεραν δώρα και γλυκίσματα, κατά το έθιμο, στον Τροχονόμο, στη συμβολή των οδών Εγγνατία και Αριστοτέλους. Στη συνέχεια η μουσική της Αστυνομίας έψαλε τα κάλαντα στο γραφείο του κ. Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

Την 24.00' ώρα της 31-12-93 και με την είσοδο του Νέου Έτους, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Παπαθεμελής, ευχήθηκε, σε συγκέντρωση όλων των Αστυνομικών που εκτελούσαν υπηρεσία την ώρα εκείνη, ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, προσέφερε κονιάκ και γλυκίσματα.

Εκδήλωση, προς τιμήν των παιδιών των Αστυνομικών και πολιτικών Υπαλλήλων, που πέτυχαν στα Α.Ε. Ι. και Τ.Ε.Ι., καθώς και προς τιμήν των αποστρατευομένων Αστυνομικών, πραγματοποιήθηκε στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης. Στους επιτυχόντες και αποχωρούντες Αστυνομικούς, ο Γενικός Αστυνομικός Διευθυντής ευχήθηκε καλή πρόοδο και υγεία και τους απένειμε τιμητικούς επαίνους και τιμητικά διπλώματα.

Την ίδια μέρα η Γ.Α..Δ. Θεσσαλονίκης, τιμώντας τη μνήμη του Αστουφύλακα Κων/νου Τζαβάρα, ο οποίος έπεσε θύμα του καθήκοντος, προσέφερε δώρα στα παιδιά του.

ΑΡΤΑ

Με την ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους οι αστυνομικοί της Α.Δ. Αρτας, διενήργησαν μεταξύ τους προαιρετικό έρανο και με τα έσοδα προέβησαν στην αγορά δένδρων, τα οποία προσφέρθηκαν από αντιπροσωπεία, με επικεφαλής τον Αστυνομικό Διευθυντή κ. Κωνσταντίνο Γκόλια, στους τρόφιμους του Γηροκομείου Αρτας.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

ΔΡΑΜΑ

Γιορτή για τα παιδιά των Αστυνομικών και πολιτικού προσωπικού της Δράμας, διοργάνωσε η Αστυνομική Διεύθυνση Δράμας, με αφορμή τις γιορτές Χριστουγέννων και Νέου Έτους.

Η εκδήλωση περιελάμβανε απονομή δώρων στα παιδιά, καθώς και απονομή βιβλιαρίων καταθέσεων σε πέντε παιδιά δύο αστυνομικών που πέθαναν πρόσφατα. Τα χρήματα ήταν προϊόν εράνου των αστυνομικών Δράμας.

Παραβρέθηκαν ο Επιθεωρητής Αστυνομίας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης Ταξίαρχος Αντώνιος Γιαρμιδής, οι Διοικητές των Υπηρεσιών και όλο το αστυνομικό και πολιτικό προσωπικό της Αστυνομικής Διεύθυνσης.

ΚΑΒΑΛΑ

Γιορταστική εκδήλωση διοργάνωσε και η Αστυνομική Διεύθυνση Καβάλας για τα παιδιά των Αστυνομικών και πολιτικών υπαλλήλων. Στα παιδιά, αφού απήγγειλαν ποιήματα και τραγούδησαν τα κάλαντα με τη συνοδεία της Μουσικής της XI Μεραρχίας πεζικού, διανεμήθηκαν δώρα.

* Ποδοσφαιρικός ... Φιλανθρωπικός αγώνας

Η Αστυνομική Δ/νση Καβάλας, συνεχίζοντας τις φιλανθρωπικές δραστηριότητές της, οργάνωσε την διεξαγωγή, ποδοσφαιρικού αγώνα, μεταξύ των ποδοσφαιρικών ομάδων της Αστυνομικής Δ/νσης Καβάλας και του Συνδέσμου Πτυχιούχων Προπονητών Ποδοσφαίρου Νομού Καβάλας, προς ενίσχυση του ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ Δαμιανού, παλιού ποδοσφαιριστή της ομάδας "ΑΡΗ" Ζυγού, ο οποίος τραυματίστηκε σοβαρά σε τροχαίο ατύχημα και είναι πατέρας 3 τέκνων.

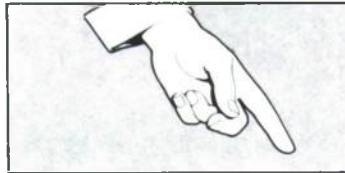
Νικήτρια αναδείχθηκε η ομάδα της Α.Δ. Καβάλας, με σκόρ 2 - 1.

Το ποσό των 750.000 δραχμών που συγκεντρώθηκε από τον παραπάνω αγώνα, κατατέθηκε στην Αγροτική Τράπεζα Καβάλας στο όνομα του παραπάνω ποδοσφαιριστή και το σχετικό βιβλιάριο επιδόθηκε από ΑΕ/κό της Α.Δ. στη σύζυγό του Χρυσάνθη.

Η παραπάνω εκδήλωση, στέφθηκε από επιτυχία και σχολιάστηκε ευμενέστατα από τον τοπικό τύπο και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Χορευτική βραδιά πραγματοποιήθηκε σε κεντρικό ξενοδοχείο της Καλαμάτας, από το προσωπικό της Α.Δ. Μεσσηνίας και το προσωπικό των μέσων μαζικής ενημέρωσης της πόλεως της Καλαμάτας. Τα έσοδα της εκδήλωσης αυτής, θα διατεθούν για τη βράβευση απόρων αριστούχων μαθητών, σε ειδική εκδήλωση.

Στο χορό παραβρέθηκε ο Νομάρχης Μεσσηνίας, κ. Αθανάσιος Ράλλης και πλήθος επωνύμων και ανωνύμων κατοίκων του Νομού Μεσσηνίας.

Επίσης η Αστυνομική Διεύθυνση Μεσσηνίας, πραγματοποίησε στο αμφιθέατρο της Νομαρχίας παιδική γιορτή, λόγω των εορτών Χριστουγέννων και Νέου Έτους, για τα παιδιά αστυνομικών και πολιτικών υπαλλήλων όλων των Υπηρεσιών του Νομού. Στα παιδιά διανεμήθηκαν δώρα και προσφέρθηκαν σ' όλους παραδοσιακά γλυκίσματα.

ΚΟΜΟΤΗΝΗ

Την Αστυνομική Δνση Ορεστιάδας, επισκέφθηκε πρόσφατα ο Δ/ντής του γραφείου Προσφύγων του Ο.Η.Ε. στην Αθήνα, Νορβηγός κ. Περ Γιοχάννσεν.

Ανταλλάγησαν απόψεις και ο Αστυνομικός Δ/ντής κ. Παναγιώτης Βαφείδης τον ενημέρωσε για τους λαθρομετανάστες, ενώ από την πλευρά του ο Νορβηγός Αξιωματούχος του ενεχείρησε ένα εγχειρίδιο, που έχει εκδοθεί από τον ύπατο αρμοστή, και αφορά το καθεστώς των προσφύγων και τον τρόπο αντιμετώπισής τους.

Στον κ. Γιοχάννσεν επεδόθη, από τον Πρόεδρο της τοπικής Ι.Ρ.Α. Αστυνομόμο Α' κ. Κων/νο Λύτρα λάβαρο και σήμα της Ι.Ρ.Α..

ΤΡΙΚΑΛΑ

Η Α.Δ. Τρικάλων σε μια προσπάθεια βοήθειας αναξιοπαθούντων απόμων και οικογενειών, με την ευκαιρία των Εορτών των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους, διενήργησε έρανο μεταξύ των ανδρών των Υπηρεσιών της έδρας της Αστυνομικής Διεύθυνσης.

Συγκεκριμένα συγκέντρωσε και προσέφερε χρηματικό ποσό, δώρα και γλυκά, στα τέσσερα ορφανά της οικογένειας Γεωργίου Δημητρίου, ο οποίος την 21-10-1993 στον Πύργο Τρικάλων αφού σκότωσε την σύζυγό του στη συνέχεια αυτοκτόνησε, αφήνοντας ορφανά τα τέσσερα μικρά αγγελοúδια.

Η ενέργεια αυτή της Α.Δ. Τρικάλων σχολιάστηκε ευμενώς από τους Τρικαλινούς και τον τοπικό τύπο.

ΟΔΗΓΩΝΤΑΣ ΤΗ ΝΥΧΤΑ...

"Της νύχτας τα κατώματα τα βλέπει η μέρα και ... Θρηνεί".

του Ανθ/μου Κων/νου Κατσινούλα

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο, ότι η Ελλάδα διεκδικεί μιά από τις πρώτες θέσεις στον κατάλογο των χωρών της Ευρώπης, όσον αφορά τα τροχαία ατυχήματα και ειδικά τη θνησιμότητα στους δρόμους. Είναι γεγονός επίσης, ότι εμάς τους Έλληνες μας κατατάσσουν παγκοσμίως στους "μακράν νυχτωμένους" οδηγούς. Και είναι ακόμα γεγονός, ότι το εθνικό μας οδικό δίκτυο δεν "συγχωρεί" λάθη. Τα πράγματα για τους Έλληνες οδηγούς χειροτερεύουν ακόμα περισσότερο, όταν νυχτώσει...

120%

αυξάνουν τα ατυχήματα τη νύχτα.

Παρ' όλο που η κίνηση στους δρόμους τη νύχτα βρίσκεται σε πολύ χαμηλότερα επίπεδα απ' ό,τι την ημέρα (φθάνει μόλις στα 20% της αντίστοιχης ημέρας), κι όμως σ' αυτό το διάστημα σημειώνεται το 44% όλων των θανατηφόρων ατυχημάτων. Διεθνείς στατιστικές μας πληροφορούν ότι τα αίτια των ατυχημάτων κατά βαθμό επικινδυνότητας είναι:

- ⊕ 24% υπερβολική ταχύτητα (την ημέρα η ταχύτητα ευθύνεται μόνο κατά 16%).

- ⊕ 20% των οδηγών και πεζών, τις ώρες της νύχτας βρίσκονται υπό την επήρεια αλκοόλ.

- ⊕ 35% των οδηγών που προκαλούν ατυχήματα είναι νέοι κάτω των 25 ετών (έχει παρατηρηθεί ότι οι οδηγοί από 17 έως 29 ετών ευθύνονται για το 45% των θανατηφόρων ατυχημάτων).

- ⊕ Η ολισθηρότητα του δρόμου λόγω βροχής ή πάγου συμμετέχει κατά 30% στα νυχτερινά ατυχήματα.

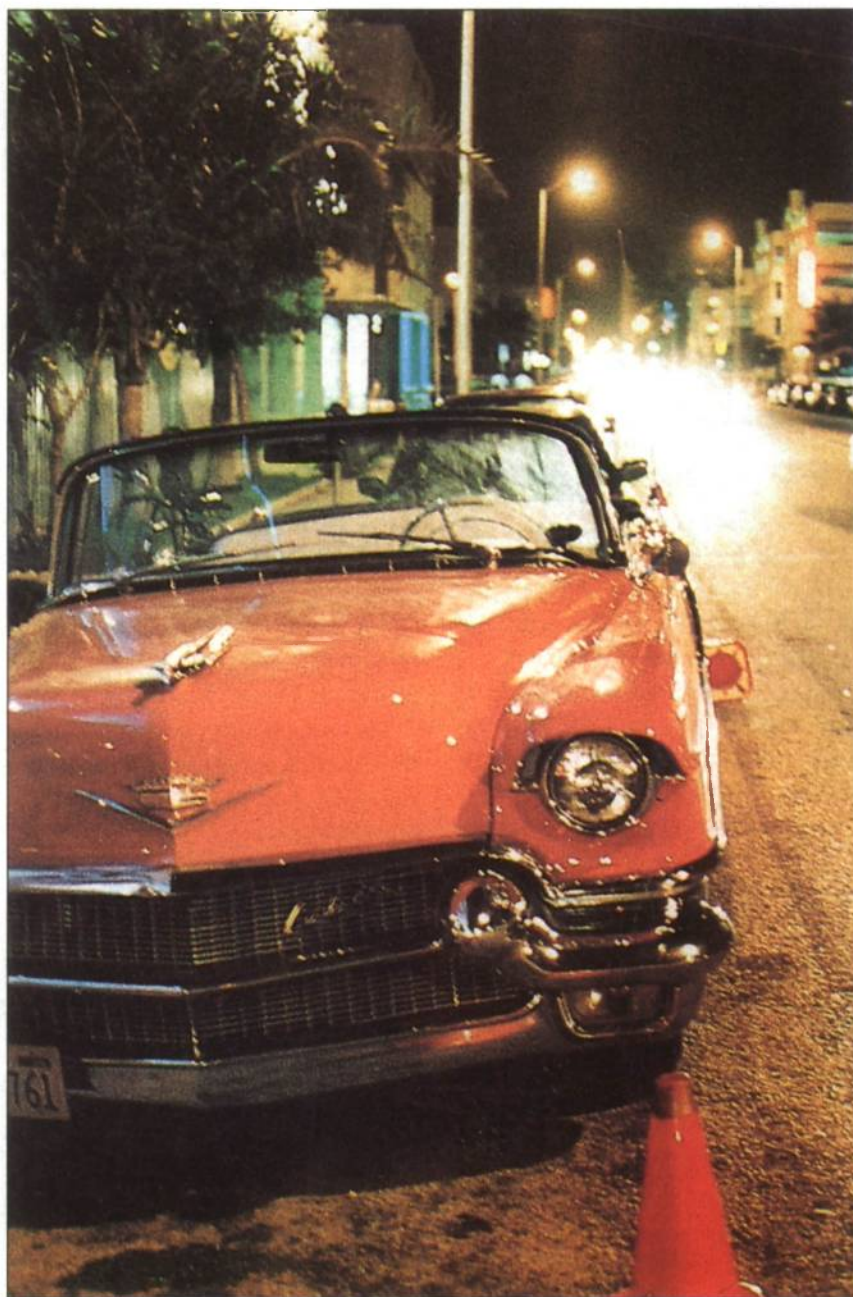
- ⊕ Τέλος, κυριότερη αιτία των ατυχημάτων τη νύχτα είναι η όραση. Ακόμα και σε υγιή άτομα, μετά τη δύση του ηλίου η ικανότητα όρασης πέφτει στο ένα τρίτο της κανονικής.

Τα ποσοστά αυτά ίσως να φαίνονται υπερβολικά, είναι όμως απόλυτα πραγ-

ματικά και επιβεβαιώνονται κάθε φορά, κυρίως δε, μετά από κάθε ομαδική έξοδο από τις μεγαλουπόλεις.

Οι παράγοντες που συνθέτουν αυτή την κατάσταση είναι η κακή κυκλοφοριακή αγωγή, το απαράδεκτο οδικό δί-

κτυο, η ανεπαρκής σήμανση και τέλος, ο σχεδόν ανύπαρκτος φωτισμός. Στο 90% του εθνικού οδικού δικτύου ο οδηγός είναι υποχρεωμένος, λόγω μη υπάρχοντος φωτισμού, να οδηγεί με τα φώτα στη μεγάλη σκάλα, με απο-

Τι πρέπει να ξέρουμε

Η νυχτερινή οδήγηση εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους, γι' αυτό και οι οδηγοί πρέπει να έχουν τεταμένη την προσοχή τους.

Το σκοτάδι ξεγελάει και τους έμπειρους οδηγούς, ιδιαίτερα όταν κινούνται σε άγνωστο δρόμο.

Κάθε οδηγός θα πρέπει να έχει υπ' όψη του μερικούς πρακτικούς κανόνες:

* Οι κρίσιμες ώρες οδήγησης είναι από τις 10 το βράδυ έως τις 2 το πρωί.

* Οι παλιοί καθαριστήρες τζαμιών προκαλούν χαρτιά, με συνέπεια την περιθλαση του φωτός και το ζάλισμα του οδηγού.

* Οχι αφοσίωση στη μουσική και στην κουβέντα.

* Αν πρέπει οπωσδήποτε να ταξιδέψετε νύχτα, κάντε ένα διάλειμμα για ξεκούραση.

* Να γίνεται έλεγχος των φώτων, τόσο των προβολέων όσο και των πίσω. Αν κάποια λάμπα έχει καεί, να αντικαθίσταται αμέσως. Εκτός από λάμπες πρέπει να έχετε και εφεδρικές ασφάλειες.

* Η μπαταρία να είναι πάντοτε σε καλή κατάσταση και να είναι πάντα φορτισμένη.

* Μικρή ταχύτητα. Αυτός είναι ο βασικότερος κανόνας για τη νυχτερινή οδήγηση. Με μικρή ταχύτητα υπάρχει η ευχέρεια επσήμανσης του δρόμου και η ευχέρεια για άμεση αντίδραση.

* Πρέπει να ελέγχετε αν τα φώτα σας είναι καλά ρυθμισμένα και απαραίτητα όσοι έχουν συγκρουστεί μετωπικά, έστω και ελαφρά, γιατί θαμπώνετε αυτούς που έρχονται αντίθετα στα σίγουρα, ακόμα και με τα μεσαία φώτα.

* Στις διασταυρώσεις με άλλα αυτοκίνητα πρέπει να ανακόπτεται η ταχύτητα και να εντείνεται περισσότερο η προσοχή σας.

* Σε δρόμους εκτός πόλης, με αρκετή όμως κυκλοφορία, πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνιμα τα μεσαία φώτα. Σε ανοικτούς δρόμους, χωρίς μεγάλη κυκλοφορία, σκόπιμο είναι να χρησιμοποιούνται οι προβολείς. Μόλις όμως αντιληφθούμε από μακριά άλλο αυτοκίνητο, πρέπει να χρησιμοποιούνται αμέσως τα μεσαία και όχι σε μικρή απόσταση, γιατί ίσως να είναι πλέον αργά.

* Τα προσπεράσματα να αποφεύγονται. Όταν απαιτείται προσπέρασμα, πρέπει να γίνεται με τη μεγαλύτερη δυνατή προσοχή και εφ' όσον έχει ελεγχθεί, όσο το δυνατόν καλύτερα, ο δρόμος.

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ 1992

ΩΡΑ	ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ	ΣΧΕΤΙΖΟΜΕΝΑ ΟΧΗΜΑΤΑ	ΘΑΝΑΤΟΙ	ΒΑΡΙΑ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ	ΕΛΑΦΡΑ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ
00-02	434	628	181	357	188	726
02-04	344	491	154	290	152	596
04-06	282	402	154	230	139	523
06-08	209	332	116	176	89	381
08-10	222	352	112	171	101	384
10-12	347	523	132	333	103	550
12-14	360	552	124	320	160	604
14-16	418	671	165	380	262	813
16-18	430	709	174	408	219	801
18-20	451	693	187	360	207	754
20-22	342	523	148	298	144	590
22-24	321	487	136	309	113	558

τέλεσμα η θάμβωση που προκαλείται στα ανιχνεύσιμα κινούμενα οχήματα να είναι τρομακτική. Στατιστικά στοιχεία αποδεικνύουν, ότι η απόσταση ορατότητας που έχει ο οδηγός κατά τη διάρκεια της θάμβωσης, αλλά και μετά από αυτήν, δεν ξεπερνάει τα 10 μέτρα για μερικά δευτερόλεπτα. Έχει συμβεί πολλές φορές, ειδικότερα στο επαρχιακό δίκτυο, μετά από θάμβωση που έχει δεχθεί ο οδηγός από το ανιχνεύσιμο κινούμενο όχημα, να συγκρουστεί με κάποιο ζώο, αυτοκίνητο σταθμευμένο ή ακόμα και με κάποιον άνθρωπο. Γι' αυτό θα πρέπει οι οδηγοί, να μην αδιαφορούν για τους άλλους και να χαμηλώνουν τη σκάλα των φώτων κάθε φορά που από μακριά βλέπουν κάποιο επερχόμενο όχημα, ώστε να μην προκαλούν θαμβώσεις. Η κακή χρήση των προβολέων μπορεί να προκαλέσει κάποιο ατύχημα.

Ραντεβού στα τυφλά...

Κατά τη διάρκεια ενός νυχτερινού ταξιδιού, σε πολλά σημεία και κυρίως στις διάφορες διασταυρώσεις, υπάρχουν μερικές "οάσεις" φωτός για ελάχιστα μέτρα. Καθώς το αυτοκίνητο κινείται με μεγάλη ταχύτητα, η "οάση" αυτή δεν κρατάει παρά ελάχιστα δευτερόλεπτα. Τη στιγμή όμως που το αυτοκίνητο βγαίνει απ' αυτή την πηγή φωτός, ο χρόνος που χρειάζεται το μάτι να επαναπροσαρμοστεί στις συνθήκες σκοτεινής οδήγησης, είναι αρκετός και το αυτοκίνητο θα διανύσει πολλά μέτρα, με μιά απόσταση ορατότητας του οδηγού γύρω στα 25 μέτρα. Εάν τώρα, κατά την έξοδο του αυτοκινήτου απ' αυτό το φωτισμένο κομμάτι του δρόμου, έρχεται κάποιο άλλο με τους προβολείς στη μεγάλη σκάλα - όπως συνη-

να βρεθούν εκτός δρόμου, με αποτέλεσμα κάποιο ατύχημα.

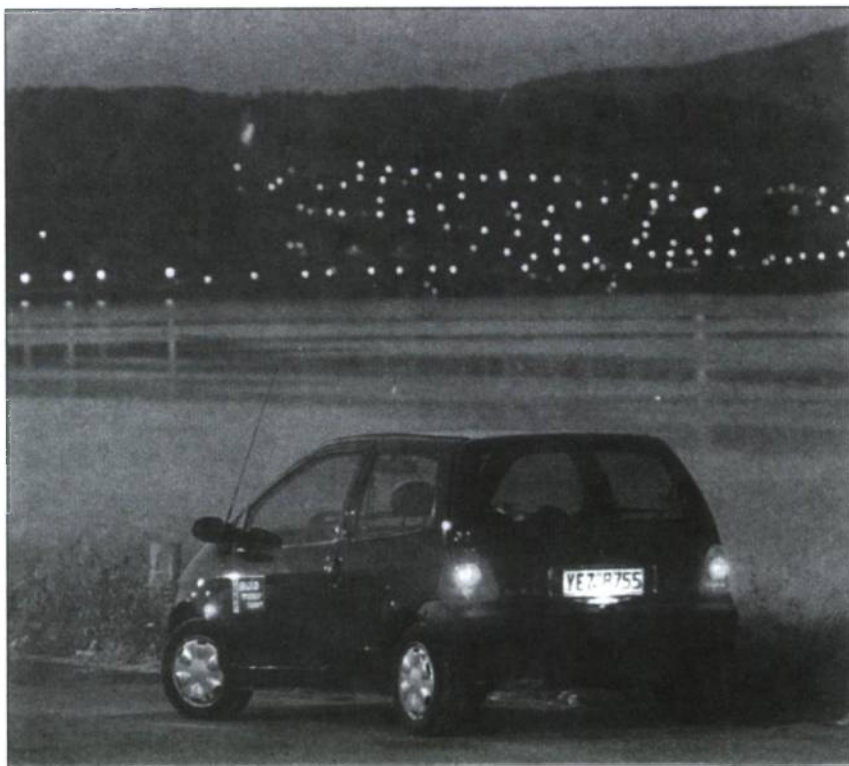
Διάφορες έρευνες που έχουν γίνει, έχουν αποδείξει ότι η απόσταση ορατότητας που έχει ένας οδηγός για να ανιχνευθεί ένα αντικείμενο, πρέπει να είναι μεγαλύτερη από την απόσταση που χρειάζεται να ενεργήσει κατάλληλα και ανάλογα με τις συνθήκες του δρόμου, ώστε η οδήγηση να είναι ασφαλής. Στην Ελλάδα, αυτή η απόσταση ορατότητας, για ασφαλή οδήγηση τη νύχτα, είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Δεν είναι τυχαίο που στη χώρα μας κάθε 26 λεπτά γίνεται ένα ατύχημα, κάθε 19 λεπτά τραυματίζεται ένας άνθρωπος και κάθε 5 ώρες προστίθεται ένας νεκρός.

Η Ελλάδα, σε σχέση με άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, έχει το μικρότερο ποσοστό φωτισμού των δρόμων. Ενώ το Βέλγιο έχει ποσοστό φωτισμού

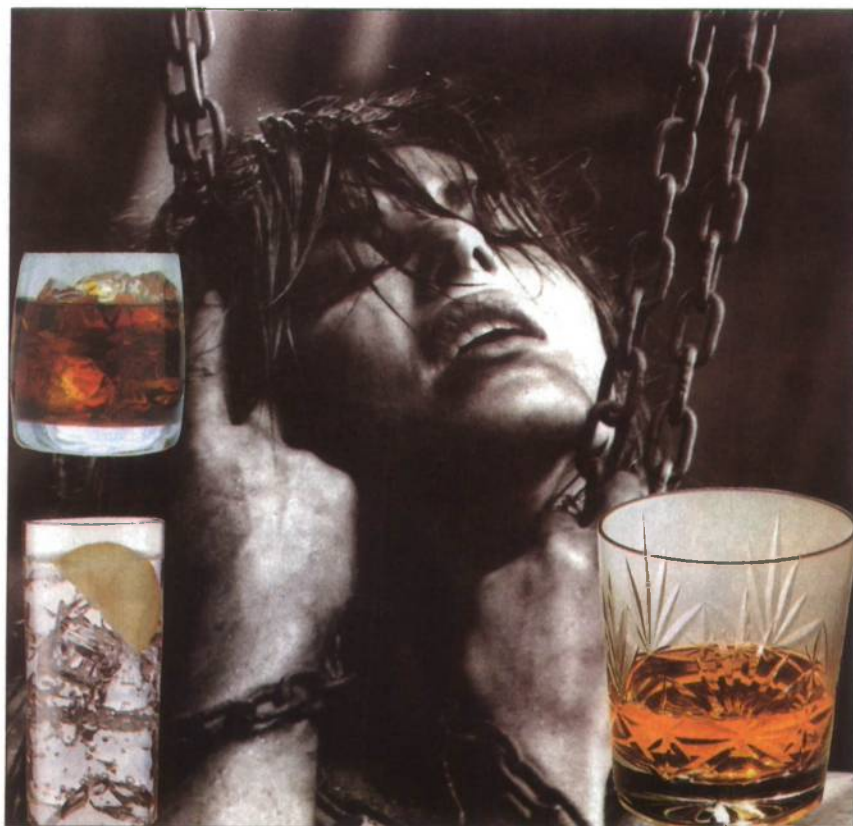
θίζουν πολλοί - η απόσταση των 25 μέτρων εκμηδενίζεται τελείως, με αποτέλεσμα ο οδηγός να κινείται για ένα διάστημα "στα τυφλά".

Πολλές φορές, κύριες αιτίες ατυχημάτων, όπως η υπερβολική ταχύτητα, η ολισθηρότητα του δρόμου και η κατανάλωση αλκοόλ, ενισχύονται πολύ περισσότερο, από την πλήρη έλλειψη φωτισμού. Αυτή τη στιγμή ο φωτισμός του εθνικού μας οδικού δικτύου, είναι σχεδόν ανύπαρκτος, εκτός από κάποια κομμάτια που πρόσφατα έχουν κατασκευαστεί και από μερικές διασταυρώσεις, κατά μήκος του άξονα και σε απόσταση λίγων μέτρων προς κάθε κατεύθυνση.

Δεν είναι λίγες οι φορές, που οι οδηγοί στους διάφορους δρόμους και κυρίως στο επαρχιακό δίκτυο, έχουν έρθει αντιμέτωποι με απότομα στενέματα του δρόμου, με μεγάλες λακούβες ή με παρατεταμένες στροφές που δεν φαίνονται, κινδυνεύοντας έτσι

100%, η Γερμανία πάνω από 50%, για την Ελλάδα το ποσοστό αυτό δεν ξεπερνά το 5%. Ισως το κόστος για τη φωταγωγή του εθνικού δικτύου, να ανέρχεται σε πολλά εκατομμύρια, το κέρδος όμως σε ανθρώπινες ζωές είναι ανυπολόγιστο.

ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ανδρούλας ΗΛΙΑ - Ψυχολόγου και Ιωάννας ΜΑΧΑΙΡΑ - Κοινωνικής Λειτουργού

Τις τελευταίες δεκαετίες αυξάνεται ο αλκοολισμός και μεταξύ των γυναικών στις αναπτυγμένες χώρες. Είναι όμως πολύ δύσκολη η ύπαρξη στατιστικών στοιχείων γιατί οι γυναίκες δεν αποτείνονται εύκολα για βοήθεια σε νοσοκομεία.

Η πιο συνηθισμένη ηλικία εμφάνισης του αλκοολισμού στην γυναίκα είναι αυτή των 30-45 χρόνων. Η γυναίκα πολύ συχνά πίνει μόνη της. Τα στάδια αλκοολισμού δεν είναι καθόλου εμφανή όχι μόνο γιατί κρύβονται αλλά και επειδή τα συμπτώματα λείπουν.

Μπορεί το πρώτο στάδιο να διαρκεί πολλά χρόνια. Η αδιαθεσία βγαίνει μετά από 3 χρόνια περίπου συστηματικής κατάχρησης. Πολύ πιο εμφανής στις

γυναίκες είναι ο ψυχολογικός παράγοντας και πιο συγκεκριμένα οι καταθλιπτικές τάσεις, παρά το οργανικό σύνδρομο.

Στο δεύτερο στάδιο η αλκοολική πίνει καθημερινά και η μέθη μπορεί να κρατήσει από ένα έως δύο μήνες. Οι αλλαγές στην προσωπικότητα είναι υστερικού τύπου. Πολύ συχνά η κατάθλιψη φαίνεται στις σωματικές διαταραχές. Πιο συχνά στις γυναίκες παρά

στους άνδρες, καταστρέφονται το συκώτι, το στομάχι, το έντερο. Μάλλον επειδή αργούν ν' αποταθούν για βοήθεια. Ολο και περισσότεροι συγγραφείς μιλάνε για την κατάθλιψη σαν βασική αιτία του αλκοολισμού στις γυναίκες. Η κατάθλιψη είναι δύσκολο να διαγνωστεί λόγω του ότι είναι πολύ καλά καμουφλαρισμένη σωματικά. Αυτή είναι η εικόνα της αλκοολικής γυναίκας.

Αρχίζοντας από τις κοινωνικές ερμηνείες του γυναικείου αλκοολισμού θα πρέπει να εξετάσουμε λεπτομερέστερα μερικές από τις ιδιαιτερότητες της ζωής αλκοολικών γυναικών. Όχι τόσο ως απόλυτα απολογικές παραμέτρους αλλά ως στοιχεία που ευνόησαν τη συναισθηματική αστάθεια, την αβεβαιότητα και τη σύγχυση στο ρόλο αυτών των γυναικών. Όπως και την αδυναμία για ανάπτυξη μιας σταθερής προσωπικότητας (ενός ισχυρού εγώ).

Σε όλες τις οικονομικά αναπτυγμένες χώρες αυξάνεται η συμμετοχή της γυναίκας στην οικονομική και πολιτική ζωή του τόπου. Έτσι αλλάζει ο τρόπος ζωής της γενικά και οι αλλαγές φαίνονται και στην οικογενειακή της ζωή ειδικότερα. Γίνεται οικονομικά και κοινωνικά πιο ανεξάρτητη και αλλάζουν σημαντικά οι αξίες. Όπως ορίζουν και μερικοί συγγραφείς "διαταράσσεται η κοινωνική θέση" και "ουδετεροποιείται το φύλο". Αποτέλεσμα είναι να επιδρούν στη γυναίκα οι ίδιοι αρνητικοί κοινωνικοί παράγοντες που δημιουργούν και στον άνδρα τον αλκοολισμό. Υπάρχει μία συνεχής απροσαρμοστία του ατόμου λόγω του συνεχούς ενδογενούς άγχους.

Η μετοίκηση από χωριό σε πόλη και η εξωτερική μετανάστευση είναι κι αυτός ένας άλλος κοινωνικός λόγος. Όταν χάνει η γυναίκα τις προηγούμενες προσωπικές σχέσεις μεταβαίνοντας από ένα παραδοσιακό περιβάλλον σε ένα αστικό, προκαλείται σύγχυση στις αξίες, στην ταυτότητά της. Μπορεί να δημιουργηθεί νοσταλγική μελαγχολία κατάθλιψης μέσα στο απρόσωπο χάος του καινούριου περιβάλλοντος (πόλη). Χρειάζεται να πάρει στοιχεία από το παλιό και να αναγνωρίσει τα χρήσιμα στοιχεία στο καινούργιο ώστε ν' αναδομήσει την ταυτότητά της στη νέα κοινωνία. Η εμμονή στο παλιό και η άρνηση του καινούριου είτε η παντελής αφομοίωσή της από τον καινούργιο χώρο έχουν ως κύρια επιπτώση τη θλίψη. Η εσωτερική σύγκρουση δεν λύνεται χωρίς κριτική στάση και αναθεώρηση, αναδόμηση, αλλαγή.

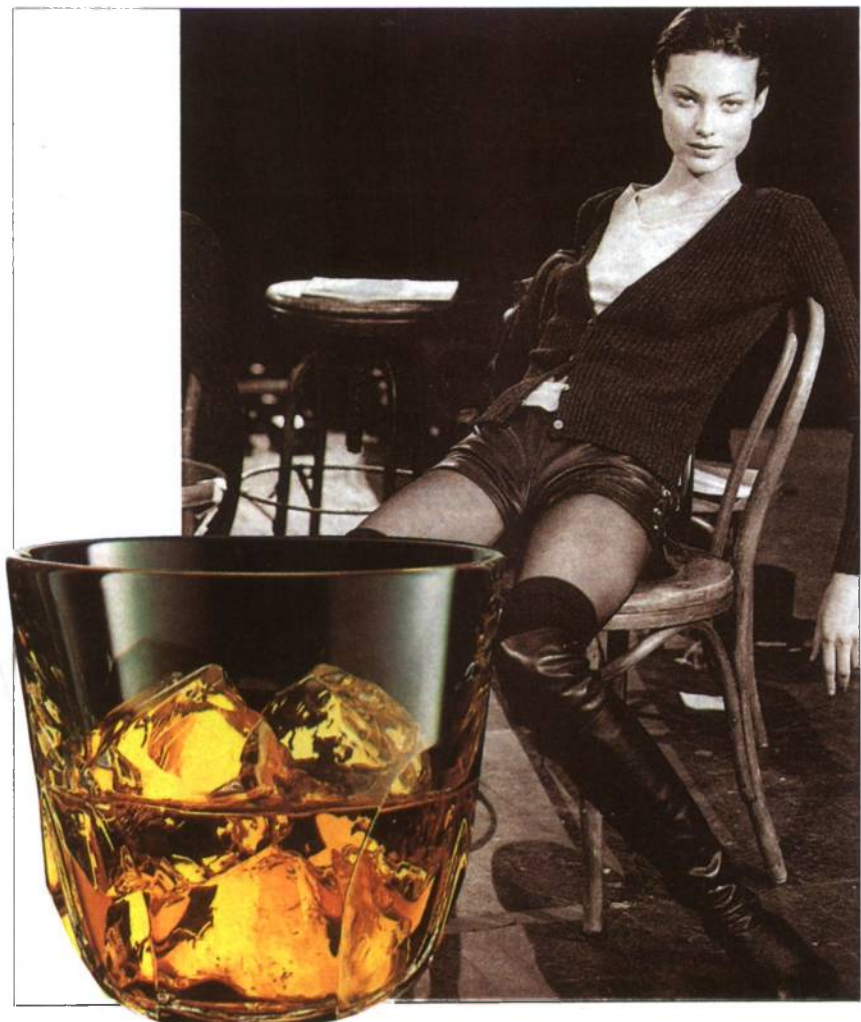
Αλλά και οι ρόλοι που στην σύγχρονη εποχή καλείται να παίξει η γυναίκα

συχνά είναι αντιφατικοί: νοικοκυρά, σύζυγος, μητέρα, επιστήμων, εργατικό δυναμικό, ευπαρουσίαστη, ευχάριστη, στήριγμα. Η οικογένεια είναι ο ενδιάμεσος κρίκος κοινωνίας και ατόμου και οι κανόνες της θα καθορίσουν τον ανδρικό ή γυναικείο ρόλο (το life style) τον τρόπο ζωής, την ίδια της την ταυτότητα. Ιδίως σε σχέση με τους αντίθετους αντιφατικούς ρόλους των γονιών είναι σχεδόν σίγουρη η ανάπτυξη αισθημάτων αποξένωσης και συναισθηματικής απομόνωσης καθώς και συναισθηματικής αναξιοσύνης, λόγω της αδυναμίας ταύτισης με κάποιον από τους αντιφατικούς ρόλους που προσφέρονται.

Αλκοολικές γυναίκες έχουν κατά πλειοψηφία αλκοολικό πατέρα σε σύγκριση με τους άνδρες σε ποσοστά που κυμαίνονται από 13% ως 50% (Cotton 1979). Υπάρχουν στοιχεία που συνηγορούν ότι οι μετέπειτα αλκοολικές

κόρες αισθάνονται πιο κοντά στον αλκοολικό πατέρα παρά στη μητέρα, η οποία τις περισσότερες φορές λειτουργούσε αυταρχικά χωρίς συναίσθημα και κατανόηση μέσα στην οικογένεια. Αλλά και σύμφωνα με τη θεωρία της μάθησης, ο αλκοολικός πατέρας προσφέρει στην κόρη του ένα συγκεκριμένο μοντέλο συμπεριφοράς σε σχέση με τους τρόπους αντιμετώπισης των προβλημάτων της ζωής.

Ο Mantek (1979) παρατηρεί ότι οι αλκοολικές γυναίκες πέρασαν κατά κανόνα μία υπερπροστατευτική παιδική ηλικία με περιορισμένες δυνατότητες πραγμάτωσης με αποτέλεσμα να είναι λιγότερο σίγουρες και αυτόνομες από όσο οι άλλες γυναίκες. Οι γονείς θέτουν τις βάσεις με την έννοια της μετάδοσης επαρκών πληροφοριών για τις εναλλακτικές δυνατότητες στρατηγικής για την υπέρβαση των προβλημάτων της ζωής.

Η γυναίκα των 30 - 45 χρόνων, νοικοκυρά - μητέρα, θεωρείται η πιό ευάλωτη γιατί "αδειάζει η φωλιά της" και χάνει σταδιακά τις δραστηριότητές της, την χρησιμότητά της. Αρα ποιό είναι το νόημα της ζωής της; Ο άνθρωπος "πίνει για να ξεχάσει" κι έτσι πολλές γυναίκες μέσα στους μακρόχρονους ασύμβατους (ή καλύτερα συμβατικούς) γάμους πέφτουν όλο και πιό πολύ στο αλκοόλ. Η αυτογνωσία λείπει. Η αυτογνωσία βοηθά στην κατανόηση του εαυτού μας και του διπλανού μας. Είναι αυτή που ανοίγει το πλαίσιο για εναλλακτικές λύσεις. Χωρίς την αυτογνωσία η γυναίκα σχηματικά καταλήγει στο "δεν ξέρω, δεν μπορώ, δεν θα τα καταφέρω". Αδιέξοδο. Η βαθύτερη γνώση της ανθρώπινης διάστασης είναι αυτή που δίνει τη δύναμη και την ελπίδα. Επειδή κατανοώ τις δυνατότητές μου, καταλαβαίνω τους ανθρώπους άρα εν δυνάμει μπορώ να έχω αξία, παίρνω νόημα. Εχοντας η γυναίκα αυτογνωσία, παίρνοντας την ευθύνη για τη ζωή της καταργείται ο μύθος θύμα - θύτης.

Ο γάμος αλκοολικών περιγράφεται σαν "κυριαρχικός άνδρας με ταυτόχρονα κυριαρχική εξαρτημένη γυναίκα" (Tahvsetz 1979). Το σύστημα έχει μία ισορροπία δυσλειτουργική. Γι' αυτό στη θεραπεία του ενός συζύγου μπορού-

κοτάρει ο άλλος, γιατί αλλαγή χρειάζεται το όλο σύστημα σχέσεων.

Ενας άλλος τομέας που συγγραφείς εσπάζουν την προσοχή τους είναι οι σεξουαλικές σχέσεις της γυναίκας. Η έλλειψη σεξουαλικής ικανοποίησης οδηγεί επίσης στον αλκοολισμό. Τα ανικανοποίητα ένστικτα δημιουργούν μια βαθιά δυσθυμία. Για την υγεία του ανθρώπου είναι απαραίτητη η ευχαρίστηση, η χαρά και η χαλάρωση. Πολλές γυναίκες δεν είναι σε θέση εξαιτίας φόβων και δισταγμών να προσαρμοστούν σεξουαλικά σ' ένα σύντροφο. Το αίσθημα ότι δεν αγαπιέται είναι ίσως για τη γυναίκα το πιό οδυνηρό.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει και η παρατήρηση ότι οι αλκοολικές κοπέλες που πίνουν κατά την διάρκεια της εφηβείας τους, έχουν έντονη ανάγκη μέσα στη συμπεριφορά τους ως αλκοολικών να αισθάνονται την απάλειψη των διαφορών του φύλου (Biddle 1980). Η συχνή εμφάνιση σεξουαλικών διαταραχών είναι ένα στοιχείο που υποδηλώνει την αδυναμία ταύτισης των αλκοολικών γυναικών με τον γυναικείο ρόλο τους. Η ικανότητα για τεκνοποίηση στις αλκοολικές γυναίκες είναι χαμηλή. Υπάρχει κίνδυνος για γέννηση παιδιών με ειδικές ανάγκες.

Θεραπεία: Η πρόληψη βρίσκει την καλύτερη εφαρμογή της ειδικά στο πρόβλημα της εξάρτησης. Το βασικό ερώτημα της πρόληψης που καλείται να απαντήσει είναι πώς δεν θα φτάχνουμε εξαρτημένους ανθρώπους. Η απάντηση είναι: αυτονομία και αλληλεξάρτηση. Μπορούμε αλλά όχι μόνοι. Φτάχνω τη δική μου ταυτότητα αλλά μαζί με άλλους.

Η Ψυχολογία στηρίζεται στην βαθύτερη ανάγκη του ανθρώπου, στην ανάγκη του "ανήκειν" γιατί από εκεί απορρέει και ένα ευρύτερο νόημα ζωής. Έτσι πετάμε το περιττό άγχος, την ενέργεια του να είμαστε αυτό, εκείνο, το άλλο δοσμένο απ' έξω, που θέτοντάς τα σαν ψευδοστόχους δημιουργούμε μια ψευδή εικόνα για τον εαυτό μας. Αυτονομία είναι το θέσιμο ορίων (όχι τοιχών), ο σεβασμός στη δικιά μας προσωπικότητα και άμεσα των άλλων. Αναγνωρίζοντας τις δικές μας ανάγκες καταλαβαίνουμε και το διπλανό μας. Οι σχέσεις είναι αλυσίδα.

Για τις αλκοολικές γυναίκες υπάρχει διέξοδος. Οι θεραπευτικές κοινότητες είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να υπάρχει στη θεραπεία. Η αλκοολική γυναίκα έχει διαλύσει την ταυτότητά της, της χρειάζεται καινούργια συγκρότηση. Έχει ανάγκη από ένα νέο πλαίσιο, γεμάτο αποδοχή και αγάπη με ξεκάθαρα (όχι ανιψιαστά) μηνύματα. Μέσα σ' αυτό το νέο πλαίσιο μπορεί να βρει ΝΟΗΜΑ και κουράγιο για να κάνει όλη τη προσπάθεια χωρίς ψευδο-υποκατάστατα και ψευδο-εαυτούς.

ΕΙΧΑΝ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ;

του Αρχ/κα Κωνσταντίνου Κούρου

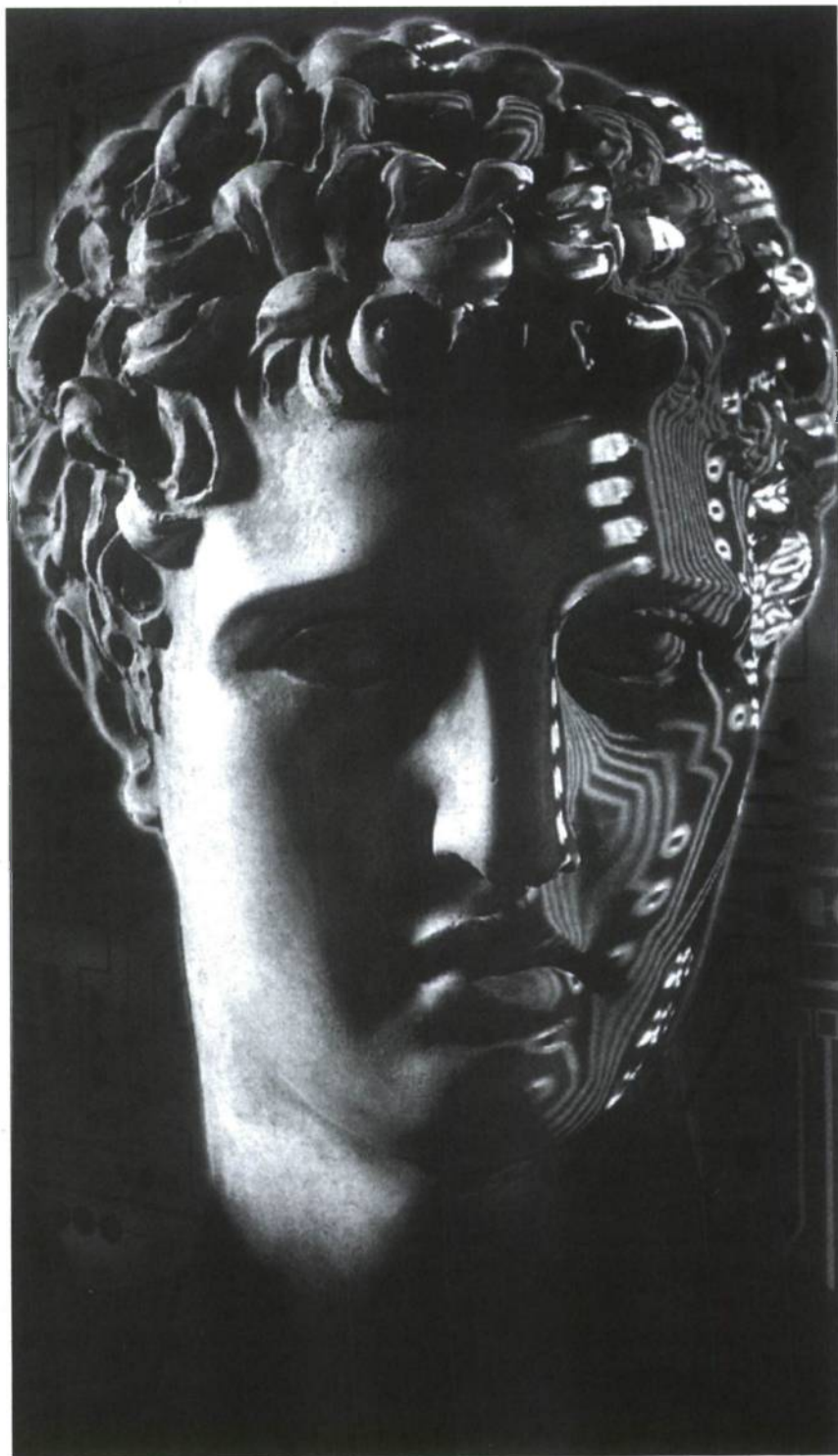
Είναι μια ερώτηση που έχει τεθεί άπειρες φορές από κάθε είδους ειδικούς και αδαείς. Η απάντηση όμως στο ερώτημα σχεδόν ποτέ δεν είναι σαφής και οριστική.

Άλλοι υποστηρίζουν πως οι αρχαίοι μας πρόγονοι περιφρονούσαν τις πειραματικές αποδείξεις, άλλοι πως είχαν απορρίψει εξ ορισμού την τεχνολογία και άλλοι -μη όντας βέβαιοι- αφήνουν υπονοούμενα όλο μυστήριο και σημασία.

Όλοι τους πάντως μιλούν με θαυμασμό για το αστρονομικό "κομπιούτερ" των Αντικυθήρων, που όλως τυχαίως ανακαλύφθηκε όταν έπεσε από το ράφι που φυλαγόταν στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών και έσπασε, με αποτέλεσμα να φανούν τα γρανάζια και ο μηχανισμός λειτουργίας του. Ο μικρός αυτός υπολογιστής είναι ένα από εκείνα τα ευρήματα που αποδεικνύουν ξεκάθαρα πως η στάση που κρατάει η επιστημονική κοινότητα μπροστά στην αρχαία ελληνική τεχνολογία είναι ανεπίτρεπτα μεροληπτική.

Εμείς θα προσπαθήσουμε να ερευνήσουμε το συγκεκριμένο θέμα, ανατρέχοντας στα κείμενα της αρχαίας ελληνικής γραμματείας.

Θα ξεκινήσουμε λοιπόν από τη Μυθολογία μας και συγκεκριμένα από το μυθικό ιπτάμενο γίγαντα Τάλω. Κανείς μέχρι στιγμής δεν μας εξήγησε τι ήταν, ή τι μπορεί να ήταν ο Τάλως, το χάλκινο ρομπότ που το είχε ορίσει ο Μίνως να φυλάει την Κρήτη. Το ιπτάμενο αυτό ρομπότ έκανε τρεις φορές την ημέρα τον γύρο της Κρήτης και εμποδίζε τους ξένους να προχωρήσουν στο εσωτερικό του νησιού. Οπλα του Τάλω, ήταν τεράστιες πέτρες που τις εκσφενδόνιζε σε μεγάλη απόσταση. Όσοι γλύτωναν από το πετροβολητό ήταν αδύνα-

τον να γλυτώσουν από το θερμό του αγκάλιασμα και από τις φλόγες που ανέδιδε το πυρακτωμένο μεταλλικό του κορμί. Ο Τάλως ήταν άτρωτος σ'όλο του το σώμα, εκτός από το κάτω μέρος της κνήμης, όπου βρισκόταν μια μικρή φλέβα που την έκλεινε ένας αστράγαλος. Την φλέβα αυτή κατόρθωσε να σκίσει με μάγισσα η Μήδεια και ο Τάλως πέθανε.

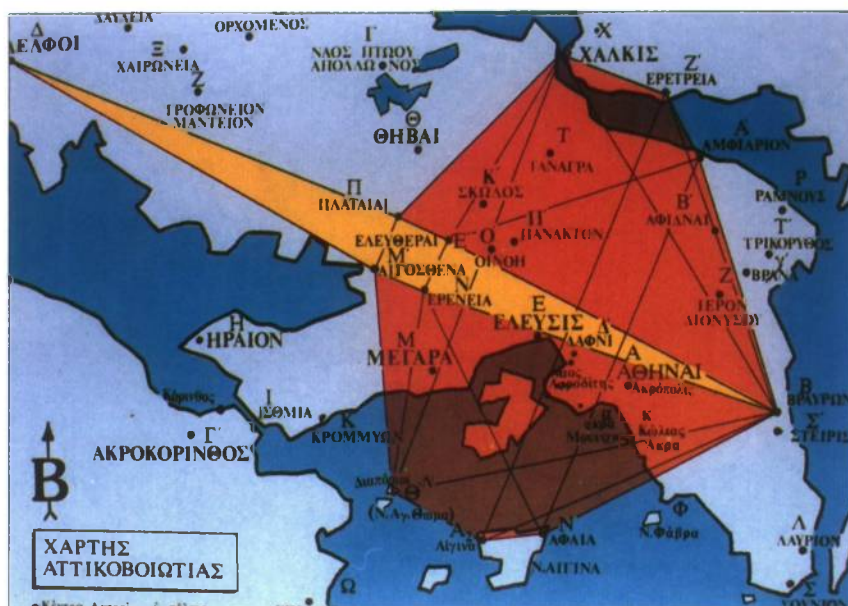

Άλλη αξιόλογη αναφορά προέρχεται από το μύθο της Αργοναυτικής εκστρατείας. Η Αργώ ήταν το σκάφος που χρησιμοποίησαν οι Αργοναύτες για να τους μεταφέρει στα πέρατα του τότε "κόσμου", προκειμένου να πραγματοποιήσουν τους στόχους τους. Ο μύθος έχει περισσότερα από ένα στρώματα. Αυτό εύκολα γίνεται αντιληπτό όταν παραβληθούν οι πληροφορίες που μας δίνουν για το θέμα ο Απολλώνιος ο Ρόδιος, ο Ευριπίδης, ο Απολλόδωρος, ο Διόδωρος ο Σικελιώτης και οι Αργοναυτικοί ύμνοι του Ορφέως.

Στο πρώτο στρώμα, αυτό που είναι γενικότερα γνωστό, η Αργώ είναι σκάφος πλεούμενο που αρμενίζει τα πέρατα μεταφέροντας τους Αργοναύτες. Το πλεούμενο αυτό κατασκευάστηκε με οδηγίες της θεάς Αθηνάς. Η ίδια η θεά στην πλώρη της Αργούς "ενήρμωσεν φωνήεν φηγού της Δωδωνίδος ξύλον", δηλαδή ξύλο από την ιερή βελανιδιά της Δωδώνης, το οποίο είχε την ικανότητα να μιλάει σαν άνθρωπος.

Τι ακριβώς ήταν όμως, ή τι μπορεί να ήταν, το ξύλο από την ιερή βελανιδιά της Δωδώνης, που είχε την ικανότητα να μιλάει σαν άνθρωπος; Στην ερώτηση αυτή κανείς δεν μπόρεσε μέχρι σήμερα να δώσει πειστική απάντηση.

Ωστόσο, το μεγάλο ερώτημα περί της "ομιλούσης φηγού" δεν είναι το μόνο που υπάρχει στο μύθο της Αργοναυτικής εκστρατείας. Υπάρχει και κάποιο μεγαλύτερο. Είναι αυτό που θέλει την Αργώ να είναι σκάφος ιπτάμενο. Πρόκειται βέβαια για κάποιο άλλο στρώμα του μύθου, το οποίο κατά πάσα πιθανότητα είναι πολύ αρχαιότερο του

νότητα είναι πολύ αρχαιότερο του πρώτου, αρκεί να γίνει κατανοητή η σοβαρότητα του ερωτήματος.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα με τη σειρά. Η πληροφορία περί "ιπτάμενης Αργούς" αναφέρεται από τον Ευριπίδη, και λέει: "Εἴθ' ὦφελ' Αργούς μη διαπτάσθαι σκάφος Κόλχων ἐς αἶαν κυανέας Συμπληγάδας" (Μακάρι ἢ Αργώ νά μήν εἶχε ποτέ τῆς πετάξει πηγαίνοντας γιὰ τὴν Κολχίδα ἀνάμεσα σπὶς σκοτεινὲς Συμπληγάδες).

Σε άλλο σημείο συνεχίζει ο Ευριπίδης λέγοντας: "Συ δ' ὥσπερ εἰκός, κατθανή κακός κακώς, Αργούς κάρᾳ σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος" (Εσύ, ὅπως πρέπει κακὴν κακῶς θὰ πεθάνεις κατὰ κεφάλᾳ χτυπημένος ἀπὸ τὰ λείψανα τῆς Αργούς).

Οι αναφορές για "ιπτάμενη" Αργώ είναι ξεκάθαρες και ουδόλως αποτελούν λογοτεχνικό σχήμα. Ο Ευριπίδης άλλωστε δεν είναι ο πρώτος τυχόν που μπορεί αβίαστα και χωρίς ουσιαστικό λόγο να αναφερθεί σε "ουφολογικές" παραφιλογολίες, που τώρα τελευταία έχουν γίνει πολύ του συρμού. Ο Ευριπίδης ήξερε πολύ καλά τι έγραφε και δεν έχει ανάγκη της δικής μας συνηγορίας ή επικροτήσεως.

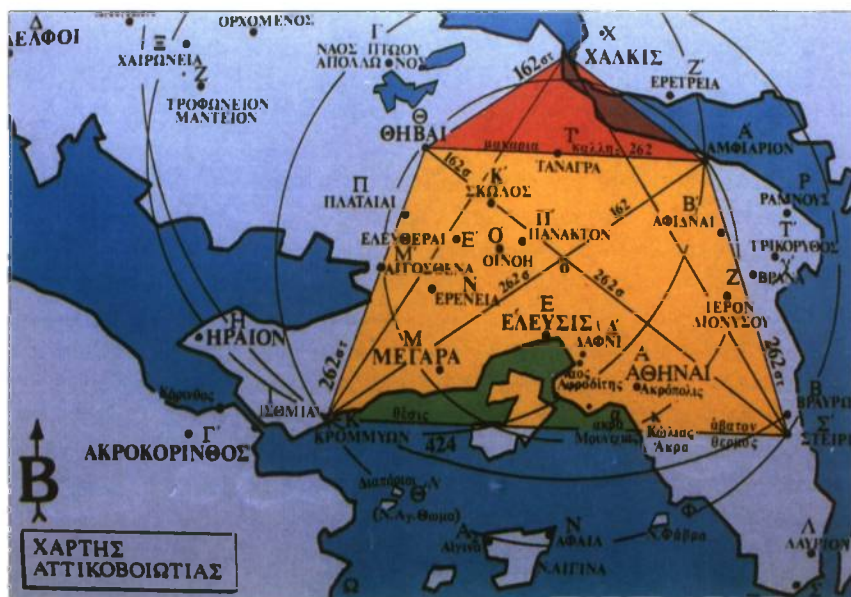
Συνεχίζοντας την περιπλάνησή μας

στην αρχαία ελληνική γραμματεία, σχετικά πάντα με την πιθανή ύπαρξη τεχνολογίας, θα δώσουμε το λόγο στον Ηρόδοτο να μας διηγηθεί, πώς κατατροπώθηκε ο Περσικός στρατός στην προσπάθειά του να λεηλατήσει τον ιερό χώρο των Δελφών:

"Άλλοι δε από τους Πέρσες έχοντας οδηγούς, ξεκίνησαν για το ιερό των Δελφών, και εφορεύοντο έχοντας πρὸς τὰ δεξιὰ τὸν Παρνασσό, ὅσα μέρη τῆς Φωκίδος εὐσυνάντησαν τὰ κατέστρεφαν. Εἰσι ἑκάψαν τὶς πόλεις τῶν Πανοπέων, τῶν Δαυλίων καὶ τῶν Αἰολιδῶν. Ακολουθήσαν δὲ αὐτὸν τὸν δρόμον ἀποσχισθέντες ἀπὸ τοῦ ἄλλου στρατεύματος, διότι ἐστάλησαν διὰ νὰ λεηλατήσουν τὸ ἱερό τῶν Δελφῶν καὶ νὰ φέρουν τὰ χρήματα στὸν Βασιλιά τους. Ὁ δὲ Ξέρξης -λέγει ὁ Ηρόδοτος- ἤξερε ὅλα τὰ αξιόλογα πράγματα που υπήρχαν στὸ ἱερό.

Οι Δελφοί πληροφορούμενοι τὰ καθέκαστα κατατρόμαξαν, καὶ πανικόβλητοι ρωτούσαν τὸ μαντεῖο γιὰ τὰ ἱερά πράγματα, ἀν δηλαδή ἐπρεπε νὰ τὰ χύσουν μέσα στὴ γῆ ἢ νὰ τὰ στείλουν σὲ ἄλλο τόπο.

Ὁ θεὸς ὅμως δὲν τοὺς ἄφησε νὰ τὰ μετακινήσουν, λέγοντας ὅτι αὐτὸς εἶναι ἱκανὸς νὰ προστατεύσει τὰ δικά του πράγματα. Οἱ κάτοικοι τῶν Δελφῶν ἀκούγοντας αὐτὰ τὰ λόγια φρόντισαν γιὰ τὸν εαυτὸ τους. Τὰ παιδιά μὲ τὶς γυναῖκες τὰ ἐστείλαν ἀπέναντι

στην Αχαΐα, και απ' αυτούς οι περισσότεροι ανέβηκαν στον Παρνασσό και έβαλαν τα πράγματά τους μέσα στο Κωρύκιον άντρον. Άλλοι δε έφυγαν και πήγαν στην Αμφισσα της Λοκρίδας. Όλοι οι κάτοικοι των Δελφών εγκατέλειψαν την πόλιν εκτός από εξήντα άνδρες και τον προφήτη Ακήρατο που ερμήνευε τη θέληση του Θεού.

Όταν δε οι βάρβαροι πλησίασαν τόσο ώστε να διακρίνουν το Ιερό, τότε ο προφήτης που ερμήνευε την θέληση του Θεού, βλέπει μπροστά από το ναό, στημένα τα Ιερά Όπλα, τα οποία είχαν βγει έξω από το Αδυτο του Ιερού των Δελφών και τα οποία δεν επιτρέπετο κανείς να αγγίξει. Ο προφήτης βλέποντας παρατεταγμένα τα όπλα έτρεξε αμέσως να αναγγείλει το γεγονός στους εκεί ευρισκόμενους κατοίκους των Δελφών. Όταν δε οι βάρβαροι Πέρσες έφτασαν στην περιοχή της Προναΐας Αθηνάς, συνέβησαν σ' αυτούς θεία σημεία ακόμη σπουδαιότερα. Γιατί και τούτο βεβαίως είναι μεγάλο θαύμα, δηλαδή όπλα πολεμικά να φανούν μόνα τους στημένα έξω από τον Ναό. Αυτά όμως που έγιναν μετά είναι περισσότερα απ' όλα άξια θαυμασμού. Όταν οι βάρβαροι ήταν κοντά στο Ιερό της Προναΐας Αθηνάς, τότε από μέν τον ουρανό έπεφταν επάνω τους κεραυνοί, από δε τον Παρνασσό αποκόπησαν δύο κορυφές και έπεσαν επάνω

τους καταπλακώνοντας πολλούς απ' αυτούς, ενώ από το Ιερό της Προναΐας ερχόταν βοή και αλαλαγμός.

Επειδή όλα αυτά ήρθαν ταυτοχρόνως, φόβος κατέλαβε τους βαρβάρους. Μαθαίνοντας τότε οι κάτοικοι των Δελφών ότι αυτοί έφευγαν, κατέβηκαν καταδιώκοντας και φονεύοντας πολλούς απ' αυτούς. Όσοι σώθηκαν έφευγαν προς τη μεριά της Βοιωτίας.

Καθώς μαθαίνω -συνεχίζει ο Ηρόδοτος- οι βάρβαροι που επέστρεψαν έλεγαν ότι έβλεπαν και άλλα υπερφυσικά πράγματα. Έλεγαν δηλαδή ότι δύο οπλίτες μεγαλύτεροι από ό,τι είναι οι άνθρωποι σε μέγεθος, τους ακολουθούσαν φονεύοντας και καταδιώκοντας αυτούς. Αυτοί οι δύο, καθώς λέγουν οι κάτοικοι των Δελφών, είναι ήρωες ντόπιοι, ο Φύλακος και ο Αυτόνοος, των οποίων τα τεμένη ήταν γύρω από το Ιερό".

Τα παράξενα αυτά γεγονότα συνέβησαν στον ιερό τόπο του θεού Απόλλωνα στους Δελφούς όταν οι βάρβαροι προσπάθησαν να τον μιάνουν.

Στην συνέχεια ο Ηρόδοτος θα μας ξεναγήσει σε κάποι άλλα παράξενα που αυτή την φορά συνέβησαν κατά τη διάρκεια της ναυμαχίας της Σαλαμί-

νας. Διαβάζουμε λοιπόν πως κάποιος Αθηναίος ονόματι Δίκαιος, που ήταν φυγάδας αλλά με μεγάλη υπόληψη στους Πέρσες, όταν το πεζικό του Ξέρξη κατέστρεψε την Αττική, έτυχε να είναι μαζί με τον Δημάρατο στο Θριάσειο Πεδίο, που βρίσκεται ανατολικά της πεδιάδας της Ελευσίνας. Τότε είδε ένα κουρνιαχτό σκόνης να υψώνεται από την Ελευσίνα, σα να περπατούσαν τριάντα χιλιάδες άνθρωποι. Ενώ δε απορούσαν ο Δίκαιος με τον Δημάρατο μέσα στην έκπληξη τους αναρωτήθηκαν ποιοί να σήκωσαν αυτή την σκόνη.

"Ξαφνικά", είπε ο Δίκαιος, "ακούσαμε φωνή και αναγνώρισα πως η φωνή αυτή ήταν ο Μυστικός Ιακχος".

Ο Δημάρατος μη έχοντας καμμία γνώση επί των Ελευσινίων μυστηρίων θέλησε να μάθει ποίος ήταν ο "Μυστικός Ιακχος" και ο Δίκαιος απάντησε πως είναι αδύνατον να μη συμβεί κάποια μεγάλη καταστροφή στον στρατό του Ξέρξη, γιατί δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία πως τη στιγμή που η Αττική είναι έρημη, ο ήχος που ακούγεται είναι θεϊκός και έρχεται από την Ελευσίνα για να βοηθήσει τους Αθηναίους και τους συμμάχους.

"Εάν η σκόνη αυτή πάει προς την Πελοπόννησο", συνέχισε ο Δίκαιος, "η καταστροφή θα πλήξει τον Ξέρξη και το στρατό ξηράς, εάν πάει προς το στόλο που είναι στη Σαλαμίνα ο Ξέρξης θα χάσει το ναυτικό του. Οι Αθηναίοι κάθε χρόνο κάνουν γιορτή προς τιμήν της Δήμητρας και της Περσεφόνης και εκεί μυείται όποιος από τους Αθηναίους ή τους άλλους Έλληνες θέλει. Η φωνή που ακούς είναι μυστική που την συνηθίζουν σ' αυτή την γιορτή και λέγεται ΙΑΚΧΟΣ".

Μετά απ' όλα αυτά ο Δημάρατος συμβούλεψε τον Δίκαιο να σωπάσει και να μην πεί σε κανένα άλλο αυτά που συμβαίνουν γιατί αν φτάσουν στα αυτιά του Ξέρξη θα χάσει το κεφάλι του. "Κάτσε λοιπόν Δίκαιε φρόνιμα και όσο για το στρατό ας φροντίσουν οι θεοί". Τέτοια συμβουλή έδωσε ο Δημάρατος, στο μεταξύ η βοή και το σύννεφο της σκόνης τραβούσαν κατά την Σαλαμίνα όπου ήταν ο στόλος των Ελλήνων και

έτσι έγινε ανηλεπτό ότι το ναυτικό του Ξέρξη ήταν γραφτό να καταστραφεί".

Αυτά τα τόσο περίεργα και παράξενα μας περιγράφει ο πατέρας της ιστορίας, τα οποία εν τέλει δεν επιδέχονται την παραμικρή μομφή ούτε και κατόρθωσε μέχρι σήμερα η επιστήμη να τα αμφισβητήσει, απεναντίας, διασταυρωμένες πληροφορίες επιβεβαιώνουν του λόγου το ασφαλές περί των διηγήσεων του Ηροδότου.

Ας συνεχίσουμε την περιπλάνησή μας στο περιβάλλον της αρχαίας ελληνικής γραμματείας αναζητώντας μέσα στην αχλύ των ιστορικών καταγραφών, ενδείξεις περί υπάρξεως τεχνολογίας ή έστω μορφών τεχνολογίας, γιατί μέχρι στιγμής όλα δείχνουν πως οι αρχαίοι μας πρόγονοι δεν ήταν άμοιροι τεχνογνωσίας και τεχνολογίας. Μόνο που τις γνώσεις τους τις χρησιμοποιούσαν με απόλυτη φειδώ και ποτέ για να καταστρέψουν τη φύση.

Οι προηγούμενες αναφορές ενισχύουν την υποψία ότι οι πρόγονοί μας είχαν μελετήσει τη φύση και ανακαλύψει φυσικές δυνάμεις οι οποίες σήμερα είναι άγνωστες. Η υποψία δε αυτή ενισχύεται γιατί κάποιες πληροφορίες θέλουν τα αρχαία αυτά κείμενα, να ερευνώνται εξονυχιστικά από ξένα Τεχνολογικά Ινστιτούτα, Ερευνητικά Κέντρα και Πανεπιστήμια.

Να αφευθούμε τώρα στα χέρια του μεγάλου περιηγητή της αρχαιότητας Πausανία και ας προβληματισθούμε δημιουργικά και με πνεύμα ελεύθερο σε ένα εξ ίσου ανορθόδοξο με τα προηγούμενα περιστατικό. Λέει λοιπόν ο Πausανίας ότι: "κατά τη διάρκεια της μάχης του Μαραθώνα, συνέβη να παρουσιαστεί κάποιος άνδρας με τη μορφή και την ενδυμασία χωρικού, ο οποίος σκότωσε με το άροτρό του πολλούς εκ των βαρβάρων Περ-

σών. Μετά τη μάχη ο παράξενος αυτός άνδρας εξαφανίσθηκε.

Οι Αθηναίοι παραξενεμένοι από το φαινόμενο αυτό ρώτησαν το μαντείο για να τους διαφωτίσει και αυτό τους προέτρεψε να τιμούν τον άγνωστο αυτό άνδρα με το όνομα του Εχέτλαιου. Εχει κατασκευαστεί δε προς τιμήν του Εχέτλαιου τρόπαιο από άσπρη πέτρα.

Απο τότε στον Μαραθώνα κάθε νύχτα παρουσιάζονται άλογα που χλμιντρίζουν και άνδρες που μάχονται, κανένα όμως δεν ωφέλησε όταν ήρθε επίτηδες για να δει αυτό το φαινόμενο, γιατί δεν κατάφερε ποτέ να διαπιστώσει τίποτα απ' όσα λέγονται και γίνονται εδώ πέρα, επειδή γίνεται αντιπαθής στους θεούς. Απεναντίας όποιος δεν άκουσε ποτέ τίποτα, μπορεί να δει αυτά τα φαινόμενα γιατί οι θεοί δεν οργίζονται μαζί του".

Ο Ιάμβλιχος στο "Βίο του Πυθαγόρα" αναφέρεται σε κάποιο περίεργο βέλος που χάρισε ο Αβάρης στον Πυθαγόρα. Περίεργο βέβαια δεν είναι μόνο το βέλος αλλά και το ίδιο το όνομα του Αβάρη που ετυμολογικά σημαίνει τον μή έχοντα βάρος ή αυτόν που υπερνικά τη βαρύτητα.

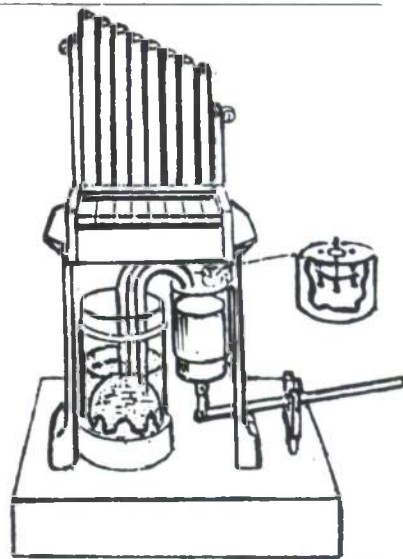
"Επειδή ο Αβάρης ήρθε από τους Υπερβορείους, όπου ήταν ιερέας του Απόλλωνα - μας λέει ο Ιάμβλιχος - επιστρέφοντας από την Ελλάδα στην πατρίδα του, ο δρόμος τον έφερε στην Ιταλία. Εκεί είδε τον Πυθαγόρα και σχημάτισε την εντύπωση ότι ήταν ο θεός Απόλλωνας, πιστεύοντας πως δεν είναι άλλος άνθρωπος σάν αυτόν. Με την ευκαιρία της γνωριμίας τους ο Αβάρης χάρισε στον Πυθαγόρα ένα βέλος, το οποίο θα μπορούσε να του φανεί χρήσιμο σε κάθε δυσκολία. Ιππεύοντας αυτό το βέλος θα μπορούσε να περάσει ποταμούς, λίμνες, βάλτους, βουνά και γενικά κάθε εμπόδιο. Θα μπορούσε ακόμη να κάνει καθαρμούς, να διώχνει λοιμούς και να παρέχει τη βοήθειά του σε κάθε πόλη που θα του τη ζητούσε."

Τί ακριβώς μπορεί να ήταν τώρα αυτό το παράξενο βέλος με το οποίο θα μπορούσε ο Πυθαγόρας να περάσει τα αδιάβατα, μέχρι σήμερα παραμένει άγνωστο. Όπως άγνωστη παραμένει μέχρι σήμερα και η γεωγραφική θέση της χώρας των Υπερβορείων. Ήταν γνωστή όμως, γνωστότατη στους αρχαίους Έλληνες, όπως και οι Υπερβόρειοι γνώριζαν την γεωγραφική θέση της Ελλάδος και το ισχυρότερο απόδεικτικό στοιχείο του ισχυρισμού μας αποτελεί η επίσκεψη του Αβάρη στην Κρήτη και τη Σπάρτη.

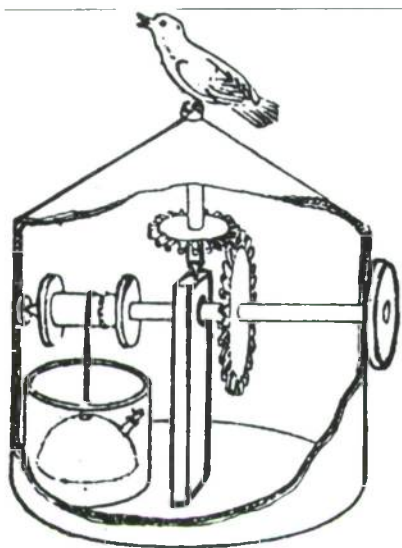
Στην Ελλάδα όμως, ο Αβάρης δεν ήρθε με τα πόδια, αλλά με το βέλος με το οποίο διέτρεξε όλη τη γή.

Αν επιστρέψουμε τώρα στην μυθολογία μας, θα διαπιστώσουμε πως με το ίδιο βέλος ο θεός Απόλλωνας εξολόθρευσε τους Κύκλωπες και κατόπιν το έκρουσε μέσα σε έναν μεγάλο κυκλικό ναό που είχε στη μέση της η πόλη των Υπερβορείων. Σημειωτέον ότι ο θεός Απόλλωνας επισκεπτόταν κατά τακτά διαστήματα τους Υπερβορείους πετώντας επάνω σε άρμα με κύκνους.

Αν συνοψίσουμε τις αναφορές περί του παράξενου και μυστηριώδους βέλους θα το δούμε να περνάει από τον θεό Απόλλωνα στα χέρια του ιε-

Το υδρο-όργανο, μουσικό όργανο που λειτουργούσε με την πίεση νερού.

Η κατασκευή του Ήρωνα με οδοντωτούς τροχούς υπο γωνία, για τη μετάδοση κινήσεως.

ρέα Αβاري και από τον Αβاري στον φιλόσοφο Πυθαγόρα. Μα ο Απόλλωνας μας λένε πως είναι μυθικός θεός που ανάγεται στις σφαίρες της φαντασίας, έτσι δεν είναι; Παράξενα πράγματα και μπερδεμένα για την επιστήμη, μά τον Απόλλωνα...

Μια συγκεχυμένη πληροφορία που μεταφέρει ο Κικέρωνας αφορά την εφεύρεση της τυπογραφίας την οποία ανάγει στη σκέψη του Ποσειδώνιου. Ο Κικέρων αναφέρει ότι ο Ποσειδώνιος είχε διατυπώσει τη γνώμη περί κατασκευής κινητών γραμμάτων-στοιχείων και ο Hermann Diels υποστηρίζει ότι ο Γουτεμβέργιος διάβασε τη συγκεκριμένη ιδέα από το έργο του Κικέρωνα και την έθεσε σε εφαρμογή.

Η ελληνική μυθολογία διέσωσε το περίφημο περιστατικό του Δαιδάλου ο οποίος κατασκεύασε φτερά και αφού τα κόλλησε στο σώμα του κατόρθωσε να πετάξει από την Κρήτη στη Σικελία. Η πτήση αυτή του Δαιδάλου

χρονολογείται κατά τη Μινωική εποχή η οποία τοποθετείται περί το 1.600 - 1.500 π.Χρ. Φαίνεται όμως πολύ πιθανόν -σύμφωνα με τη γνώμη του Ευάγγελου Σταμάτη- ότι ο μύθος των ιπταμένων ανθρώπων ήταν πολύ παλαιότερος. Αλλά, αν ο Δαίδαλος είναι ο πρώτος επινοητής και κατασκευαστής πτερύγων με τις οποίες ο άνθρωπος πέταξε, κάποιος άλλος Έλληνας, αποδεδειγμένα ιστορικό πρόσωπο και όχι μυθολογικό όπως ο Δαίδαλος διεκδικεί μεγαλύτερα εύσημα στο χώρο της Αεροναυπηγικής. Πρόκειται για τον Αρχύτα τον Ταραντίνο (400 π.Χρ.) που όπως καταμαρτυρεί ο φιλόσοφος Φαβρίνιος κατασκεύασε ξύλινη ιπτάμενη δια πεπιεσμένου αέρος περιστέρα. Εντός της ξύλινης περιστεράς έβαλε μηχανισμό που λειτουργούσε με πεπιεσμένο αέρα. Η περιστέρα όταν προσγειωνόταν δεν μπορούσε να απογειωθεί μόνη της.... Το αρχαίο κείμενο που αναφέρεται στην περιστέρα αεριοθούμενο δε διασώθηκε ολόκληρο γι' αυτό και δε γνωρίζουμε επ' αυτού περισσότερα λεπτομέρειες.

Στον τομέα των μηχανικών κατασκευών διάπρεψε και ο Ηρώνας ο Αλεξανδρινός, ο οποίος θεωρείται πρόδρομος του Λεονάρντο ντα Βίντσι.

Οι μηχανικές του κατασκευές ήταν ποικίλες, από απλά παιδικά τεχνουργήματα μέχρι μηχανήματα άκρως επιστημονικά όπως η περήφημη Διόπτρα και η Αιολόσφαιρα. Πραγματεύεται την κατασκευή αυτόματων πολεμικών μηχανών, κατασκεύασε υδραυλικά ρολόγια και την περήφημη "Κρήνη του Ήρωνα" και σ' αυτόν ανήκει η τιμή της κατασκευής της πρώτης στον κόσμο μηχανής που κινείται με ατμό.

Απο σκόρπιες αναφορές του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη, του Πausανία και του Στράβωνα εξάγεται το πόρι-

σμα ότι τα σημαντικά Ιερά και πόλεις της αρχαίας Ελλάδας δεν ήταν χτισμένα σε τυχαία σημεία του Ελλαδικού χώρου. Με βάση αυτήν την άποψη ο Θ. Μανιάς μέτρησε τις αποστάσεις που χωρίζουν σημαντικά Ιερά και πόλεις της αρχαιότητας και διαπίστωσε ότι όντως υπάρχει γεωμετρική σχέση μεταξύ τους, πράγμα που τον ώθησε να υποστηρίξει ότι οι αρχαίοι διέθεταν κάποιο άγνωστο σε μας γεωδαιτικό σύστημα. Το ερώτημα που αυτόματα τίθεται αφορά τον τρόπο, την μέθοδο και τα όργανα που διέθεταν οι αρχαίοι μας πρόγονοι για να μετρούν με ακρίβεια τις αποστάσεις από το ένα Ιερό στο άλλο και από την μία πόλη στην άλλη.

Νομίζουμε ότι οι έως τώρα αναφορές που παραθέσαμε σχηματίζουν ανάγλυφα μια άλλη εικόνα -τουλάχιστον διαφορετική- απ' αυτή που μέχρι τώρα είχαμε για τον πολιτισμό των αρχαίων μας προγόνων και δίνουν μια άλλη διάσταση του μεγαλειώδους έργου που απλόχερα παρείχαν στην ανθρωπότητα. Τόσο απλόχερα μάλιστα, που πολύ ευφυέστατα παρατήρησε κάποιος σύγχρονος Έλληνας λογοτέχνης ότι δεν κράτησαν τίποτε για τον εαυτό τους.

Αναφορές για την ύπαρξη τεχνολογίας και τεχνολογίας στα κείμενα των αρχαίων υπάρχουν πολλές. Επιγραμματικά μόνο να τις αναφέρουμε, θα χρειαστούν πολύ περισσότερες σελίδες απ' όσες έχει το περιοδικό μας. Πρέπει να τονίσουμε ότι το θέμα είναι πολύ σημαντικό για να αντιληφθούμε τον τρόπο σκέψης των μεγάλων μας προγόνων και η ελληνική βιβλιογραφία αντιμετωπίζει μεγάλο κενό.

Στο παρόν σημείωμα προσπαθήσαμε να δώσουμε τη δυνατότητα προσέγγισης μιας πολύ αξιόλογης πτυχής της Ελληνικής ιστορίας, αν το καταφέραμε ή όχι εναπόκειται στην κρίση του αναγνώστη.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

"Πλούσιο" και πάλι το Αστυνομικό δελτίο και τον προηγούμενο μήνα από παράξενα και ανατριχιαστικά συμβάντα.

Οι Υπηρεσίες Ασφαλείας της Ελληνικής Αστυνομίας απέδειξαν για άλλη μια φορά ότι δεν αφήνουν καμιά ευκαιρία να χαθεί και "ξετρυπώνουν" τους δράστες παραχάραξης και πλαστογραφίας ελληνικών και ξένων χαρτονομισμάτων, ληστειών Τραπεζών και εμπορίας ναρκωτικών, σε όποια κοινωνική τάξη και αν ανήκουν.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΠΕΙΡΑ ΠΑΡΑΧΑΡΑΚΤΩΝ

Καμιά πληροφορία δεν είναι ασήμαντη! Πράγματι ο κανόνας αυτός αποδείχτηκε και πάλι χρήσιμος. Το Τμήμα Ασφαλείας Χαλανδρίου είχε την πληροφορία ότι άτομα που διαμένουν στην περιοχή του διακινούν πλαστά χαρτονομίσματα. Αμέσως την διαβίβασε στη Γενική Ασφάλεια Αττικής. Τα "λαγωνικά" της, χωρίς χρονοτριβή, έπιασαν δουλειά! Χώρισαν σε τομείς την περιοχή, εντόπισαν τους δράστες και άρχισαν τη παρακολούθησή τους. Μόλις έφτασε η κατάλληλη στιγμή έδρασαν και "έφεραν στο φως" διεθνή σπείρα παραχαρακτών! Την μεγαλύτερη που έχει δράσει ποτέ στη χώρα μας.

Συνελήφθησαν οι: Χριστίνα Χρυσικοπούλου 28 ετών, ο αδελφός της Χαράλαμπος Βαξεβάνης 45 ετών και ο Περικλής Αναπλιώτης 46 ετών, όταν στην κατοχή τους βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 40.000.000 δραχμές σε πλαστά χαρτονομίσματα, κυρίως πεντοχίλιαρα, 170.000 πλαστά δολάρια ΗΠΑ, 16 κίβδηλες χρυσές λίρες Αγγλίας, 5.800 πλαστά Γαλλικά Φράγκα, 101.000 πλαστά Βελγικά Φράγκα, 50.000 πλα-

στές ιταλικές λιρέτες, πλαστά χαρτονομίσματα Γιουγκοσλαβίας, Αλβανίας και Κύπρου. Ακόμη κατασχέθηκε ένας πήλινος αμφορέας, ο οποίος εξετάζεται για να διαπιστωθεί η προέλευση και η αρχαιολογική του αξία.

Σύμφωνα με την προανάκριση, αρχηγός της σπείρας είναι η 50χρονη Μαρία Αλ Σαντάτ, χήρα του αδελφού του δολοφονηθέντος Προέδρου της Αιγύπτου Ανουάρ Σαντάτ! Με 19(!) πλαστά διαβατήρια, ταξίδευε στην Ελλάδα και στο εξωτερικό η "αρχηγός", ενώ την αναζητούσαν οι ελληνικές Αρχές αλλά και η Ιντερπόλ για σωρεία καταδικαστικών αποφάσεων, συνολικής ποινής κάθειρξης 130 χρόνων, για αμέτρητα αδικήματα που έχει διαπράξει στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Η Αλ Σαντάτ βρίσκεται στο εξωτερικό όπου αναζητείται και από την Ιντερπόλ. Τώρα που έγιναν γνωστά τα 19 ονόματά της από τα πλαστά διαβατήρια, δεν θα αργήσει να πέσει στα πλοκάμια του Νόμου.

ΜΑΧΗ ΦΥΛΑΚΑ ΜΕ ΛΗΣΤΕΣ ΣΤΑ ΠΑΤΗΣΙΑ

Πραγματική μάχη έδωσε πρόσφατα ο φύλακας της Αγροτικής Τράπεζας στο σταθμό του Αγίου Ελευθερίου στα Πατήσια, Γιώργος Κουτσονικολής 30 χρόνων, με τρεις αποφασισμένους για όλα ληστές. Το αποτέλεσμα αυτής της μάχης ήταν να τραυματίσει θανάσιμα τον έναν και να τρέψει σε φυγή τους άλλους δύο, αναγκάζοντάς τους να εγκαταλείψουν τα κλεμμένα στον τόπο του επεισοδίου.

Συγκεκριμένα, ο φύλακας, ενώ περιπολούσε έξω από την Τράπεζα, αντελήφθη δύο από τους δράστες, που φορούσαν σκούφους, γυαλιά και αθλητικές φόρμες, κρατώντας προιονισμένες καραμπίνες, να μπαίνουν στο υποκατάστημα και έναν τρίτο να παραμένει έξω, για "τσιλιαδόρος". Τότε, χωρίς να γίνει αντιληπτός, κρύφτηκε πίσω από ένα ΙΧ αυτοκίνητο, που ήταν παρκαρισμένο μπροστά στην Τράπεζα και φώναζε στους περαστικούς να απομακρυνθούν και να ειδοποιήσουν την Αμεση Δράση.

Βγαίνοντας οι δράστες από την Τράπεζα αντίκρυσαν σασπισμένοι το φύλακα να πυροβολεί μια φορά στον αέρα και να τους καλεί να σταματήσουν και να πετάξουν τα χρήματά. Αμέσως ανταπέδωσαν τους πυροβολισμούς. Ο φύλακας

αμυνόμενος πυροβόλησε και τραυμάτισε θανάσιμα τον ένα, ενώ οι άλλοι έντρομοι πέταξαν τη χαρτοσακούλα με τα χρήματα και προσπάθησαν να διαφύγουν τρέχοντας.

Μετά το θλιβερό αυτό γεγονός, η Ασφάλεια ανέλαβε να διαλευκάνει την υπόθεση. Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα ανακάλυψε τα στοιχεία της ταυτότητας του ληστή που σκοτώθηκε στη συμπλοκή: Σαντί Αλ Λαμπάμπινι, 19 χρόνων από τη Δαμασκό. Επίσης, από τα στοιχεία που συγκέντρωθηκαν, αποδείχθηκε ότι ο 19χρονος είχε συνεργούς τον Αλέξανδρο Φαράχ Αμπνταλάχ από την Αίγυπτο και τον Μαχμούτ Αμπού Αλάμ από τη Δαμασκό, οι οποίοι είχαν διαπράξει στο παρελθόν άλλες τρεις ληστείες στο υποκατάστημα Εθνικής Τράπεζας Κολωνού.

Αποκαλύφθηκε ακόμη ότι άλλο... κλιμάκιο της σπείρας με "επικεφαλής" τον Αλέξανδρο Φαράχ καθώς και τους Αιγύπτιους Αλή Φρακή, ο οποίος ήδη κρατείται στις φυλακές και κάποιον Ισμαέλ, που καταζητείται, είχε αναλάβει ληστείες σε οίκους ανοχής και σε καταστήματα.

Όπως διαπιστώθηκε από την προανάκριση, η συμμορία του Αλ Λαμπάμπινι στις 10-12-93 πήγε από σύμπτωση στο

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

υποκατάστημα της Αγροτικής Τράπεζας Πατησίων, στις 10 Δεκεμβρίου 1993. Στο πρόγραμμα της είχε να ληστέψει την Εθνική του Κολωνού. Κάπι συνέβη, όμως και φοβήθηκαν. Μια και είχαν ετοιμαστεί πάντως για ληστεία, πήγαν στο υποκατάστημα της ΑΤΕ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, όπου έγινε η συμπλοκή με τον φύλακα.

ΕΠΕΦΤΕ ΝΕΚΡΟΣ ΑΠΟ ΣΦΑΙΡΕΣ ΛΗΣΤΩΝ ΤΟ ΙΔΙΟ ΒΡΑΔΥ ΠΟΥ ΗΡΘΕ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟ 6ο ΤΟΥ ΠΑΙΔΙ.

Η Ασφάλεια Αττικής με μεθοδικότητα και επιμονή εξιχνίασε αποτρόπαιο έγκλημα που συγκλόνισε την κοινή γνώμη. Έγκλημα, στο οποίο ούτε η Αγκάθα Κρίστι δεν θα μπορούσε να διαννοηθεί τέτοια πλοκή.

Οι δράστες της δολοφονίας συνελλήφθησαν οι: Γ. Αυγουσιδης, που καταδικάστηκε σε ισόβια κάθειρξη από το Μεικτό Ορκωτό Εφετείο Αθηνών και Παν Αναστασόπουλος, που του επεβλήθη κάθειρξη 24,6 ετών από το ίδιο δικαστήριο, δράστες της δολοφονίας του νυχτοφύλακα της φαρμακοβιομηχανίας "ΜΙΝΕΡΒΑ", Χρήστου Κάρλου.

Το θύμα έπεσε νεκρός από τις σφαίρες των αδιάτακτων δολοφόνων του, το ίδιο βράδυ που η σύζυγός του έφερνε στον κόσμο το έκτο τους παιδί. Πήγε από το μαιευτήριο κατευθείαν στη δουλειά του, χωρίς να φανταστεί με ποιό τρόπο θα "σφραγιζόταν" λίγες ώρες αργότερα η ευτυχία του για τη γέννηση του παιδιού του.

Οι δύο δράστες εκείνο το βράδυ είχαν συναποφασίσει να

Λίγο πριν συλληφθεί, ο Φαράχ Αμπταλάχ πήρε τηλέφωνο τον διευθυντή του υποκαταστήματος της Αγροτικής και τον απείλησε λέγοντάς του "για τη ζημιά που μας κάνατε θα σας κάψουμε"!!! Κάηκε όμως στο... "χυλό" και στο εξής θα "φυσά και το γιαούρτι", αυτός και οι όμοιοί του παράνομοι αλλοδαποί, που θεώρησαν τη χώρα μας ξέφραγο αμπέλι.

ληστέψουν τη φαρμακοβιομηχανία. Τους αντιλήφτηκε όμως ο άτυχος φύλακας. Μόλις τον είδε μπροστά του ο Αναστασόπουλος τον πυροβόλησε στο στήθος και ο Αυγουσιδης του έδωσε το τελικό χτύπημα με ξυμφορά. Σύμφωνα με το πόρισμα του κατ'οίκον, "το θύμα δέχτηκε πολλά πλήγματα με ξυμφορά που καταφέρθηκαν εναντίον του με λυσσαλέα εμμονή". Μάλιστα οι δύο κατηγορούμενοι, που πρωτόδικα είχαν καταδικαστεί από το Μεικτό Ορκωτό δικαστήριο σε ισόβια κάθειρξη, επειδή δεν βρήκαν χρήματα στο χρηματοκιβώτιο της εταιρείας, φεύγοντας πήραν το μπρελόκ με τα κλειδιά, 65.000 δραχ. και το όπλο του θύματος, που νόμιμα έφερε πάνω του αλλά δεν το χρησιμοποίησε.

Οι δυο κατηγορούμενοι, σύμφωνα με το παραπεπτικό βούλευμα, εκτέλεσαν την άδικη πράξη τους έντεχνα και ψύχραιμα. Μετά το έγκλημα οι δρόμοι των δύο δραστών χώρισαν, αλλά άφησαν πίσω τα αποτυπώματά τους, που τα αξιοποίησε η Ασφάλεια και τους ξανάβρεξε στο εδώλιο του κατηγορουμένου!

Ο ΕΝΑΣ ΤΟΝ ΚΡΑΤΟΥΣΕ ΚΑΙ Ο ΑΛΛΟΣ ΤΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥΣΕ!

Ανθρωποκτονία από πρόθεση κατά συναυτουργία, που διαπράχθηκε κατά τρόπο ιδιαίτερος απεχθή, παράνομη οπλοφορία και οπλοχρησία και πάλι στο προσκήνιο! Φαίνεται ότι αυτές οι κατηγορίες άρχισαν να γίνονται της μόδας.

Η Ασφάλεια Αττικής εξιχνίασε την πρόσφατη δολοφονία του άτυχου 32χρονου ταξιτζή Λογοθέτη Ακορδονίδη, που έγινε τα ξημερώματα της 1ης Δεκεμβρίου 1993 έξω από μπαρ στο Κουκάκι. Δράστες της άγριας αυτής δολοφονίας είναι ο Ιωάννης Κλάδος και ο φίλος του Ηρακλής Νυκτάρης

και οι δύο Κρητικοί από τα Λιβάδια Ρεθύμνου.

Όπως προέκυψε από την προανάκριση 15 μέρες πριν το φονικό το θύμα και οι δράστες συνδιασκέδαζαν σε μπουάτ και ο ταξιτζής "τόλμησε" να "στραβοκοιτάξει" μια φίλη τους. Οι δράστες αποφάσισαν να τον τιμωρήσουν. Του έστησαν καρτέρι και, όπως ομολόγησε ο Νυκτάρης, αυτός τον κρατούσε ενώ ο Κλάδος τον πυροβόλούσε τέσσερις φορές: στα πόδια, στο στήθος και το κεφάλι.

ΕΞΑΡΘΡΩΘΗΚΕ ΣΠΕΙΡΑ ΗΡΩΙΝΗΣ

Εξαρθρώθηκε από αστυνομικούς της Δίωξης Ναρκωτικών οικογενειακή "επιχείρηση" εμπορίας και διακίνησης ηρωίνης. Την σπείρα είχαν συστήσει δύο αδέρφια, ο Βασίλειος και Ευθύμιος Μητσιόπουλος στην οποία μετείχαν οι: Γεώργιος Παπαδόπουλος και Σωτήριος Κατσώνης. Οι δράστες πουλούσαν μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών ουσιών σε στέκια τοξικομανών στην Αττική.

Πρώτοι συνελήφθησαν στο άλσος Παπάγου, οι Β. Μητσιόπουλος και Γ. Παπαδόπουλος, τη στιγμή που ο πρώτος

έδινε στο δεύτερο 400 γραμμάρια ηρωίνης. Στη συνέχεια εντοπίστηκε και συνελήφθη και ο Ε. Μητσιόπουλος, σε διαμέρισμα στα Ιλίσια και λίγο αργότερα ο Σ. Κατσώνης.

Στην κατοχή των τεσσάρων συλληφθέντων βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 4 κιλά και 300 γραμμάρια ηρωίνης, 213 δισκία μεθαδόνης, 11.000.000 δραχμές που προέρχονταν από το εμπόριο ναρκωτικών και μια μοτοσυκλέτα με την οποία γινόταν η διακίνηση της ηρωίνης.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

ΣΑΡΑΝΤΑΕΝΑ ΑΥΓΑ ΜΕ ΗΡΩΙΝΗ!

Από υπόγειο διαμέρισμα πολυκατοικίας στα Καμίνια, ξε-
τρύπωσαν αυτή τη φορά οι άνδρες της Δίωξης Ναρκωτικών,
ηρωίνη συσκευασμένη σε 41 ειδικά μπουκαλάκια, σχήματος
αυγού. Τα "αυγά" τα μετέφεραν πρόσφατα από τη Βουλγαρία
οι Τανζανοί: Σουέντι Κισάλα, 34 χρόνων και Κιτουάνα Σα-
λούν, 28 χρόνων, κρυμμένα στις σωματικές τους κοιλότητες.

Εκτός από την ηρωίνη βάρους 480 γραμμαρίων, στην
κατοχή των δύο εμπόρων που συνελήφθησαν, βρέθηκαν
ακόμη και κατασχέθηκαν 60.000δρχ. και 100 δολάρια ΗΠΑ.
Εκπνέει ότι διοχέτευσε τον τελευταίο καιρό πάνω από τρία
κιλά ηρωίνης σε τοξικομανείς του Πειραιά.

ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΔΕΛΤΑ!

Η Ασφάλεια Αττικής είχε πληροφορίες ότι άγνωστοι διε-
νεργούσαν παράνομα στοιχήματα, αποστερώντας από τον
οργανισμό Διεξαγωγής Ιπποδρομιών Ελλάδος (Ο.Δ.Ι.Ε) το
νόμιμο κέρδος, την "γκανιότα", που είναι το 20% επί του
αμοιβαίου στοιχήματος. Αρχισε παρακολουθήσεις και όταν
έδρασε εξάρθρωσε 12μελή σπείρα, που είχε ξεπνέσει τον
Ιππόδρομο, διακινώντας τεράστια ποσά σε στοιχήματα.

Μετά την έφοδο της Αστυνομίας στις 17 Δεκεμβρίου
1993, κατά τη διάρκεια διεξαγωγής των Ιπποδρομιών, συ-
νελήφθησαν 12 άτομα που κατείχαν κουπόνια με τα παρά-
νομα στοιχήματα. Οι συλληφθέντες είναι: Ποθητός Λιβαδά-

ρος, Λεωνίδας Σουρής, Γιώργος Πατσάκης, Σταύρος Βασι-
λάκης, Νίκος Κουκουλάς, Σταύρος Μακρής, Κυριάκος
Τουρτουλάς, Νίκος Σαντοριναίος, Νίκος Κουτεντάκης, Νίκος
Σκριβάνος, Γιώργος Παπαϊωάννου και Επαμεινώνδας Πα-
παϊωάννου, οι οποίοι στη συνέχεια παραπέμφθηκαν στην
δικαιοσύνη.

Με την επιτυχία της αυτή η Ασφάλεια τόνωσε το αίσθημα
δικαίου των φιλίππων και απογοήτευσε τους επίδοξους κα-
ταχραστές από τις ομάδες των μπουκμείκερς που πίστευαν
ότι θα μπορούσαν να κερδίσουν ποσά σε παράνομα
στοιχήματα.

ΕΝΑ ΚΙΛΟ ΧΑΣΙΣ ΚΑΙ ΞΟΦΛΗΣΑΜΕ!

Οι αστυνομικοί της Δίωξης Ναρκωτικών συνέλαβαν επ'
αυτοφώρω τον Αλέξανδρο Παναγόπουλο με ένα κιλό ινδικής
κάνναβης μέσα στο αυτοκίνητό του, έξω από το μπαρ "Πό-
κερ" της οδού Τροίας. Απολογούμενος στη συνέχεια ο Πα-
ναγόπουλος, παραδέχτηκε ότι δάνεισε στον ιδιοκτήτη του
μπαρ, Ιωάννη Πολιτάκο 200.000 δραχ., αλλά εκείνος παρότι
οι μέρες περνούσαν, δεν είχε χρήματα για να ξοφλήσει το
χρέος του. Έτσι συμφώνησαν αντί για τα δανεικά να παρα-
λάβει μια σακούλα με ένα κιλό χασίς με σκοπό να την

πουλήσει ο Παναγόπουλος σε κάποιον Πέτρο αντί 500.000
δραχ. Στη συνέχεια θα κρατούσε τα χρήματά του και θα έδινε
τις 300 στον Πολιτάκο.

Όταν ήρθε η σειρά του Πολιτάκου να απολογηθεί, ισχυ-
ρίστηκε ότι όλα τα παραπάνω είναι φαντασίες του Παναγό-
πουλου για να ελαφρύνει τη θέση του. Όμως το Δικαστήριο,
όπου οδηγήθηκαν δεν τον πίστεψε και τον καταδίκασε σε 6
χρόνια κάθειρξη, ενώ τον Παναγόπουλο σε 5 χρόνια.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Εισαγόμενοι τσαντάκηδες

Λίγες ημέρες πριν από τα Χριστούγεννα η αγορά της
Θεσσαλονίκης παρουσίαζε αυξημένη κίνηση. Οι εισαγόμενοι
πορτοφολάδες και τσαντάκηδες θα έπιαναν δουλειά. Πεδίο
δράσης όλων αυτών ήταν το εμπορικό κέντρο της Θεσσαλονί-
κης, τα πολυκαταστήματα και οι στάσεις των λεωφορείων στην
Εγνατία οδό, την Τσιμισκή και την Ελευθερίου Βενιζέλου.

Οι συχνές περιπολίες των ανδρών της Ασφάλειας Θεσ-
σαλονίκης περιόρισαν τη δράση των οργανωμένων συμμο-

ριών Γιουγκοσλάβων, Βουλγάρων και κυρίως Αλβανών. Επί-
σης εξάρθρωσαν τη σπείρα που αποτελούσαν οι: Αλεξάντερ
Πέτροβιτς, 19 χρόνων και Σάκα Ζάριτς, 22 χρόνων, από το
Βελιγράδι που δρούσαν εναντίον ανύποπτων γυναικών, αρ-
πάζοντας τις τσάντες τους.

Οι παραπάνω αλλοδαποί συνελήφθησαν την ώρα που
άρπαζαν τη τσάντα της Σοφίας Ελεκίδου, αφού προηγουμέ-
νως την γρονθοκόπησαν.

ΘΡΑΚΗ: ΠΟΥΛΗΣΕ ΠΕΝΤΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ!

Η άριστη συνεργασία των Υπηρεσιών Ασφαλείας της
Ελληνικής Αστυνομίας, έφερε στο φως και άλλο εμπόριο της
ντροπής. Συνελήφθη πρόσφατα ο Σουκρή Ογλού Μεμέτ Αλή
37 χρόνων από την Ξάνθη, όταν πούλησε το νεογέννητο
παιδί του αντί 1.000.000 δραχ. σε ζευγάρι Κρητικών. Κατά
την προανάκριση όμως προέκυψε ότι ο Σουκρή είχε

πουλήσει άλλα τέσσερα παιδιά του στο χρονικό διάστημα
1988-92, σε οικογένειες Ελλήνων και Σουηδών. Οι έρευνες
τώρα των αστυνομικών στρέφονται στον εντοπισμό και των
άλλων συνενόχων της περιέργης αυτής υπόθεσης.

Επιμέλεια Αρχ. Δημήτρης Φραγκούλης

ΤΖΙΤΖΙΚΑΣ (ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ) ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ

Ενας συνάδελφος με πολύπλευρο ταλέντο στο χώρο της τέχνης.

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1946. Ο πατέρας του καιτάγεται από τις Κουκουβάουνες (Αρχαία Γλαυκία-σήμερα Δήμος Μεταμόρφωσης) και η μητέρα του Πόντια από την Κερασούντα.

Από πολύ μικρό παιδί είχε έντονες καλλιτεχνικές ανησυχίες στην ζωγραφική, ξυλογλυπτική, κεραμική αλλά και στο θέατρο.

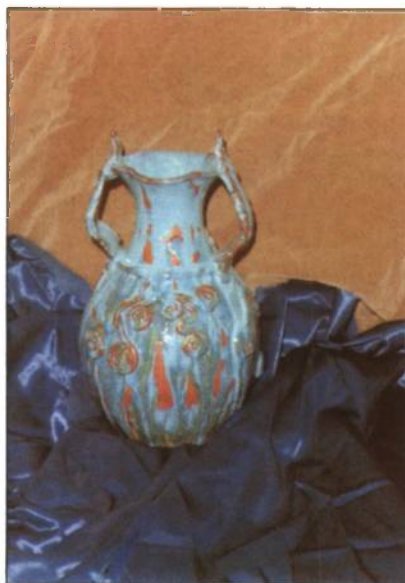
Η καλλιτεχνική του ευαισθησία τον οδήγησε, σε ηλικία 10 ετών περίπου, να συγκεντρώσει τους συμμαθητές της τάξης του και να παρουσιάσει τα πάθη του Χριστού σε υπαίθρια θεατρική παράσταση. Στην ίδια ηλικία έκανε και τα πρώτα βήματά του στην ζωγραφική, ζωγραφίζοντας διάφορα θέματα από την μυθολογία.

Σε όλη την εφηβική και μετεφηβική του ηλικία συνεχίζει να ζωγραφίζει διευρύνοντας τα θέματά του. Παράλληλα όμως γεννιέται μέσα του και μία έντονη συλλεκτική διάθεση σε ότι έχει σχέση με την Ελληνική λαογραφική παράδοση (ενδυματολογικό υλικό κ.λ.π.)

Το 1975 εκλέγεται σύμβουλος του πνευματικού ομίλου Μεταμόρφωσης. Τον ίδιο χρόνο με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου ορίζεται σύμβουλος του Δημοτικού Πνευματικού Κέντρου στον τομέα

ικαστικές τέχνες, λαογραφία, χορευτικά και βιβλιοθήκη.

Την έκθεση λαϊκής τέχνης του Δήμου Μεταμόρφωσης αποτελούσαν σχεδόν εξ ολοκλήρου έργα της προσοπικής του συλ-

λογής, τα οποία είχε συλλέξει με προσοχή. Το 1982 το μεγάλο του όνειρο αρχίζει να πραγματοποιείται.

Ερχεται σε συνεχή επικοινωνία με Ποινίους από τη Μακεδονία, νέους καιούς της Μεταμόρφωσης και ιδρύει το σύλλογο Ποινίων στη Μεταμόρφωση με την ονομασία "Εύξεινος Πόντος", ο ο-

ποίος πέρνει σάρκα και οστά στις 12 Μαΐου του 1983 με πρόεδρο τον ίδιο.

Το 1988, γνωρίζει τον Πόντιο δάσκαλο Κεραμικής Μιχάλη Παριτόγλου και η αγάπη που είχε για την κεραμική τέχνη μετατρέπεται σε λαίρετα. Από τότε, αρχίζει την δημιουργία έργων κεραμικής με πάθος, όπως κανάτια με ανθρωπόμορφες και ζωόμορφες παραστάσεις, με λογής λογής σιολίδια, με Βυζαντινές, Αρχαϊκές και λαϊκές μορφές κ.λ.π. Το 1993, έχοντας πλέον δημιουργήσει αρκετά έργα, συμμετέχει στην Π' έκθεση ζωγραφικής και γλυπτικής στον Παρνασσό.

Ο συνάδελφός μας Ερωτόκριτος, σαν λάτρης της παράδοσης και των πολιτιστικών θεμάτων, παράλληλα με τα υπηρεσιακά του καθήκοντα που τα ασκεί με τον ίδιο ζήλο, συνεχίζει με αμείωτο ενδιαφέρον να δημιουργεί και να εκφράζει την αγάπη του αυτή μέσα από την τέχνη.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Στενομαυαλίες, περιορισμένες απιλήψεις, μικρόνοιες.
2. Ταλαιπώρος, στα αρχαία - Κομμάτι υφάσματος - Ιωάννης..., Σκώτος οικονομολόγος (1671-1729) με διεθνή ακτινοβολία.
3. Μάρκα γνωστών γαλλικών πιάνων - Χαμηλόφωνα ή αργά - Παλιά συγκοινωνιακά της Αθήνας.
4. Νότα βυζαντινής μουσικής - Διονύσιος ..., αγωνιστής του 1821.
5. Γιαπωνέζικο υφαίστιο - Απούλη-τος(ιδόμ.) - Το 1/4 του αριθμού 84.
6. Γνωστός Γάλλος σκηνοθέτης - Η είναι νερά πηγής ή αναφέρονται στην παιδεία.
7. Μας δείχνει κάποιο όριο - Στην μυθική αυτή χώρα πήγε και ο Ηρακλής.
8. Πρόθεση - Αρχαίος τύρρανος της Σάμου.
9. Ταβάνια στην καθαρεύουσα - Τέτοια χρειάζονται για δύσκολες δουλειές(μτφ).
10. Μέρος του άνθους(καθ.) - Αρχικά οργανισμού του Πειραιά.
11. Δείχνει συγκατάβαση - Ενδεκα - Υποθετικό - Ιερό, Αγίο.
12. Γίνεται συχνά στις τιμές - Εβδομήντα τέσσερα Ελληνικό.
13. Επαρχία της Εύβοιας - Συμφορές, βάσανα(καθ.).

ΚΑΘΕΤΑ

1. Κατηγορία πτηνών στα οποία ανήκει ο πελεκάνος.
2. Λιμάνι της Ιταλίας - Ελευσίνιος Ηρώας - Ξένα αεροπορικά αρχικά.
3. Προσκαλεί - Γεγονικός, με κοινά σύνορα(καθ.) - Δύο σύμφωνα, που μας δίνουν ένα ξένο.
4. Παλιά πρωτεύουσα της Ιαπωνίας

- Αυτές δείχνουν έλλειψη σαφήνειας(καθ.- κυριολ.).

5. Αντωνυμία της καθαρεύουσας - Κατοικίδιο ζώο(καθ.) - Βαθιά νερά.

6. Συγγραφέας Γάλλος μαρκήσιος - Μητέρα του Ερμή - Ομοία φωνήεντα.

7. Κοπιαστικοί(καθ.) - Ξυριστική λεπίδα.

8. Στην καθαρεύουσα λέγονται "εδέσματα" - Σκληρή πέτρα ακονίσματος(καθ.).

9. Σχετικό με κλάδο της Ιατρικής(καθ.) - Το διπλάσιό του είναι το 408.

10. Κινέζικο όνομα - Ακούγεται στις αγορές - Αρχή ... ήπτας - Διεθνής Οργανισμός.

11. Πρόθεση της αρχαίας - Μεγάλος Έλληνας χαρακτήρας.

12. Τέλματα, νερά που λιμνάζουν - Σύνδεσμος - Πολιορκήθηκε 10 χρόνια(μυθ.).

13. Ακέραια, δεν λείπει τίποτε - Υπονοεί και τα δύστροπα, τα αντίθετα.

ΛΥΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. ΠΡΟΘΑΛΛΑΜΟΣ - ΝΑ 2. ΡΑΜΑ - ΙΣΟΤΙΜΟΣ 3. ΟΚΑ - ΑΛΑΝΙ - ΑΤΗ 4. ΒΟΛΟΣ - ΝΟ - ΑΡΑΜ 5. ΑΣΕΒΗΣ - ΤΑΣΙ 6. ΣΟΜΑΛΟΙ - ΔΑΝ 7. ΛΕΜΑΝ - ΡΑΝΤ 8. ΑΝΟΣΑ - ΕΛΑ - ΙΑ 9. ΑΛΑΣ - ΡΩΣΙΚΕΣ 10. ΛΑΝ - ΣΙΚ - ΜΕΝΟΣ 11. ΑΜΟΝΙ - ΥΠΑΤΑ 12. ΙΑΣΙΟ - ΑΝΕΣΙΣ 13. ΝΣ - ΣΥΝΕΣΙΣ - ΛΑ.

ΚΑΘΕΤΑ

1. ΠΡΟΒΑΤΑ - ΑΛΑΙΝ 2. ΡΑΚΟΣ - ΠΑΛΑΜΑΣ 3. ΟΜΑΛΕΣ - ΝΑΝΟΣ 4. ΘΑ - ΟΒΟΛΟΣ - ΝΙΣ 5. ΑΣΗΜΕΣ - ΣΙΟΥ 6. ΛΙΑ - ΣΑΜΑΡΙ 7. ΑΣΑΝ - ΛΑ - ΩΚΥ 8. ΜΟΝΟΤΟΝΕΣ - ΠΑΣ 9. ΟΤΙ - ΑΙ - ΛΙΜΑΝΙ 10. ΣΙ - ΑΣ - ΡΑΚΕΤΕΣ 11. ΜΑΡΙΔΑ - ΕΝΑΣ 12. ΝΟΤΑ - ΑΝΙΣΟ - ΙΑ 13. ΑΣΗΜΑΝΤΑ - ΣΑΣΑ.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Στο Φ.Ε.Κ. Β-850/12-11-1993 δημοσιεύθηκε η υπ' αριθμόν 7004/3/19/11-11-1993 Απόφαση Πρωθυπουργού και Υπουργού Δημόσιας Τάξης, που αναφέρεται στην ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης και έχει ως εξής:

"Στον Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης Κωνσταντίνο Γείτονα, αναθέτουμε την άσκηση αρμοδιοτήτων για θέματα των Σωμάτων Ασφαλείας και Υπηρεσιών που συγκροτούν το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης ως ακολούθως:

α. Σώμα Ελληνικής Αστυνομίας

(1) Τις αρμοδιότητες των Διευθύνσεων Γενικής Αστυνόμευσης, Τροχαίας, Δημόσιας Ασφάλειας, Τουριστικής Αστυνομίας, Πολιτικού Προσωπικού, Πληροφορικής και Τεχνικών.

(2) Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Γενικής Αστυνόμευσης και Τροχαίας ασκούνται παραλλήλως με τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης.

β. Πυροσβεστικό Σώμα

Τις αρμοδιότητες των Διευθύνσεων Προληπτικής Πυροπροστασίας, Οργανώσεως και Μελετών, Υγειονομικού και Τεχνικών Εφαρμογών.

γ. Υπηρεσία Πολιτικής Σχεδίασης Εκτακτης Ανάγκης Υ.Δ.Τ.

Όλες τις αρμοδιότητες της Υπηρεσίας αυτής.

δ. Υπηρεσία Αγροφυλακής Υ.Δ.Τ.

Τις αρμοδιότητες των Διευθύνσεων Αγροτικής Ασφάλειας και Ειδικών Υπηρεσιών.

Στα πλαίσια των ανωτέρω αρμοδιοτήτων περιλαμβάνονται και η πρόταση για έκδοση και υπογραφή κανονιστικών και απομικών διαταγμάτων και η έκδοση αποφάσεων για θέματα της αρμοδιότητάς του, καθώς και η συνυπογραφή των ανωτέρω διαταγμάτων και αποφάσεων με άλλους Υπουργούς και Υφυπουργούς. Επίσης, θέματα δημοσίων σχέσεων και κοινοβουλευτικού ελέγχου που σχετίζονται με τις αρμοδιότητες που ανατίθενται σ' αυτόν".

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ - ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ

Στις 29-12-1993, συνήλθε το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων της Ελληνικής Αστυνομίας και έκρινε τους 10 Υποστράτηγους. Στο βαθμό του Αντιστρατήγου προήχθησαν οι Υποστράτηγοι Αθανάσιος Βασιλόπουλος και Χαράλαμπος Σκίτσας. Διατηρητέοι κρίθηκαν οι Υποστράτηγοι Δημήτριος Μακρής, Ιωάννης Καρακωντίνος και Κωνσταντίνος Κελέσης. Ως ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους κρίθηκαν οι Υποστράτηγοι Μιχαήλ Τζγκουνάκης, Μιχαήλ Σκαλιδά-

κης, Νικόλαος Σταματόγιαννης, Δήμος Σκοπλάκης και Ιωάννης Δικόπουλος, στους οποίους απονεμήθηκε ο βαθμός του Αντιστρατήγου ε.α. και ο τίτλος του Επιτίμου των υπηρεσιακών μονάδων που διοίκησαν.

Στις 30-12-1993, συνήλθε ξανά το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων και έκρινε τους 31 Ταξίαρχους. Στο βαθμό του Υποστρατήγου προήχθησαν οι Νικόλαος Ρελάκης, Νικόλαος Χατζάκης, Ανδρέας Κρανίτης, Δημήτριος Αποστολόπουλος και Αντώνιος Γιαρμίδης. Κρίθηκαν ως ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους και προήχθησαν εκτός οργανικών θέσεων στο βαθμό του Υποστρατήγου οι Ιωάννης Φουτάκης, Πάνος Κατσέρης, Βασίλειος Σαγώνας, Ηλίας Δεβεράκης, Ιωάννης Καπογιάννης, Γεώργιος Γρούσπας, Αγαθόνικος Αποκορίτης, Μάρκος Φαλελάκης, Ηλίας Καραματσούκης, Αντώνιος Δημητρόπουλος, Ιωάννης Βανικιώτης και Κωνσταντίνος Σαλπάρας.

Στις 5-1-1994, συνήλθε το Ανώτερο Συμβούλιο Κρίσεων της Ελληνικής Αστυνομίας και έκρινε τους 102 Αστυνομικούς Διευθυντές. Στο βαθμό του Ταξίαρχου προήχθησαν οι Δημήτριος Μπακιρτζής, Δημήτριος Τζανετάκος, Χρήστος Κεραμιδάς, Ελευθέριος Πανταζής, Νικόλαος Λεωνίδης, Αντώνιος Αγγελόπουλος, Θεοφάνης Δελιχάς, Νικόλαος Δρακόπουλος, Κωνσταντίνος Χρονόπουλος, Γεώργιος Σερέτης, Ιωάννης Ασημάκης, Δημήτριος Ατρέας και Εμμανουήλ Σπυριδάκης. Κρίθηκαν ως ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους και προήχθησαν εκτός οργανικών θέσεων στο Ταξίαρχου οι Χρήστος Νάτσιος, Παναγιώτης Κλεφτόγιαννης, Ελευθέριος Καλαϊτζόγλου, Χρύσανθος Μπότσης, Σάββας Καβαζίδης, Βασίλειος Μπουζάνης, Κυριάκος Κακαλέτρης, Γεώργιος Κυριακόπουλος, Θρασύβουλος Τσιβουράκης, Ιωάννης Μπραούνης, Κωνσταντίνος Παταργιάς, Νικόλαος Σπανόπουλος, Ιωάννης Δημάκης, Παναγιώτης Μερίσσολου, Ηλίας Παλαιολόγος, Γεώργιος Δούκας, Παναγιώτης Τσάκας, Δημήτριος Πριόβολος, Σωτήριος Μάνδαλος, Γεώργιος Τζωρτζάκης, Γεώργιος Μανούσος, Νικόλαος Πολίτης, Ιωάννης Λιουνέας, Νικόλαος Δακουράς, Δημήτριος Γερογιάννης, Γεώργιος Κράβαρης, Ανδρέας Ζαμπακόλας, Διογένης Παπανικολάου, Γεώργιος Τσέλιος, Γεώργιος Σκαμαγκούλης και Ιωάννης Ψαρογιάννης.

Στις 12-1-1994, συνήλθε το Ανώτερο Συμβούλιο Κρίσεων της Ελληνικής Αστυνομίας και έκρινε τους 250 Αστυνομικούς Υποδιευθυντές. Στο βαθμό του Αστυνομικού Διευθυντού προήχθησαν οι Νικόλαος Αποστολόπουλος, Ασημάκης Σαβιδάς, Ιωάννης Βογιατζής, Σωτήριος Καλαμάκης, Νικηφόρος Ασπρούδης, Νικόλαος Σταυρακάκης, Σπυρίδων Πανουράκης, Ιωάννης Συκιώτης, Ιωάννης Γεωργακόπουλος, Μενέλαος Δασκαλάκης, Παναγιώτης Αθανασέκος, Γεώργιος Πλάκας, Βασίλειος Ζάχος, Θεόδωρος Παπαδόπουλος, Ε-

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ ΝΕΑ

λευθέριος Μαγγανάρης, Ιωάννης Γκογκοζώτος, Νικόλαος Αργυρόπουλος, Γεώργιος Μανουσάκης, Παναγιώτης Χουντάλας, Παναγιώτης Κοράκης, Μιλτιάδης Ρασιάτος, Παναγιώτης Γεωργακόπουλος, Νικόλαος Παπαθανασάκης, Δημήτριος Σακελλάρης, Περικλής Τσελέπης, Ευάγγελος Τζώκος, Ιωάννης Παπαδάκης, Δημήτριος Τσέκος, Τρύφων Χατζηανδρέου, Αθανάσιος Τσάμπρας, Γεώργιος Τοιρώνης, Νικόλαος Κωνστανταρόπουλος, Κωνσταντίνος Κατσιγιάννης, Γεώργιος Μπαϊραμάκης, Αθανάσιος Βαμβέσος, Γεώργιος Κέλλης, Γεώργιος Τρίμμης, Ελευθέριος Γρίβας, Βασίλειος Καραγκούνης, Ηλίας Μποζίκας, Γεώργιος Τσουκάκης, Βασίλειος Βεροϊόπουλος, Νικόλαος Περιμένης, Βασίλειος Σεκληρέντος, Ιωάννης Μοζνάκης, Παναγιώτης Κόικας, Αθανάσιος Ζήκας, Απόστολος Κόκκορης και Γεώργιος Τριανταφύλλου. Αποστρατεύθηκαν οι Γεώργιος Κεραμιώτης, Ιωάννης Δελησηλιόπουλος, Δημήτριος Φάζος, Κωνσταντίνος Σέβης, Παρασκευάς Φουτζιτζής και Βασίλειος Κεραμής, από τους οποίους οι πέντε πρώτοι προήχθησαν στο βαθμό του Αστυνομικού Διευθυντού εκτός οργανικών θέσεων λόγω προαγωγής νεωτέρων τους.

Επίσης, με το από 28-12-1993 Προεδρικό Διάταγμα προήχθησαν αναδρομικά, στο βαθμό του Ταξίαρχου ο Αστυνομικός Διευθυντής Κων. Λάκκας και στο βαθμό του Αστυνομικού Διευθυντού οι Αστυνομικοί Υποδιευθυντές Εμμανουήλ Σπυριδάκης, Ευτύχιος Πεντάρης, Ιωάννης Τακάκης, Αντώνιος Κουκάκης, Σταύρος Χουλάκης και Κων. Κόλλιας.

Με το από 8-12-1993 Προεδρικό Διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. 211Γ της 10-12-93, προήχθησαν στην ενέργεια εκτός οργανικών θέσεων εν όψει αποστρατείας τους οι κατωτέρω Αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας:

α. επειδή συμπλήρωσαν 35ετή πραγματική υπηρεσία:

Στο βαθμό του Ταξίαρχου οι Αστυνομικοί Διευθυντές Παναγιώτης Κορμάς, Δήμος Κουτσοστάθης, Γρηγόριος Δρόσος, Γεώργιος Μπάρλας, Διονύσιος Λαμπρόπουλος, Αναστάσιος Κουμούτσος, Ηλίας Στραγαλινός, Θεοφάνης Χρυσανθόπουλος, Γεώργιος Παναγιωτόπουλος, Νικόλαος Τασάκος, Απόστολος Γκόβαρης, Δημοσθένης Σκούφης και Ανδρέας Βασιλακόπουλος.

Στο βαθμό του Αστυνομικού Διευθυντού οι Αστυνομικοί Υποδιευθυντές Κωνσταντίνος Μανδράκης, Γρηγόριος Κατσιγιάννης και Κωνσταντίνος Πέρρος.

Στο βαθμό του Αστυνομικού Υποδιευθυντού οι Αστυνόμοι Α' Ν.Δ. 649/70 Γεώργιος Μπακαλώνης, Νικόλαος Νάνος και Απόστολος Βάντζος.

Στους βαθμούς του Αστυνόμου Β', Αστυνόμου Α' και Αστυνομικού Υποδιευθυντού ο Υπαστυνόμος Α' Ν.Δ. 649/70 Παναγιώτης Τσιντζιρόπουλος.

β. επειδή συμπλήρωσαν το όριο ηλικίας του βαθμού τους:

Στο βαθμό του Ταξίαρχου οι Αστυνομικοί Διευθυντές Νικόλαος Στεφανής, Αθανάσιος Μαυροειδάκος, Χρήστος Οικονομέας, Νικόλαος Γούλας, Χαράλαμπος Παπαδάκης, Γεώργιος Φωτεινός, Θεόδωρος Μπουντάς, Βασίλειος Νίτσιος, Ιωάννης Μπάρλας, Ταξίαρχης Καλμαντής, Νικόλαος Τοίτουρας, Θεόδωρος Σβανάς και Νικόλαος Κούτρας (Αστυκτηνίατρος).

Στο βαθμό του Αστυνομικού Διευθυντού οι Αστυνομικοί Υποδιευθυντές Παύλος Σιαράγγος και Θωμάς Ζαρκάδας.

Στο βαθμό του Αστυνομικού Υποδιευθυντού ο Αστυνόμος Α' Ευτύχιος Χριστοφάκης.

Στους βαθμούς του Αστυνόμου Α' και Αστυνομικού Υποδιευθυντού οι Αστυνόμοι Β' Ν.Δ. 649/70 Αθανάσιος Λενέτης, Αλέξανδρος Παπασταματίου, Δημήτριος Καμαρινόπουλος, Κωνσταντίνος Φουσέκης, Παντελής Παπαδάκης, Θεοχάρης Ντοκουμές, Θεόδωρος Λιακόπουλος, Οδυσσεάς Κονιστής, Σωτήριος Κυριακούλας, Κωνσταντίνος Ταταράκης, Αθανάσιος Τσουβάλας, Δημήτριος Μπαλλάς, Παναγιώτης Σωτηρακόπουλος, Θεόδωρος Στρούμπος, Οδυσσεάς Περγιδάκης και Γεώργιος Κώνστας.

Στους βαθμούς του Αστυνόμου Β', Αστυνόμου Α' και Αστυνομικού Υποδιευθυντού οι Υπαστυνόμοι Α' Ν.Δ. 649/70 Αθανάσιος Παπαευθυμίου, Αιμιλιανός Μηλιάδης, Γεώργιος Καραγεώργος, Χρήστος Ντούφας, Περικλής Μπακογιάννης, Αντώνιος Υψηλάντης, Ανδρέας Δανιήλ, Δημήτριος Αρβανίτης, Δημήτριος Ρούκος, Δημήτριος Κουτσοσθόδωρος, Αθανάσιος Ζιώγας, Δημήτριος Τυρογιάννης, Εμμανουήλ Βιτσιλάκης, Ιωσήφ Τουγιαννίδης, Μιχαήλ Ζαχαράκης, Αθανάσιος Τριαντάφυλλος, Βασίλειος Διαμάντης και Κωνσταντίνος Αρκολάκης.

Στους βαθμούς του Αστυνόμου Β' αναδρομικά από 5-4-1993, του Αστυνόμου Α' και του Αστυνομικού Υποδιευθυντού ο Υπαστυνόμος Α' Ν.Δ. 649/70 Πέτρος Τσαγκώνας.

Στους βαθμούς του Αστυνόμου Β' αναδρομικά από 24-1-1992 και του Αστυνόμου Α' ο Υπαστυνόμος Α' Ν.Δ. 649/70 Στέφανος Θεοχαρίδης.

γ. Υστερα από αίτησή τους:

Στο βαθμό του Ταξίαρχου οι Αστυνομικοί Διευθυντές Γεώργιος Γιαννακουλόπουλος και Σπυρίδων Λιάτσος.

Στους βαθμούς του Αστυνόμου Β' και Αστυνόμου Α' ο Υπαστυνόμος Α' Ν.Δ. 649/70 Κυριάκος Μαρκόπουλος.

Με διάφορες, τέλος, αποφάσεις του κ. Υπουργού Δημόσιας Τάξης αποστρατεύθηκαν με το βαθμό του Υπαστυνόμου Β' οι κατωτέρω Ανθυπαστυνόμοι: Ηλίας Κουτσούκος, Κωνσταντίνος Απόστολος, Αντώνιος Οικονόμου, Αριστοτέλης Σαπουνάς, Ναπολέων Τσαμπάλας, Ιωάννης Παπανικολάου, Ανδρέας Κοντονής - Καλλιπας και Αλεξάνδρα Βαμβιολάκη.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ - ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Με απόφαση του κ. Υπουργού Δημόσιας Τάξης τοποθετήθηκαν - μετατέθηκαν οι κατωτέρω Υποστράτηγοι της Ελληνικής Αστυνομίας: Νικόλαος Ρελάκης στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής ως Γενικός Διευθυντής, Ιωάννης Καρακωντίνος στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης ως Γενικός Διευθυντής, Αντώνιος Γιαρμίδης στην Α' Γενική Επιθεώρηση Αστυνομίας ως Γενικός Επιθεωρητής, Δημήτριος Μακρής στη Δ' Γενική Επιθεώρηση Αστυνομίας ως Γενικός Επιθεωρητής, Κωνσταντίνος Κελέσης στη Γ' Γενική Επιθεώρηση Αστυνομίας ως Γενικός Επιθεωρητής, Ανδρέας Κρανίτης στην Ε' Γενική Επιθεώρηση Αστυνομίας ως Γενικός Επιθεωρητής και Νικόλαος Χατζάκης στη Διεύθυνση Αστυνομικού Προσωπικού/Υ.Δ.Τ. ως Διευθυντής.

Επίσης, με απόφαση του κ. Υπουργού Δημόσιας Τάξης μετατέθηκαν οι παρακάτω Ταξίαρχοι της Ελληνικής Αστυνομίας, οι οποίοι τοποθετήθηκαν ως εξής: Χρήστος Κεραμιδής στη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής ως Διευθυντής, Νικόλαος Λεωνίδης στην Επιθεώρηση Αστυνομίας Ανατ. Μακεδονίας και Θράκης ως Επιθεωρητής, Παναγιώτης Πιτσογιάννης στην Επιθεώρηση Αστυνομίας Κεντρικής Μακεδονίας ως Επιθεωρητής, Ιωάννης Ζιάκας στην Επιθεώρηση Αστυνομίας Δυτικής Μακεδονίας ως Επιθεωρητής, Ελευθέριος Πανταζής στην Επιθεώρηση Αστυνομίας Ηπείρου ως Επιθεωρητής, Εμμανουήλ Σπυριδάκης στην Επιθεώρηση Αστυνομίας Κρήτης ως Επιθεωρητής, Δημήτριος Τζανετάκος στην Επιθεώρηση Αστυνομίας Νοτίου Αιγαίου ως Επιθεωρητής, Αντώνιος Αγγελόπουλος στη Διεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας/Υ.Δ.Τ. ως Διευθυντής, Κωνσταντίνος Λάκκας στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών/Υ.Δ.Τ. ως Διευθυντής, Ανδρέας Μιτζήθρας στη Γ.Α.Δ. Αττικής ως Υποδιευθυντής, Χρήστος Παπαχρήστος στη Διεύθυνση Αστυνομίας Αθηνών ως Διευθυντής, Θεοφάνης Δελιχάς στη Διεύθυνση Αστυνομίας Πειραιά ως Διευθυντής, Νικόλαος Δρακόπουλος στη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής ως Υποδιευθυντής, Κωνσταντίνος Χρονόπουλος στην Υ.Α.Κ.Α. Αθηνών ως Διευθυντής, Δημήτριος Μπακιρτζής στη Γ.Α.Δ. Θεσσαλονίκης ως Υποδιευθυντής, Δημήτριος Ατρέας στη Διεύθυνση Αστυνομίας Θεσσαλονίκης ως Διευθυντής, Ιωάννης Ασημάκης στη Διεύθυνση Ασφάλειας Θεσσαλονίκης ως Διευθυντής και Γεώργιος Σερέτης στη Διεύθυνση Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής ως Διευθυντής.

Εξάλλου, με απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, τοποθετήθηκαν Διευθυντές στη Διεύθυνση Αμεσης Δράσης Αττικής ο Αστυνομικός Διευθυντής Σταύρος Χουλάκης και στη Διεύθυνση Τροχαίας Αττικής ο Αστυνομικός Διευθυντής Ιωάννης Τακάκης.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

Με την 6506/2/5 από 10-12-1993 Απόφαση του κ. Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας προκηρύχθηκαν εισιτήριες εξετάσεις για την εισαγωγή τριακοσίων αστυνομικών γενικών καθηκόντων (270 ανδρών - 30 γυναικών) στη Σχολή Αρχιφυλάκων της Ελληνικής Αστυνομίας, για το εκπαιδευτικό έτος 1993 - 1994.

Οι εξετάσεις για όλους τους υποψηφίους και για όλα τα μαθήματα θα γίνουν στην Αθήνα, στις εγκαταστάσεις των Σχολών της Αστυνομικής Ακαδημίας, από 12-2-1994 μέχρι 14-2-1994, με τη φροντίδα και την ευθύνη της Σχολής Αρχιφυλάκων, κάτω από την εποπτεία και το συντονισμό της Διεύθυνσης Εκπαίδευσης/Υ.Δ.Τ.

Τα μαθήματα στα οποία θα εξετασθούν οι υποψήφιοι είναι κατά σειρά τα εξής: Ελληνικά (Εκθεση Ιδεών), Ποινικός Κώδικας, Ποινική Δικονομία, Οργανισμός και Κανονισμοί της Ελληνικής Αστυνομίας, Ξένες Γλώσσες (προαιρετικά).

Οι δικαιούμενοι να συμμετάσχουν στις εξετάσεις πρέπει να έχουν τα εξής προσόντα: (α) να μην υπερβαίνουν το 35ο έτος της ηλικίας τους, (β) να είναι απόφοιτοι τουλάχιστον Λυκείου ή εξαταξίου Γυμνασίου ή άλλης ισόπλης αναγνωρισμένης Σχολής, (γ) να είναι υγιείς με άρτια σωματική διάπλαση και (δ) να έχουν ευμενή πρόταση των ιεραρχικά προϊσταμένων τους ότι έχουν τα απαιτούμενα προσόντα και διαγωγή.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Εν όψει μηχανοργάνωσης της Τράπεζας Αίματος (Β' Τμήμα Διεύθυνσης Υγειονομικού/Υ.Δ.Τ.) και λόγω της εγκατάστασης και λειτουργίας σ' αυτή τηλετυπικής συσκευής με αριθμό κλήσης 195, θα πρέπει στο εξής κάθε προσφορά αίματος που θα δίδεται σε οποιοδήποτε Νοσοκομείο της χώρας για την Τράπεζα Αθηνών να αναφέρεται από την Υπηρεσία του αιμοδότη εντός διημέρου με τηλετυπικό σήμα ή έγγραφη αναφορά, όπου θα περιλαμβάνονται τα εξής στοιχεία: αριθμός μητρώου, βαθμός, επώνυμο - όνομα - πατρώνυμο, ημερομηνία και Νοσοκομείο αιμοδοσίας.

Η τετραήμερη απαλλαγή από εκτέλεση υπηρεσίας στο εξής να χορηγείται και στις περιπτώσεις που το προσωπικό αιμοδοτεί για ασθενείς εν ενεργεία αστυνομικούς ή πολιτικούς υπαλλήλους. Στις περιπτώσεις αυτές, στο σήμα πρέπει να περιλαμβάνονται τα ίδια ως άνω στοιχεία και του αιμολήπτη, τα οποία προκύπτουν από τις σχετικές βεβαιώσεις που χορηγούν οι αιμολήπτριες υπηρεσίες.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

* Αστυνόμος Α' Ιωάννης ΜΠΑΛΚΟΥΔΗΣ.

Γεννήθηκε στον Πεντάλοφο Ορεστιάδος Εβρου στις 6-5-1955.

Κατατάχθηκε στο Σώμα της τ. Χωροφυλακής το 1973 και αποφοίτησε από τη Σχολή Αξιωματικών το 1980. Διακρινόταν για το ήθος, την ακεραιότητα του χαρακτήρα, την ψυχική καλλιέργεια,

την υπηρεσιακή κατάρτιση και τη διοικητική του ικανότητα.

Απεβίωσε στις 5-12-1993, συνεπεία θανάσιμου τραυματισμού του σε τροχαίο ατύχημα, αφήνοντας μόνους τη σύζυγό του Ευδοξία και τη δωδεκάχρονη κόρη του Κυριακή.

Στην κηδεία του παρέστησαν ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Στέλιος Παπαθεμελής, ο Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης κ. Κωνσταντίνος Τριαρίδης, Βουλευτές, ο Αρχηγός

της Ελληνικής Αστυνομίας Αντιστράτηγος Εμμανουήλ Χουρδάκης, ο τότε Γενικός Αστυνομικός Διευθυντής Θεσσαλονίκης Υποστράτηγος Νικόλαος Σταματογιάννης, το σύνολο σχεδόν των συναδέλφων του και πλήθος κόσμου.

* Υπαστυνόμος Α' Μόνιμης Διαθεσιμότητας Νικόλαος ΠΕΤΡΑΚΗΣ. Απεβίωσε στις 24-11-1993.

* Αρχιφύλακας Θεοχάρης ΒΕΡΥΚΑΚΗΣ. Γεννήθηκε το 1960 στα Καλλεργιανά Κισσάμου Χανίων. Απεβίωσε στις 4-12-1993.

* Αρχιφύλακας Κωνσταντίνος ΚΕΣΙΔΗΣ. Γεννήθηκε το 1946 στο Μαυρονέριο Κιλκίς. Απεβίωσε στις 5-1-1994.

* Αρχιφύλακας Αναστάσιος ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ. Απεβίωσε στις 23-10-1993.

* Αρχιφύλακας Εμμανουήλ ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ. Γεννήθηκε το 1944 στα Χανιά. Απεβίωσε στις 11-12-1993.

* Αστυφύλακας Γεώργιος ΜΩΚΟΣ. Γεννήθηκε το 1949 στο Καρτέρι Μαργαριτίου Θεσπρωτίας. Απεβίωσε στις 5-12-1993.

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Επιθυμώ να με εγγράψετε συνδρομητή στο μηνιαίο περιοδικό **Αστυνομική Επιθεώρηση** (Αριστοτέλους 175, 112 51, Αθήνα) για ένα χρόνο (δώδεκα τεύχη). Εστείλα ή εσωκλείω την ταχυδρομική επιταγή υπ' αριθμόν

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 1.500 δραχμές

Η αποστολή του περιοδικού επιθυμώ να αρχίσει από το τεύχος

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:.....

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ:.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ - Τ.Κ.:.....

ΤΗΛΕΦΩΝΟ:..... ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ...../...../.....

(Υπογραφή)

* Για άμεση αποστολή επικοινωνήστε με το τηλέφωνο: 8677.074

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Μηνιαίο περιοδικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης

Αριστοτέλους 175, 112 51, Αθήνα

Τηλέφωνα:

Διευθυντής: 8672.573

Αρχισυντάκτης: 8654.654

Συντάκτες: 8674.230

Διαχείριση: 8655.505

Γραμματεία: 8676.401

Διαφημίσεις: 8655.505

Διεκπεραίωση: 8677.074

Fax: 8676.633

Φίλμς - Μοντάζ -

Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία:

ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ Α.Ε.

Ηρακλείου 145, Περισσός

ΟΙ ΝΕΟΙ ΥΠΑΡΧΗΓΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων της Ελληνικής Αστυνομίας, με Πρόεδρο τον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας Αντιστράτηγο Εμμανουήλ Χουρδάκη και μέλη τους Αντιστρατήγους του Στρατού Ξηράς Δημήτριο Αλευρομάγειρο και Γεώργιο Μανιά, συνήλθε στις 29 Δεκεμβρίου 1993 και έκρινε τους Υποστρατήγους του Σώματος.

Στο βαθμό του Αντιστρατήγου προήχθη-

σαν οι Υποστράτηγοι Αθανάσιος Βασιλόπουλος και Χαράλαμπος Σκίτσας, που κατέλαβαν τις θέσεις των Υπαρχηγών του Σώματος, οι οποίοι με σχετική απόφαση του κ. Υπουργού Δημόσιας Τάξης τοποθετήθηκαν ως Προϊστάμενοι ο μεν πρώτος στον Κλάδο Διοικητικής Υποστήριξης, ο δε δεύτερος στον Κλάδο Αστυνομίας, Τάξεως και Ασφάλειας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Αντιστράτηγος Αθανάσιος Βασιλόπουλος Α' Υπαρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας

Ο Α' Υπαρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας, Αντιστράτηγος Αθανάσιος ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ γεννήθηκε στο Θέρμο - Αιτωλοακαρνανίας το έτος 1939.

Κατετάγη στο Σώμα της τέως Χωροφυλακής το έτος 1958.

Αποφοίτησε από τη Σχολή Αξιωματικών το έτος 1967.

Εκπαιδεύσεις - Μετεκπαιδεύσεις:

Εκπαιδεύτηκε σε θέματα δακτυλοσκοπίας, έλαβε μέρος επανειλημμένως σε Διεθνή Σεμινάρια

στην INTERPOL στο Saint Cloud των Παρισίων, μετεκπαιδεύτηκε στην Ακαδημία Στελεχών της Βρετανικής Αστυνομίας στο Bramshill της Αγγλίας και στις εγκαταστάσεις της Scotland Yard του Λονδίνου.

Αποστρατεύθηκε το Μάιο του 1990 με το βαθμό του Αστυνομικού Διευθυντού και επανήλθε στο Σώμα στις 29 Δεκεμβρίου 1993.

Είναι έγγαμος με την Αγγελική Λύρα.

Αντιστράτηγος Χαράλαμπος Σκίτσας Β' Υπαρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας

Ο Β' Υπαρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας, Αντιστράτηγος Χαράλαμπος ΣΚΙΤΣΑΣ, γεννήθηκε στην Καλλιθέα Δωρίδος Φωκίδος το έτος 1936.

Κατετάγη στην τ. Αστυνομία Πόλεων το έτος 1961.

Αποφοίτησε από τη Σχολή Αξιωματικών το έτος 1967.

Εκπαιδεύσεις - Μετεκπαιδεύσεις:

Διετέλεσε Επιθεωρητής Αστυνομίας Δυτικής Μακεδονίας, Διευθυντής Διεύθυνσης Αστυνομίας

Δυτικής Αττικής καθώς και Γενικός Αστυνομικός Διευθυντής Αττικής.

Είναι έγγαμος με τη Μαρία Παπαδοπούλου και πατέρας τριών παιδιών: του Θανάση, απόφοιτου του Μαθηματικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών, του Δημήτρη, Δόκιμου της Σχολής Ναυτικών Δοκίμων Π.Ν. και της Βασιλικής, φοιτήτριας του Χημικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Πατρών.

